DOCTORIS ANGELICI

DIVI

THOMÆ AQUINATIS

SACRI ORDINIS F. F. PRÆDICATORUM

TABULA AUREA

II

PARIS. — IMPRIMERIE Vve P. LAROUSSE ET Cie
19, RUE MONTPARNASSE, 19

DOCTORIS ANGELICI

DIVI

THOMÆ AQUINATIS

SACRI ORDINIS F. F. PRÆDICATORUM

OPERA OMNIA

SIVE ANTEHAC EXCUSA,
SIVE ETIAM ANECDOTA; EX EDITIONIBUS VETUSTIS ET DECIMI TERTII SÆCULI CODICIBUS RELIGIOSE CASTIGATA;
PRO AUTHORITATIBUS AD FIDEM VULGATÆ VERSIONIS ACCURATIORUMQUE PATROLOGIÆ TEXTUUM,
NUNC PRIMUM REVOCATA;
NOTIS HISTORICIS, CRITICIS, PHILOSOPHICIS, THEOLOGICIS, CUNCTAS ILLUSTRANTIBUS CONTROVERSIAS
OCCASIONE DOGMATUM SANCTI AUTHORIS EXORTAS, SOLLICITE ORNATA,

STUDIO AC LABORE

STANISLAI EDUARDI FRETTÉ
Sacerdotis, Scholæque Thomisticæ Alumni.

VOLUMEN TRIGESIMUM-QUARTUM

TABULA AUREA

Magistri PETRI DE BERGOMO, Ord. Præd.

II

P-Z

ET

AUTHORITATES DIVINÆ SCRIPTURÆ

PARISIIS
APUD LUDOVICUM VIVÈS, BIBLIOPOLAM EDITOREM
13, VIA VULGO DICTA DELAMBRE, 13

M DCCC LXXX

IN OPERA

SANCTI THOMÆ AQUINATIS

INDEX

SEU TABULA AUREA EXIMII DOCTORIS

F. PETRI DE BERGOMO.

P

et spiritualis, id est, visio Dei 1^a q. 102, 1, b. — 2-2, q. 175, 3, 4^m — 3, q. 52, 4, 3^m — 3, d. 18, a. 6, q. 2, 1^m — d. 22, q. 2, a. 1, q. 3, 3^m — 4, d. 20, L. me^o — Verit. q. 18, 1, 15^m.

2 Paradisus terrestris, est locus corporeus in oriente, ut in nobilissimo loco, et interpretatur ortus 1^a q. 102, 1, o. — 2-2, q. 84, 3, 3^m — 2, d. 17, q. 3, 2, o. — 3, d. 9, q. 1, a. 3, q. 3, 3^m. * Anima 125, etc. 134, 214. Apertio o. Ascendere 15, 17. Baptismus 154, 155, 159, 166. Clausio. Confessio 56. Flumen 2. Gladius 1.

3 Et est locus conveniens habitationi humanæ, quia habet aerem temperatum et tenuissimum, et plantas semper floridas 1^a q. 102, 2, o. — 4, c. — 2, d. 29, 5, c. — Opus. 3, c^o 192. * Elias 4. Hæresis 107. Maria 58, 61.

4 Et est vicinus terræ, secundum situm. Sed dicitur pertingere ad globum lunæ, secundum similitudinem, quia in eo est perpetua temperies aeris 1^a q. 102, 1, 1^m— 2, d. 17, q. 3, 2, 2^m. * Meritum 110. Peccatum 353. Pœnitentia 97.

5 Heva facta est in eo, sicut etiam fuissent filii, nisi parentes peccassent. Non autem Adam factus est in eo, sed postea positus est in eo 1^a q. 102, 4, o. * Purgatio 9. Sanguis 15. Transfiguratio 3.

6 Animalia bruta non habitant ibi, sed dispositione Dei adducta sunt ad Adam in paradiso : serpens vero, operatione diaboli 1^a q. 102, 2, 2^m — 2, d. 17, q. 3, 2, 1^m.

7 Adam convenienter est ejectus de eo, propter peccatum 2-2, q. 164, 2, o. — 2, d. 29, 5, o.

8 Per peccatum hominis clausa est janua paradisi terrestris, in signum clausionis januæ paradisi cœlestis 3^a q. 49, 5, c. — 3, d. 18, a. 6, q. 2, 1^m. Clausio.

9 Paradisus terrestris non est frustra post peccatum hominis, quia ostendit bonitatem Dei, et damnum peccati primi hominis 1^a q. 102, 2, 3^m — 2-2, q. 164, 2, 4^m — 2, d. 29, 5, 1^m.

10 Paradisus terrestris non potest adiri, propter impedimenta montium, vel marium, vel æstuantis regionis. Ideo non potest a nobis cognosci, nisi per revelationem Scripturæ 1^a q. 102, 1, 2^m — 3^m — 2-2, q. 164, 2, 5^m — 2, d. 47, q. 3, 2, 3^m.

PARAMENTA. Eucharistia 161.

PARARE. Abdicatio. Abraham 5. Confessio 53. Consilium 12. Decimæ 12. Dæmon 70. Dispositio o. Eucharistia 192, 200, 201, 202. Fides 132. Gratia 39, 40, 93. Gula 4. Joannes 5. Judicium 45. Maria 29. Perfectio. Sanctus 8. Satrapæ. Usura 76, 194, 243, 284. Virginitas 22.

PARASCEVE. Tunc non consecratur eucharistia, quia significat passionem Christi, quæ tunc celebratur : tamen a sacerdote sumitur corpus Christi sine sanguine, propter periculum ne effunderetur, si reservaretur 3^a q. 83, 2, 2^m — 4, d. 12, q. 3, a. 2, q. 2, 3^m — d. 13, q. 1, a. 2, q. 3, 2^m.

PARCERE. Baptismus 208. Crucesignatus 1. Misericordia 25. Oratio 102. Peccatum 228. Religio 43. Tribulatio 23.

PARCIMONIA. Jejunium 31.

PARCITAS. Avaritia 13. Temperantia 9.

PARENTES. Accusatio 16, 17. Æquivalens. Amor 114, 115, 123. Angelus 487. Anima 80, etc. Assimilatio 14, etc. Baptismus 127, 128, 140, 141, 142, 146, 151. Barbarus 2. Benefacere 4. Beneficium 6, 10, etc. Ciconia 2. Conceptio 32. Conservatio 13. Dæmon 53, 54, 55, 56. Derisio 1. Filiatio 1, etc. Generatio 39, etc. 49. Honor 10, etc. 27, 33, etc. Idem 8. Illegitimus 1, 3, etc. Imaginatio 9. Imago 4, 40. Lex 46. Maria 3, etc. 10, 11, 12, 13. Matrimonium 35, 40, 42. Misericordia 18. Mors 7, 21. Nativitas 23. Necessitas 32, 33. Obedientia 19. Paradisus 5, 8. Pater o. Peccatum 301, 323, 324, 328, 333, 337, 343. Pietas o. Pœna 38, 55, 84. Puer 4, 16. Raptus 1, etc. Religio 8, 52, 53, 57, 73, etc. Restitutio 8. Salvari 5. Sanctificatio 2. Stuprum o. Usura 60, 183, 261. Votum 32, etc.

PARERE, id est, obedire. Confessio 53. Contumax. Excommunicatio 29. Obedientia o.

PARERE, id est, partum edere. Campsoria 8. Delectatio 28. Dolor 42. Familiaritas 2. Generatio 62. Hæresis 97. Innocentia 16, 17. Lia. Maria 31, 43, 57. Mutuum 4. Partus. Prædestinatio 42. Usura 6, 19, 22, 27, 28, 35, 54, 226. Virginitas 13.

PARIES. Prophetia 56.

PARIFICARI. Assimilatio 1, 3. Christus 125.

PARISIENSIS. Campsoria 1.

PAROCHIA. Campsoria 5. Usura 194.

PAROCHIALIS. Sacerdos proprius non solum est sacerdos Ecclesiæ parochialis, sed etiam episcopus vel papa, ad quos etiam magis pertinet cura ejus, quam ad sacerdotem parochialem. Opus. 19, c^o 4. Beneficium 20, etc. Cura o. Curatus. Eucharistia 222. Forus 2.

PAROCHIANUS. Confessio 65, etc. 73, etc. Decimæ 25. Episcopus 3. Excommunicatio 12. Forus 2. Hæresis 78, etc. Plebanus. Religio 43, 104.

1 PARS. Partes sunt in quas materialiter dividitur totum 3^a q. 90, 1, c. * Accidens 121.

2 Totum non est suæ partes, sed ex suis partibus 3, d. 2, q. 1, a. 3, q. 3, 3^m — L. prin^o — 4, d. 16, q. 1, a. 1, q. 3, 2^m.

3 Oppositum videtur dicere 1^a q. 85, 3, 2^m.

4 Pars triplex : scilicet integralis, subjectiva, et potentialis. Et similiter totum triplex : scilicet integrale, universale, et potestativum 1^a q. 76, 8, c. — q. 77, 1, 1^m — 1-2, q. 54, 4, 2^m — 2-2, q. 48, c. — q. 120, 2, c. — q. 128, c. — q. 143, c. — 3^a q. 90, 2, 3, c. — 1, d. 3, q. 4, 2, 1^m — 2, d. 9, 3, 1^m — d. 44, q. 2, 1, 3^m — 3, d. 33, q. 1, a. 1, q. 3, 1^m — q. 3, a. 1, q. 1, c. — 4, d. 16, q. 1, a. 1, q. 3, c. — Spiritu. 11, 2^m — Anima 10, c. — Quol. 10, 5, c. — Isa. 1, prin^o.

5 Partes subjectivæ, non sunt de perfectione totius universalis, sed est perfecte in qualibet ejus

PARS.

parte perfecta ratio ejus simul et æqualiter 3ª q. 90, 3, c. — 4, d. 16, q. 1, a. 1, q. 3, 6, 1.

6 Oppositum videtur dicere a simili 1-2, q. 54, 3, 2^m — q. 55, 4, 2^m — 2, d. 27, 2, 2^m — Virt. q. 1, 2, d.

7 Pars integralis duplex : scilicet essentialis, et quantitativa 1ª q. 8, 2, 3^m — 3ª q. 90, 2, c. — 4, d. 16, q. 1, a. 1, q. 3, c. — Cg. 2, c° 71.

8 Partes substantiæ, duplices : scilicet secundum quantitatem, et secundum rationem. Primis convenit fieri, et nasci, et subsistere in potentia vel in actu, non autem secundis 3, d. 8, 2, 1^m. * Agere 28. Amor 102. Angelus 28, 42, 78, 80, 105, 127, 223, 233, 449, 584. Anima 16, 17, 30, 31, 52, etc. 107, 118, 146, 227, 228, 231, 275, 303, 339, 348, 349, 359. Animal 14, etc. 37, 68.

9 Partes continui, ante divisionem habent esse in potentia tantum, sed post divisionem habent esse in actu 4, d. 10, art. 3, q. 3, 1^m.

10 Divisio potentialis, facit plures unius corporis partes ; divisio autem actualis, facit plura corpora. Quol. 1, 21, c. * Austeritas. Causa 90. Esse 5, 9. Essentia 2, 9. Forma 7, 28, 41. Genus 27, 28, 29. Hoc aliquid. Individuum 16, 30. Materia 9, 16, 17, 38, 51.

11 Partes essentiales, semper sunt diversarum rationum. Et habent ordinem naturæ, et quandoque etiam temporis 4, d. 16, q. 1, a. 1, q. 3, c.

12 Partes essentiales naturaliter, sunt materia et forma ; sed logice, sunt genus et differentia 3ª q. 90, 2, c. — Anima 10, c.

13 Partes speciei dicuntur, in quantum participant formam et proprietates speciei ; sed dicuntur partes materiæ, in quantum sunt ex materia. Ideo sunt eadem secundum rem, et differunt ratione 1ª q. 119, 1, 2^m — 2, d. 30, q. 2, 1, c. — 2^m — 4, d. 44, q. 1, a. 1, q. 4, c. — q. 5, 2^m.

14 Partes ut speciei, semper manent ; sed ut materiæ, semper fluunt et refluunt 1ª q. 119, 1, 2^m — 2, d. 30, q. 2, 1, c. — 2^m — 4, d. 44, q. 1, a. 1, q. 4, c. — q. 5, 2^m. * Animal 14, etc. Apostoli 15. Bonitas 7, 39, etc. Civitas 5.

15 Partes quantitatis sunt partes materiæ 3ª q. 90, 2, c. * Definitio 27, 37, 47, 48, 49, 50, 51. Divisio 14.

16 Ubicumque est multitudo ex parte materiæ, ibi est ratio partium 3ª q. 90, 1, c. * Genus 27, 28, 29. Individuum 16, 30.

17 Aliqui per partem speciei, vel per carnem secundum speciem intellexerunt id quod primo accipit speciem humanam, quod sumitur a generante, et hoc dicunt semper manere 1ª q. 119, 1, 2^m. * Motus 18, 33, etc. 74, 75. Peccatum 107, 304, 404.

18 Sed hoc est contra intentionem Philosophi dicentis, quod sicut in unoquoque habentium speciem in materia, ita et in carne hoc est secundum speciem, et illud secundum materiam 1ª q. 119, 1, 2^m. * Persona 15. Pœnitentia 6, 7, 79, etc. Prædicari 11, etc. 29, 36.

PARS.

19 Situs partium diversarum specierum et essentialium, aufert identitatem earum et totius, non autem in homogeneis ut sunt caro et ossa in homine, et partibus accidentalibus, ut sunt capilli et ungues 4, d. 44, q. 1, a. 1, q. 3, o.

20 Omnis pars est propter totum, et quodlibet individuum est propter suam speciem 1ª q. 65, 2, c. — q. 70, 2, c. — 1-2, q. 90, 2, c. — 2-2, q. 62, 2, 5, c. — q. 65, 1, c. — Cg. 3, c° 64, 9^m — 112.

21 Omnis pars et propter suum actum, et pars ignobilior est propter partem nobiliorem, sicut sensus propter intellectum et pulmo propter cor, et omnes partes sunt propter perfectionem totius, sicut et materia propter formam. Partes enim sunt quasi materia totius 1ª q. 65, 2, c. — q. 70, 2, c.

22 Una pars est in potentia ad aliam, sicut materia ad formam, vel omnes sunt in potentia respectu totius 1ª q. 3, 7, c. — Phy. 2, lect. 5, fi.

23 Imo omnes partes dicuntur in potentia esse in toto, non respectu totius, sed ut per se sint actu. Meta. 7, lect. 13, fi.

24 A parte totum intelligit propheta, secundum regulam Tyconii. Isa. 7, fi.

25 Bonum totius est finis cujuslibet partium ejus, et bonum commune est finis singularum personarum in communitate 2-2, q. 58, 9, 3^m — q. 65, 1, c.

26 Bonitas cujuslibet partis, est in proportione ad suum totum. Nec totum potest bene consistere, nisi ex partibus sibi proportionatis 1-2, q. 92, 1, 3^m — 2-2, q. 47, 10, 2^m.

27 Partes sunt priores toto originaliter : sed completive, est e converso 3, d. 2, q. 2, a. 1, q. 3, c. * Artifex 3.

28 In quolibet toto, necesse est esse unam partem principalem, et prædominantem, et formalem, a qua totum unitatem habet 2-2, q. 49, 6, 1^m. * Cœlum 23, 24, 33, 34, 146, 147. Civitas 5. Claritas 8. Duratio 5. Epiikia 1, 3, 4.

29 Partes totius non habentis unitatem, nisi unitatem ordinis, habent propriam operationem, quæ non est totius, ut multitudo civilis, vel domestica, non autem in aliis. Ethi. lect. 1, prin°. * Fervor 2, etc. Finis 76. Sanguis 2, 3, 9, etc. Separatio 1, 2.

30 Partibus potentialibus adest totum, secundum totam essentiam ejus : non autem partibus integralibus. Imo repugnat rationi eorum 3ª q. 90, 3, c. — Quol. 10, 5, fi. * Situs o. Ubi 2.

31 Omnes partes integrales habent aliquem ordinem, scilicet vel ordinem situs, vel virtutis, vel temporis 3ª q. 90, 3, 3^m — 4, d. 16, q. 1, a. 1, q. 3, c.

32 Una pars integralis potest continere totum virtualiter, sicut fundamentum totum ædificium : non autem essentialiter 3ª q. 90, 3, 2^m.

33 Pars et totum semper pertinent ad eamdem scientiam, nisi in habentibus solam unitatem ordinis. Ethi. lect. 1, prin°.

PARS.

PARTICIPARE.

49 Pars animæ dicitur dupliciter : scilicet potentia animæ, et pars potentiæ ejus 3^a q. 46, 7, c. — Verit. q. 15, 2, 2^m.

50 Partium potentialium, una includit in se vim omnium aliarum 4, d. 16, q. 1, a. 1, q. 3, c.

51 In quantitate virtutis, non est ratio totius, nec partis integralis 1, d. 19, q. 4, 1, 1^m.

PARTIALE. Affectio 1, 3. Christus 178. Participare 1. Pœna 12.

PARTIALITAS. Angelus 42. De 5. Expellere. Sacramentum 24.

PARTICEPS. Usura 266, 272.

1 PARTICIPARE nihil alliud est, quam aliquid ab alio partialiter accipere. Meta. lect. 10, prin^o — Cæ. 2, lect. 18, me^o. * Accedere 2. Accidens 84. Actio 15, 34. Adoptio 2. Agens 34. Agilitas 4. Amor 19, 85. Analogia 2. Angelus 209, 210, 261, 390, 546, 611, 617. Anima 130, 311, etc. 323. Animal 51. Appetitus 25, 78, 87, etc. Augmentum 13, 15, etc.

2 Aliquid participat aliquo tripliciter : scilicet realiter, intentionaliter, et subserviendo. Col. lect. 4, fi. * Aureola 14.

3 Participari aliquid, dicitur dupliciter : scilicet vel illud quod est de substantia participantis, ut genus, vel non de essentia ejus, ut ens. Quol. 2, q. 2, 1, c. * Baptismus 156, 184, 187. Beatitudo 58, 84, 85, 96. Beatus 2.

4 Imo ens est de ratione participantis, et omnis entis 1-2, q. 94, 2, c. — 1, d. 19, q. 5, 2, 1^m — Meta. 4, lect. 1, prin^o. * Bonitas 3, 6, 7, 24, 92, 185, 186. Causa 41. Character 13, 19. Charitas 16, 18, 55, 146.

5 Aliquid participatur tripliciter : scilicet primo ut accidens a subjecto vel forma a materia : secundo ut superius ab inferiori : tertio ut causa ab effectu. Et sic esse aliquid participat. Non autem primo vel secundo modo. Hebdo. lect. 2. * Caiphas. Cœlum 7, 9, 64, 97, 157. Certitudo 9, 11. Cognitio 56. Communicabile o. Communicatio o. Communicativus. Communio. Convenientia o. Corpus 43. Damnum 3. Deitas 1. Denominatio 3. Deus 13, 42, 331. Diaconissa.

6 Quod participatur, non prædicatur per se de participante. Hebdo. lect. 3 — Meta. 7, lect. 3, fi. etc. Differentia 11. * Æstimativa 2. Dolabrum. Dominatio 1. Dominicus 1. Electio 18. Ens 27. Episcopus 11. Esse 10, 29, 33, 35, 36.

7 Omne participatum a superioribus in inferiora, et omne superius, est ut formale respectu inferiorum 1^a q. 71, 3, 4^m — 3, d. 27, q. 2, a. 4, q. 3, 2^m — Poster. lect. 16, me^o — Lib^o 2, lect. 7, prin^o — Lect. 8, prin^o — fi. * Æternitas 17, 29, 37. Eucharistia 168, 183.

8 Oppositum videtur dicere a simili. Phy. 2, lect. 5, me^o. * Ævum 1, 2. Excommunicatio 24, etc. Expectatio 3. Experientia 4. Forma 3, 135. Genus 12, 13. Gratia 19. Habere 6. Habitus 60, 65.

9 Omne participans comparatur ad participatum ut potentia ad actum. Quol. 3, 20, c. * Hæresis 42. Honor 27. Imprudentia 2. In 22. Inobedientia 2. Intellectus 126. Judicium 17. Lectoratus 7. Lex 2, 31, 62, 72, 77.

PARTICULARE.

10 Omne participans est in potentia. Ideo non potest convenire sibi esse, quia esse est actus : sed convenit ei quod est. Cg. 1, c^o 3. * Magis 1, 2, 3, 4, 5. Magnanimitas 3. Malum 3. Maria 32. Martyrium 16, 17. Membrum 3, 10. Metaphora 3. Miraculum 36.

11 Omne quod est tale per participationem, subditur ei quod est tale per essentiam et universaliter 1^a q. 96, 1, c. * Nigredo. Nobilitas 6. Nomen 34, 38, 61. Obedientia 42, 43. Occidere 21. Officium 2. Operatio 30. Pars 13. Participium. Passio 42. Prædicari 23. Prudentia 38, 69. Pulchritudo 10. Puritas 2. Ratio 6.

12 Omne participans et omne participatum, est posterius eo quod est illud per essentiam 1^a q. 3, 8, c. — fi. — Cg. 1, c^o 22, fi. — 38. * Resurrectio 21. Sacerdos 13, 19. Sacrificium 9. Sapientia 1. Scientia 157. Securitas 1. Sensu. 30, 44. Sigillum. Similitudo 4, etc. Syndæresis 4. Univocum 3. Verum 3. Virtus 207, 218, 254. Vita 9.

13 Omne quod est tale per participationem, causatur ab eo quod est tale per essentiam 1^a q. 8, 1, c. — q. 44, 1, c. — 1^m — q. 61, 1, c. — q. 75, 5, 1^m — q. 79, 4, c. — Cg. 2, c^o 13 — Po^a q. 3, 5, 6, c. — Ma. q. 3, 2, c. — Opus. 3, c^o 124 — Ephes. lect. 1, me^o.

14 Creaturæ participant bonitatem Dei, non quidem secundum partem, sed secundum similitudinem et imitationem 1^a q. 75, 5, 1^m — 2, d. 17, q. 2, 1, 6^m. * Christus 54, 175. Voluntas 3, 4, 83, Votum 75.

15 Per participationem nihil dicitur de Deo. Cg. 1, c^o 32, 5^m.

16 Sed tantum essentialiter et non per participationem, dicitur aliquid de Deo. Cg. 1, c^o 32, 5^m — 6^m — 38 — 39, 3^m — 45, 3^m — 60, 3^m — Lib^o 2, c^o 8, 2^m — Anima 6, 2^m.

PARTICIPIUM. Ens 21, 37. Prædestinatio 30. Prædicari. Præteritum 3. Tempus 41. Verbum 77, 88.

PARTICULA. Articulus 2. Eucharistia 183.

PARTICULARE dicitur, quia in eo particulatur natura communis, secundum virtutem essendi in pluribus, non autem secundum rationem ejus 1, d. 23, 2, 4^m. * Abrenuntiatio. Actus 36. Æstimatio 1, 2. Æstimativa 3. Agens 49, 103. Agibile. Amor 93, 94. Angelus 394, 575, 577, 585. Anima 176. Appetitus 59, 65, 81, 91, 92. Ars 48. Artificiale 5. Bellum 1. Bonitas 28, 47, 98, 148. Causa 82. Cæremonia 6. Christus 40, etc. 54, 78. Cogitativa 1, 2, 3, 4. Cognitio 48, etc. Conclusio 5, 6. Confessio 40, etc. 82. Consequentia 3. Consideratio 3, 4. Contrarium 7. Corruptio 15. Creatura 24. Cura 7. Dæmon 3, 44. Defectus 22. Deus 112, 113, 124, 132, 271, 336, 337, 338. Differentia 9, 16. Doctrina 9, 10. Enuntiatio 3, etc. Episcopus 21. Error 3. Exilium.

PASSIO.

PASSIO.

PASSIO.

43 Passio animæ duplex : scilicet perfecta et imperfecta. Tunc dicitur esse passio perfecta, per quam anima perturbatur, quando passio sensitivæ partis pertingit usque ad immutandum rationem a rectitudine sui actus, scilicet ut sequatur passionem et non habeat liberum arbitrium super eam 3^a q. 46, 7, 3^m.

44 Potentiæ animæ pati possunt dupliciter : scilicet passione propria, id est, a suo subjecto, et passione aliena, id est, sui subjecti 3^a q. 46, 7, 8, c. — Opus. 3, c° 239.

45 Anima dupliciter patitur per accidens passione corporis. Primo, eo quod passio incipiat a corpore et terminetur ad animam ut est ejus forma. Secundo, e converso, ut anima est ut motor corporis. Verit. q. 26, 2, 3, 9, c.

46 Prima passio dicitur corporalis, secunda vero dicitur passio animalis. Verit. q. 25, 9, c.

47 Causa passionum animæ assignari potest dupliciter : scilicet ex parte objecti, et ex parte subjecti 1-2, q. 43, 1, 2, c. — q. 45, 3, c. — q. 46, 5, c.

48 Quælibet passio animæ, dupliciter potest considerari : scilicet secundum propriam rationem, et ut passio. Primo modo prius est in anima quam in corpore, sed secundo modo est e converso. Verit. q. 26, 2, 5^m — 7^m. * Medium 6, 16, etc. Meritum 39, etc.

49 Passio corporalis tripliciter potest attribui potentiæ animæ. Primo, ut potentia radicatur in essentia animæ. Secundo, ut ex passione impeditur actus potentiæ animæ. Tertio, ut eam percipit. Primum et secundum convenit omni potentiæ animæ ; tertium vero tactui. Verit. q. 26, 3, 9, c.

50 Passiones corporales tripliciter derivantur ad potentias animæ : scilicet in quantum radicantur potentiæ in essentia animæ, vel læso organo, vel ut passio apprehenditur. Verit. q. 26, 3, c.

51 Intellectus dupliciter patitur passione corporis : scilicet ut intellectus est in essentia animæ, et ut juvatur a potentiis organicis 3, d. 15, q. 2, art. 3, q. 2, 2^m — Verit. q. 26, 3, c.

52 Passiones animæ vincunt rationem tripliciter : scilicet distrahendo, inclinando in contrarium rationi et ligando mutatione corporali, sicut somnus ebrietas ligant eam 1-2, q. 77, 2, o. — 6, c. — Ma. q. 3, 9, c. * Objectum 9.

53 Passio appetitus sensitivi non potest directe trahere vel movere voluntatem. Sed indirecte dupliciter : scilicet per abstractionem, et ex parte objecti impellendo judicium rationis per fortem imaginationem 1-2, q. 77, 1, o. — 2-2, q. 156, 1, c. — 3^a q. 46, 7, 3^m.

54 Passio tripliciter se habet ad actum voluntatis : scilicet ut objectum, ut principium excitando ad similem actum vel ad contrarium, et ut effectus. Verit. q. 26, 6, c.

55 Passiones diversarum potentiarum, differunt genere. Quæ autem sunt diversorum objectorum ejusdem potentiæ, differunt specie tantum 1-2, q. 23, 1, o. — q. 54, 1, o. — Verit. q. 26, 4, c.

56 In passionibus animæ, est duplex contrarietas : scilicet secundum diversitatem objectorum, id est, boni et mali, et secundum accessum et recessum ab eodem termino. Prima tantum est in passionibus concupiscibilis. Sed utraque est in passionibus irascibilis 1-2, q. 23, 2, o. — q. 40, 4, o. — q. 45, 1, 2^m — 3, d. 26, q. 1, 3, c. Verit. q. 26, 4, o. * Cholera. Concupiscentia 1, 2. Difficile 2. Incontinentia 1, etc. Lex 68, 69.

57 Imo contrarietas boni et mali, est propria passionibus concupiscibilis, sed contrarietas possibilis et impossibilis est propria passionibus irascibilis 3, d. 26, q. 1, 3, c. — 3^m — 5^m.

58 Omnis passio irascibilis, significat motum tantum. Sed passionum concupiscibilis, quædam significant motum, et quædam quietem 1-2, q. 23, 4, c. — q. 25, 1, o. — 3, c.

59 Nomina omnium passionum animæ possunt sumi dupliciter : scilicet absolute, et ut recedunt a ratione. Primo modo sunt passiones. Secundo autem modo sunt vitia 1-2, q. 45, 1, 1^m — q. 59, 1, 2^m — 2-2, q. 127, 1, c. — 3^m.

60 Nomina passionum animæ quarum objectum est malum, aliquando significant vitia, quorum objectum est malum, ut odium, ira, invidia et audacia. Quarum autem objectum est bonum, significant virtutes, ut spes et amor 2-2, q. 127, 1, 3^m.

61 Passiones animæ magis proprie dicuntur respectu mali quam respectu boni, et ab extra quam ab intra, et secundum totum quam secundum partem, et intense quam remisse. Verit. q. 26, 8, c.

62 Ordo omnium passionum animæ 1-2, q. 25, o. * Avaritia 16. Cholera.

63 Omnis passio cujus objectum est bonum, est naturaliter prior passione sibi opposita, cujus objectum est malum, 1^a q. 20, 1, c. — 1-2, q. 25, 2, 3, c. — 2-2, q. 141, 3, 1^m — Ma. q. 10, 1, 5^m. * Malitia 8. Malum 33. Peccatum 143, 148.

64 Omnis passio cujus objectum est bonum vel conveniens simpliciter, est in concupiscibili. Si autem objectum ejus est ut difficile vel arduum, id est, cum determinatione quantitatis, est in irascibili : similiter et oppositæ harum 1-2, q. 23, 1, c. — q. 25, 1, c. — q. 40, 1, c. — q. 46, 3, c. — 3, d. 30, q. 1, 2, c. fi. — 3, c. prin° — Verit. q. 26, 4, c. — Ethi. 2, lect. 5, prin°. * Præceptum 55. Prudentia 44. Radix 2.

65 Passiones irascibilis, sunt posteriores passionibus concupiscibilis quæ significant motum, sed sunt priores his quæ significant quietem 1-2, q. 25, 1, o. — q. 40, 1, c. — 2-2, q. 141, 3, 1^m — 3, d. 26, q. 2, a. 3, q. 2, c. — Verit. q. 25, 2, c. — Ma. q. 4, 2, 12^m — q. 8, 1, 20^m — 3, 22^m.

66 Omnis passio irascibilis terminatur ad passiones concupiscibilis et incipit ab eis 1^a q. 81, 2, c. — 1-2, q. 23, 1, 1^m— q. 25, 1, o.— 3, c.— q. 40,

PASSIO.

PASSIO.

PASSIVUM.

125 Per passionem Christi et per mortem ejus, reconciliati sumus Deo Patri 3ª q. 48, 4, c. — q. 49, 2, c. — 4, o. — 3, d. 19, art. 5, q. 1, o. * Præceptum 122. Raptus 13.

126 Per passionem Christi, tripliciter sumus liberati de potestate diaboli : scilicet quia in quantum passio Christi est causa remissionis peccatorum, in quantum nos Deo reconciliavit, et in quantum in passione Christi, diabolus excessit modum potestatis sibi traditæ a Deo, machinando in mortem Christi, qui non habebat meritum mortis, cum esset absque peccato 3ª q. 48, 4, c. — q. 49, 2, o. — 2, d. 19, 2, o. — 3, d. 19, 2, o. — Verit. q. 29, 6, 10m — Opus. 60, cº 18 — Hebr. 2, lect. 4, prinº.

127 Per passionem Christi, dupliciter sumus liberati a reatu pœnæ : scilicet vel directe, in quantum passio Christi fuit sufficiens et superabundans satisfactio pro peccato humani generis, exhibita autem satisfactione sufficienti, tollitur reatus pœnæ : vel indirecte in quantum passio Christi est causa remissionis peccati, in quo fundatur reatus pœnæ 3ª q. 22, 3, c. — q. 48, 6, 3m — q. 49, 3, o. — q. 52, 5, c. — q. 86, 4, 3m — 3, d. 19, 3, o. — Verit. q. 29, 7, 10m. * Sacramentum 104, 116, 120, 150. Sanctificatio 16.

128 Passio Christi operata est nostram salutem proprie, removendo mala : sed resurrectio ejus, inchoando bona et exemplariter 3ª q. 53, 1, 3m — q. 56, 1, 4m — 2, 4m — q. 62, 5, 3m — 3, d. 21, q. 2, 1, 3m — 4m — Opus. 3, cº 247.

129 Christus per passionem suam initiavit ritum christianæ religionis 3ª q. 62, 5, c. — q. 63, 3, c. * Satisfactio 32, etc.

130 Passio Christi est causa nostræ glorificationis, quoad terminum a quo, id est, pœnalitates ; sed resurrectio ejus, quoad terminum ad quem, id est, gloriam 3, d. 19, a. 3, q. 2, 3m. * Christus 55. Velum 1.

131 Christus per passionem suam, aperuit nobis januam cœli : sed per ascensionem suam, introduxit nos in possessionem ejus 3ª q. 49, 5, o. — q. 79, 2, c. — 1m — 3, d. 18, a. 6, q. 2, 3, o. — d. 19, 3, o. — d. 22, q. 3, 1, 4m — 4, d. 3, L. fi. — d. 4, q. 2, a. 2, q. 6, o. — d. 17, q. 3, a. 5, q. 3, 1m — d. 18, q. 1, a. 1, q. 1, 1m — Verit. q. 29, 7, 9m.

132 Christus per passionem suam, consecutus est gloriam resurrectionis : non autem ex vi sacrificii quod offerretur per modum satisfactionis, sed ex devotione, qua ex charitate, humiliter passionem sustinuit 3ª q. 22, 4, 2m.

133 In passione Christi, cogitanda sunt quatuor : scilicet dilectio ejus, reamando ; amaritudo ejus, compatiendo ; fortitudo ejus, adversa patienter sustinendo ; et utilitas ejus, gratias agendo. Opus. 58, cº 1 — 2 — Isa. 57, fi. Hebr. 12, lect. 1, meº. * Justificatio 36.

PASSIVUM. Actus 37, 38. Aer 4. Agens 36, etc. Alteratio 8. Amor 68. Anima 287, etc. 360. Apollinaris 2, etc. Appetitus 1. Averrois 2. Consilium 25. Cor. 8, etc. Creatio 3, 19, 20, 21, 44, 45. Dæmon 1, 2, 118, etc. Densitas. Deus 343, etc. Difficile 2. Elementum 18, 23. Generatio 23, 61. Grave 2. Habitus 23. Intellectus 4, etc. 10, 163, 216, 262, etc. Lex 10. Malum 41. Motus 1, 11. Possibile. Passio 10. Passum. Possibile 5, 9. Potentia 20, etc. 46, etc. Propositio 8. Providentia 36. Ratio 22. Scandalum 3, etc. Subtilitas 2.

PASSUM. Judicium 11, 12. Usura 295, etc.

PASSUS. Accedere 1. Gressus. Milliarium. Stadium 2.

PASTA. Eucharistia 68.

PASTOR Ecclesiæ et fundamentum ejus, principaliter dicitur Christus, secundario autem cæteri prælati 3ª q. 8, 6, 3m. Christus 201, 210. * Baculus o. Cathedra 1. Episcopus o. Nativitas 27. Papa o. Parochianus. Prædicator 1. Prælatio o.

PATENA quæ continet corpus Christi, et calix qui continet sanguinem ejus, inunguntur et consecrantur 4, d. 24, q. 2, 3, c. Benedictio 5. Consecratio 4, etc. * Ordinatio 6.

PATER.

1 PATER prius dicitur de Deo, quam de creatura 1ª q. 33, 2, 4m — 1, d. 24, L. fi. — Ephes. 3, lect. 4, meº. * Abias. Abraham 19. Accidens 114. Actio 6. Auctor o. Actus 193. Adæquari o. Adoptio 4, 10, 15, 16. Adventus 6, 9.

2 Paternitas est tantum in viventibus et cognoscentibus. Ephes. 3, lect. 4, meº. * Affinitas 14. Alienum 9. Alius 4.

3 Ad patrem requiruntur tria, scilicet quod producat de substantia ejus, simile sibi in specie et principaliter 3, d. 4, q. 2, 1, 4m — L. Filiatio 5.

4 Probatur per auctoritates utriusque Testamenti, quod Pater proprie dicatur in divinis. Cg. 4, cº 2.

5 Paternitas in Deo et creaturis, non est ejusdem rationis univocæ, sed analogicæ 1ª q. 31, 3, 3m — 1, d. 21, q. 1, 1, 5m. * Amor 11, etc. 116, 117, 120, 122, 126. Anima 27. Apollinaris 1. Apparere 5. Auctor o. Appropriatio 11, 12, 15, 21, etc.

6 Pater prius dicitur personaliter, quam essentialiter 1ª q. 33, 3, o. * Assimilatio 3, etc. 14, etc. Assumere 12, etc. Auctoritas 3. Balneum. Baptismus 27, 35, 36, 46. Beatitudo 124. Beneficium 6, 10, etc. Blasphemia 17.

7 In divinis essentia est Pater si ly Pater tenetur substantive, non autem si tenetur adjective 1ª q. 39, 5, 5m — 6, c. — 1, d. 5, q. 1, 1, 3m — d. 27, L. prinº — d. 33, 4, c. fi. — L. meº — d. 34, L. prinº — 3, d. 5, L. fi. * Character 24. Charitas 154. Circumcisio 3, 27. Coæquale o. Cognatio 1, 7. Conceptio 3, 17, 32, 38. Conjunctio 6. Consanguinitas 5, 8, etc.

8 Pater est magis proprium nomen personæ Patris, quam genitor vel generans 1ª q. 23, 2, o. — q.

PECCARE.

24 Pax habetur a minus vel ab æqualiter potente, pugnando, non autem a potentiori, sed subdendo se ei humiliter. Job 9, lect. 1, meº. * Præceptum 95. Princeps 3. Suspensio 1. Templum 4. Usura 86, 236. Uxor 4.

25 Omnia appetunt pacem 2-2, q. 29, 2, o. — 3, d. 27, q. 1, 3, 5^m — 4, d. 49, q. 1, a. 2, q. 4, o. — Verit. q. 22, 1, 12^m — Dio. 11, lect. 1, o.

26 Pax perfecta est tantum in beatis, sed pax imperfecta est in viatoribus 2-2, q. 29, 2, 4^m — Jo. 14, lect. 7, meº — Philipp. 4, lect. 1, fi.

27 Pax vera est tantum in bonis et bonorum, apparens autem est in malis 2-2, q. 29, 2, 3^m — Mat. 5, prinº — 1ª Tim. 2, lect. 1, meº.

28 Pax vera non est in nobis sine gratia gratum faciente, sed tantum pax apparens 2-2, q. 29, 3, 1^m. * Princeps 3.

29 Pax vera hic inchoatur, sed non perficitur, perficienda tamen in æterna vita. Mat. 5, prinº — Joan. 14, lect. 7, meº.

30 Pax triplex : scilicet falsa, fraudulenta et transitoria. Jerem. 14, fi.

31 Pax inter bonos et malos esse non potest, quia pax ordinatam importat concordiam quæ cum malis haberi non potest. Rom. 12, lect. fi. fi. — 2ª Tim. 2, lect. 4, meº.

PECCABILIS. Adam 58, etc. Angelus 470, etc. Charitas 142. Hæresis 24. Posse 9. Providentia 58, 59.

PECCARE est voluntate averti a Deo 1ª q. 94, 1, c. * Abraham 8, etc. Adam 58, 64, etc. Adjurare 10. Admonitio 3. Advocatus 1, 5. Æstimatio 1. Amicitia 39. Amor 112. Angelus 470, etc. Apostoli 20. Auditor 2. Baptismus 31. Beneficium 22, 23, 25. Blasphemia 15, 26, etc. Bonitas 208, 209. Charitas 142. Circumcisio 20. Circumstantia 19, 20. Clavis 6, 15. Clericus. Confessio 29, 43, 64, 74, 83. Conscientia 18. Contritio 12, 24. Conversio 7. Correctio 6, 7, 8, 16, 20. Crimen. Damnatio 18, etc. David 1. Decimæ 20, 25, 27. Dæmon 42, etc. Defectus 17. Delinquere. Depositum 4. Deus 420, etc. Docere 9. Ebrietas 5. Electio 33. Episcopus 18, etc. Error 9. Eucharistia 150, 152, 154, 155, 212, etc. Excommunicatio 27, etc. Exemptus. Fallacia 5. Fama 1. Festum 11, 12. Finis 139. Flos 2. Fornicatio 13. Furtum 8. Gedeon o. Gentilis 4. Gloria 6. Gratia 70, 76. Gula 9. Hæresis 138, 152. Herodes. Idololatria. Ignorantia 19, 20. Impedimentum 3. Importabile. Incarnari 3. Incontinentia 4, 7. Indulgentia 16. Infidelis 9, 11. Infirmitas 6. Ingratitudo 7. Intentio 20, 21. Jacob 1, 9, 10, 11. Jejunium 7, 29, 34. Jephthe. Judæi 12, etc. Judex 1, 2. Judicium 48. Juramentum 24, 36. Laus 2. Lex 180. Lucifer. Macchabæi. Magi 20, etc. Marcus 1. Maria 59, 60. Miles 8. Minister 9, 10. Misericordia 35. Missa 8. Monachus. Mors 7. Mortuus 2. Obstinatio 3. Occidere 7, 9, 20. Odium 5. Offensa. Officium 9, 19. Operatio 59. Oratio 102. Ordo 57, 94. Paradisus 5. Peccabilis. Peccator o. Peccatum 1, etc. 18, etc. 116, etc. 117, etc. 416, etc. Phinees. Pœna 13, 95. Pœnitentia 10, 42. Posse 7, 9. Præceptum 140, 149. Præsumptio 11, 12. Princeps 14. Professio 3. Usura 71, 161, etc. 260, etc.

PECCATUM.

1 PECCATOR dicitur dupliciter : scilicet propter peccatum præteritum et propter propositum peccandi 3ª q. 68, 4, c. * Absolvere 5. Æstimatio 1. Amicitia 39. Amor 32, 33, 34, 88, 150. Annihilatio 13. Ars 48, 49. Aversio 5, 12. Baptismus 115, etc. Benefacere 3. Certitudo 2, 4. Circumstantia 19, 20. Clavis 6, 15. Contemptus 5. Dæmon 88, 96. Donum 43. Eleemosyna 13, 14, 15. Eubulia 2. Eucharistia. Familiaritas. Festum 11, 12. Finis 139. Fruitio 10, 11. Gratia 70, 76, 82. Hæreditas 3. Hæresis 138, 152. Infirmitas o. Intentio 20, 21. Judæi 12, etc. Judex 1, 2. Justus 10. Laus 2. Lex 180. Malum 5, 9, etc. Membrum 12

2 Peccator proprie est, qui vel ex habitu peccat, vel peccandi propositum, quantum ad peccati actum et executionem habet. Psal. 27, prinº. * Miraculum 40, etc. Missa 7, etc. Mutuum 2. Nomen 62. Occidere 7, 9, 20. Odium 14, 16, 22. Oratio 36, etc. 85, etc. Passio 28. Pax 27.

3 Sic enim est peccator ex habitu, sicut cantor ex arte, vel officio. Isa. 1, prinº. * Peccatum 19, 77, 183, 188, 195, 198, 200, 249, 369, 385. Pœna 65, 69. Perfectio 88. Petrus 3. Pœnitentia 10, 41, 42. Posse 9. Providentia 32.

4 Emendatio dicitur reversio peccatoris ad statum rectæ operationis, quæ est correptionis finis 4, d. 19, q. 2, 1, 4^m. * Prudentia 22. Publicatio 3. Pulvis o. Punitio o. Radix 3. Religio 59, 60. Resistere 4, 6. Responsio. Reverentia 10, etc. Sacerdos 37. Satisfactio 7, 19. Saturitas. Syndæresis 9. Suffragia 9, 12. Temporale 3. Tribulatio 18, 19. Usura 272. Vendere 16, 17. Vindicatio 4, 6.

PECCATRIX. Magdalena 1.

1 PECCATUM est actus, devians ab ordine debiti finis, contra regulam naturæ, rationis, vel legis æternæ 1ª q. 63, 1, c. — 1-2, q. 21, 1, o. — 2, 2^m — q. 71, 6, c. — 1^m — 3^m — q. 72, 1, c. — 2^m — 2-2, q. 162, 1, c. — q. 168, 4, c. — 1, d. 48, 3, c. — 2, d. 35, 1, c. — 2, o. — Cg. 3, cº 109 — 110 — Verit. q. 24, 7, c. — q. 25, 5, c. — Ma. q. 2, 1, c. — 9, 2^m — q. 3, 1, c. — q. 4, 2, 10^m — q. 7, 1, c. — q. 4, 2, 10^m — q. 7, 1, c. — q. 14, 1, c. * Actus 23, 175, etc. 180, 181. Adjurare 10. Adoratio 29, 30. Aversio o. Cibus 7, 9.

1 *bis.* Peccatum dicitur omnis defectus actionis, quia importat deordinationem. Hebr. 8, lect. 3, fi.

2 Peccatum ex parte actus, est natura, substantia, et res. Sed ratione inordinationis, est nihil 2, d. 37, q. 1, 1, o. — Ma. q. 2, 1, 4^m — Quol. 1, 17, o. * Divinatio 11. Duratio 8. Error 5, 6. Fallacia 5. Falsitas 21.

3 Omne peccatum, est aliquo modo actus, vel proprius, sicut actuale, vel alterius, sicut originale, vel privative, ut omissio 2, d. 35, 4, o. — Ma.

PECCATUM.

— d. 41, q. 2, o. — d. 44, q. 1, 1, 1m — L. prin° — Ma. q. 2, 2, o.

82 Voluntas est per se causa peccati, sed per accidens respectu inordinationis 1-2, q. 75, 1, o. — Verit. q. 24, 10, 3m — 7m.

83 Unitas et multitudo peccatorum sumitur tantum secundum unitatem et multitudinem actus voluntatis 2, d. 42, q. 1, 1, o.

84 In quolibet volente sub Deo, potest esse peccatum voluntatis, si in sua natura consideretur. Cg. 3, c° 109.

85 Peccatum in homine contingit dupliciter : scilicet vel quia voluntas proprium bonum non ordinat in Deum actu vel habitu, vel quia appetitus inferior non regulatur secundum appetitum superiorem. In dæmonibus autem contingit tantum primo modo. Cg. 3, c° 109, fi. — 110 — 139, fi.

86 Ille in quo est minor dispositio ad peccatum, plus potest peccare 2, d. 6, q. 1, 1, o. * Voluntas 24, etc.

87 Peccatum non potest esse in voluntate, nisi cum ignorantia intellectus 1ª q. 63, 1, 4m — 1-2, q. 58, 2, c. — q. 77, 2, c. — 2-2, q. 20, 2, o. — q. 51, 3, 2m — q. 53, 2, c. — 1, d. 46, 2, 2m — L. me° — 2, d. 5, q. 1, 1, c. — d. 7, q. 2, 1, 1m — d. 21, q. 2, 1, 5m — d. 22, q. 1, 1, 1m — q. 2, 2, c. — d. 24, q. 3, 3, c. — 1m — d. 30, q. 1, 3, 5m — d. 39, q. 1, 1, 4m — L. prin° — d. 42, q. 2, 1, 7m — d. 43, 1, 3m — 3, d. 31, q. 1, 1, c. — 4, d. 18, q. 1, art. 2, q. 1, 2m — d. 38, q. 2, 1, 2m — Cg. 3, c° 108, prin° — 110 — Lib° 4, c° 69, 3m — 91, 5m — 95, 2m — Verit. 15, 3, 2m — 6m — q. 24, 8, 10, c. — Ma. q. 1, 3, c. fi. — q. 3, 9, o. — q. 16, 2, 4m — 6, 1m — 13m — 24m.

88 Peccatum in actu liberi arbitrii, contingit dupliciter : scilicet eligendo malum ex ignorantia, vel eligendo inordinate bonum est inconsideratione 1ª q. 63, 1, 4m.

89 Peccatum essentialiter consistit in actu liberi arbitrii 1-2, q. 77, 6, c.

90 Ratio habet a voluntate esse subjectum peccati. Ma. q. 4, 5, c. — 5m.

91 Peccatum est in ratione dupliciter : scilicet errando circa illud quod potest et debet scire facta promulgatione, vel non regendo potentias inferiores 1-2, q. 74, 5, 6, o. — q. 90, 4, 2m — 3m — 2, d. 24, q. 3, 3, c. — 1m — Verit. q. 17, 3, c. — Quol. 1, 19, o.

92 In primo instanti creationis, non potest mens peccare. Et peccatum est in ratione, non quia in ea completur, sed in voluntate consequente rationem 3, d. 17, a. 1, q. 3, 2m — 1, 18, 3, 4m.

93 Peccatum mortale est in ratione, non semper ut in subjecto, sed ut in dirigente : in voluntate autem ut in imperante 2, d. 41, q. 2, 2, 1m — 3, d. 17, a. 1, q. 3, 2m — d. 27, q. 2, 3, 2m.

94 Peccatum mortale et veniale, possunt esse in ratione dupliciter : scilicet secundum se, et secundum quod regit potentias inferiores 1-2, q. 74, 9, 10, o. — 2, d. 24, q. 3, 3, 4, 5, o. — Verit. q. 15, 3, o. — 4, 6m — q. 24, 8, 9, c. — Ma. q. 7, 1, c. — 12m — 13m — 17m — 5, o.

PECCATUM.

95 Omne peccatum mortale, est in ratione consentiente, non autem semper ut in eliciente 3, d. 33, q. 2, a. 4, q. 2, 5m.

96 Peccatum morosæ delectationis, est in ratione dupliciter : imperando illicitas passiones, vel non reprimendo eas ex negligentia 1-2, q. 74, 6, o. — 2-2, q. 54, 1, 2m — q. 156, 1, 3m fi. — q. 166, 2, 3m.

97 Peccatum ipsius consensus in actum, est tantum in ratione superiori, sed consensus in delectationem, potest esse in ratione superiori et inferiori 1-2, q. 15, 4, o. — q. 74, 7, o. — 8, 1m — 2, d. 24, q. 3, 1, 4, o. — Verit. q. 15, 3, 4, 5, o. — Ma. q. 15, 2, 9m. * Cogitatio 10, etc. Impugnare 4. Providentia 58. Sensualitas 13. Somnus 4.

98 Non omnis motus sensualitatis primus, id est, naturalis, est peccatum 1-2, q. 74, 3, o. — 2, d. 24, q. 3, 2, o. — Ma. q. 3, 3, 8m — q. 7, 6, 6m — 8m — Quol. 4, 21, o. * Absolvere 9. Adeps 3. Appetitus 63. Concupiscibilis 6, 7, 8, 10. Delectatio 106.

99 Sensualitas tenet locum serpentis, quia inclinat ad peccatum 1ª q. 81, 1, 3m — 3, 1m — 1-2, q. 74, 3, a. 2 — 2-2, q. 165, 2, 6 — 3ª q. 18, 2, 3m — 3, d. 17, a. 1, q. 2, 4m — Verit. q. 25, 1, 4m. * Dæmon 60. Gula 1, 11.

100 In sensualitate potest esse peccatum subjective 1-2, q. 74, 3, o. — 2, d. 24, q. 3, 2, o. — d. 31, q. 2, 1, 4m — Verit. q. 25, 5, o. — Ma. q. 7, 1, 14m — 15m — 6, o. Subjective. Infra. * Infidelis 8, 10. Primi 1. Pollutio o.

101 In sensualitate potest esse peccatum veniale, non autem mortale 1-2, q. 74, 3, 3m — 4, o. — q. 89, 5, c. — 2, d. 24, p. 3, 2, 3m — 4, c. — 6, 4m — Verit. q. 15, 5, 5m — q. 25, 5, o. — Ma. q. 7, 1, c. — 6, o. — 8, c. — Quol. 4, 22, c.

102 Peccatum mortale potest esse subjective in concupiscibili et irascibili, unde peccatum duplex, scilicet iræ et concupiscentiæ 2, d. 24, q. 3, 2, 3m — 3, d. 27, q. 2, 3, 2m — Virt. q. 1, 4, 1m — Quol. 4, 21, 22, c. — Psal. 5, me°.

103 Obedire imperio rationis, et esse subjectum peccati, convenit sensualitati hominis, non autem sensualitati bruti 1-2, q. 74, 3, 1m — 2, d. 24, q. 3, 2, 1m — 5m — Ma. q. 7, 6, 3m.

104 Defectus traductus, in non obedibilibus rationi, non habet rationem culpæ, sed pœnæ, quia non sunt susceptiva culpæ, scilicet corpus hominis, et potentiæ vegetativæ. Ma. q. 4, 2, c. — 5m.

105 Peccatum actuale est in generativa, non sicut in subjecto, sed materialiter, in quantum concupiscibilis motum ejus imperat 1-2, q. 17, 8, 3m — 2, d. 31, q. 2, 2, 1m — 3m — 5m.

106 Peccatum sensualitatis, manet post mortem, secundum quod redundat in totum 2, d. 24, q. 3, 2, 6m.

PECCATUM.

PECCATUM.

PECCATUM.

PECCATUM.

PECCATUM.

PECCATUM.

PECCATUM.

PECCATUM.

279 Duo præservant a peccato : scilicet timor Dei et amor veritatis. Psal. 11, prinº * Dispositio 25. Dolor 12, 24, 31, 35. Donum 41.

280 Multum valet ad vitanda peccata et ad bona operanda, cogitare judicia Dei. Psal. 17, meº 12, fi. * Ebrietas 8, 9. Eleemosyna 30, 31, 39. Episcopus 31. Eucharistia 193, 212, etc. Excommunicatio 34. Exorcismus 13. Fama 1. Festum 4, etc. Fides 106, 107.

281 Inutilitas remedii contra peccatum ostenditur tripliciter: scilicet quantum ad sacrificiorum oblationes, festorum celebrationes et divinas orationes. Isa. 1, meº. * Fundamentum 3. Gratia 153. Hæresis 144. Ignorantia 7, 11, etc. Illegitimus 3. Immunditia 2, 3. Immunitas. Imprecationes. Impugnare 1. Incarnari 2, 9, etc. 14. Indulgentia. Infidelitas 10. Ingratitudo 6, 11, 17. Intentio 19. Jejunium 1, 3, 9, 10, 19. Justificatio o. Justus 9, 11. Lex 100, 101. Libertas 7. Luctus 2. Ludus 12. Macula 10, 14. Mansuetudo 8. Manus 4. Martyrium 8. Matrimonium 68, 69, 70. Membrum 22.

282 Tria ponit Deus contra peccatum : scilicet primo, remedium efficax in fuga mali, per purgationem præteriti et per cautelam futuri, corde male non cogitando, cogitata opere non implendo et incepta non perficiendo : et in sequela boni, scilicet ut bonum addiscant, in ordine ad seipsum, et in ordine ad proximum, et ut opere compleant, in subveniendo miseris violentia, ætatis ignorantia et sexus impotentia. Secundo, ponit remedii effectum, in quo est promittentis obligatio, malorum cessatio a duobus generibus peccati: scilicet ex amore incendente, et ex timore mortificante et bonorum restitutio. Tertio, ponit pœnam contra contemptum: scilicet ponendo contemptum, comminando vindictæ gladium et ostendendo esse immutabile Dei judicium. Isa. 1, fi. d. * Christianus. Christus 266, 267, 268. Holocaustum 4. Meritum 59, 111. Misericordia 12, 14. Missa 26. Mors 6, 36. Necessitas 29. Oblatio 16. Occidere 2. Operatio 53. Oratio 63, 103. Passio 105. Paupertas 8. Pœna 20, 97, etc. Pœnitentia 109. Potestas 2, 3, 4, 6, 7. Præceptum 16, 46, 80, 137. Præservatus. Punitio 6. Purgatio 1, 2, 3. Puritas 2, 3. Qui es 7. Religio 43. Resistere 1. Resurrectio 50, 54. Sabbatum 2. Sacerdos 1, 11, 12, 17. Sacramentum 108, etc. Sacrificium 13, 22, etc. 26, 27, etc. 33, 36, 41. Salvari 6. Sanctificatio o. Satisfactio 16. Scriptura. Sepultura 7. Servitus 11, 16. Suffragia 6, 11. Superbia 35. Tenebræ 2. Timor 39, 40. Turtur 2. Usura 138, 250, 313. Uti 16, etc. Venia. Verbum 76. Verecundia 7. Veritas 34. Virtus 259. Visio 15. Vita 65, 66. Vitare. Voluntas 52, etc.

283 Peccatum originale est habitus, scilicet languor naturæ, id est, inordinata dispositio ex dissolutione harmoniæ originalis justitiæ 1-2, q. 82, 1, o. — 2, d. 30, q. 1, 3, 2^m — Ma. q. 4, 2, 4^m.

284 Peccatum originale est habitus corruptus, non pura privatio, quia dicit privationem originalis justitiæ et inordinatam dispositionem partium animæ 1-2, q. 82, 1, 1^m — 2, d. 30, q. 1, 3, 2^m — Ma. q. 4, 2, o. * Actus 182, etc. Adam 71, etc. Anima 88, 89, 163.

PECCATUM.

285 Peccatum originale est habitus, quia est inordinatio naturæ. Non autem actuale peccatum, quia est inordinatio actus 1-2, q. 82, 1, 2^m — Ma. q. 4, 2, 4^m. * Annihilatio 14. Avaritia 16.

286 Peccatum mundi dicitur peccatum originale, quod est commune toti mundo, secundum Glossam. Opus. 10, art. 28, fi. * Aversio 20, 21.

287 Peccatum originale est peccatum naturæ, sed peccatum actuale est peccatum personæ 1^a q. 100, 1, c. — 1-2, q. 81, 1, o. — q. 82, 1, 2^m — 3^a q. 8, 5, 1^m — 2, d. 20, q. 2, 3, 1^m — d. 30, q. 1, 2, c. fi. — 1^m — d. 31, q. 1, 1, b. — 5^m — 4, d. 1, q. 2, a. 6, q. 1, c. — d. 15, q. 1, 2, 5^m — Cg. 4, cº 52 — Po^a q. 3, 9, 3^m — 4^m — Ma. q. 4, 1, o. — q. 5, 2, c. — Rom. 5, lect. 3, meº etc.

287 *bis*. Imo peccatum originale, sicut et alia vitia, est contra naturam 1-2, q. 81, 2, c. * Baptismus 16, 153, etc.

288 Formale ejus, est privatio originalis justitiæ; materiale vero, est concupiscentia, id est, inordinatio partium animæ 1-2, q. 82, 3, o. — 2, d. 30, q. 1, 3, c. — 4^m — d. 31, q. 2, 1, 3^m — d. 32, q. 1, 1, 1^m— 3^m— 4^m—Ma. q. 3, 7, c. fi. — q. 4, 2, o. — 4, 2^m — 6, 16^m. Mors 1.

289 Nullus defectus in ratione, vel in parte sensibili, dicitur peccatum originale, nisi concupiscentia et privatio originalis justitiæ 2, d. 30, q. 1, 3, 4^m — 5^m. * Beatitudo 124.

290 Peccatum originale dicitur iniquitas, quia per ipsum vires animæ recedunt ab æqualitate innocentiæ. Psal. 31, prinº — Rom. 4, lect. 1, fi.

291 Concupiscentia habitualis duplex : scilicet habitus carnis ex frequenti concupiscentia habituali, inclinans ad concupiscendum; et pronitas vel habilitas ad hoc, ex subtractione originalis justitiæ. Secunda est peccatum originale materialiter, non autem prima. Ma. q. 4, 2, 4^m — q. 7, 3, 17^m.

292 Peccatum originale, respectu personæ, sine respectu ad naturam, est pœna tantum, sed respectu Adæ, habet rationem culpæ. Ma. q. 4, 1, c. — 4^m — 7^m — 3, c. fi.

293 Si homo formaretur ex digito, vel aliter, sine semine viri, haberet omnes defectus naturæ sicut alii, sed non haberet rationem culpæ vel pœnæ 1-2, q. 81, 4, o. — 2, d. 31, q. 1, 2, 3^m— d. 33, q. 1, 1, 4^m — 3, d. 2, q. 1, a. 2, q. 2, 2^m — Ma. q. 4, 7, o.

294 Peccatum originale est voluntarium, per voluntatem Adæ tantum 1-2, q. 81, 1, c. — q. 82, 1, 2^m — 2-2, q. 108, 4, c. — 3^a q. 84, 2, 3^m — 2, d. 30, q. 1, 2, c. — d. 31, q. 1, 1, c. — 2, c.— 3^m — q. 2, 1, 4^m — d. 32, q. 2, 1, c. — 2, 5^m— d. 33, q. 1, 1, 2^m — q. 2, 1, 2^m — d. 35, 2, 2^m

PECCATUM.

PECCATUM.

PECCATUM.

Ma. q. 4, 1, 12m — 6, 11m — Rom. 3, lect. 3, prin°. * Mors 1, etc. 4, 6. Naturale 14. Nox 3.

321 Et traducitur ad omnes qui fuerunt in Adam secundum rationem seminalem, non autem ad alios 1a q. 100, 1 c. — 1-2, q. 81, 3, 4, c. — 3a q. 15, 1, 2m — q. 31, 1, 3m — 6, 1m — 7, c. — 8, o. — q. 52, 7, 2m — q. 68, 9, c. — 2, d. 30, q. 1, 2, c. fi. — 1m — q. 2, 2, c. — d. 31, q. 1, 2, o. — 3, d. 3, q. 1, a. 2, q. 1, c. fi. — q. 4, 2, o. — Cg. 4, c° 50 — 52 — Ma. q. 4, 6, 7, o. — Quol. 6, 7, 15, o. — Quol. 8, 5, 3m. Mat. 1, fi. — Jo. 3, lect. 1, fi. — Rom. 5, lect. 3, me°. Adam 82, 84. Infra. * Omissio 11. Passio 115. Pœna 76, etc.

322 Caro Christi in patribus, fuit obnoxia peccato originali 3a q. 31, 1, 8m — 7, o. — 8, 3m — 3, d. 3, q. 4, 1, o. — L. 2, prin° — Isa. 11, prin°.

323 Secundum fidem catholicam est tenendum, quod primum peccatum primi hominis, scilicet peccatum originale, originaliter transit in posteros, contrarium autem est hæresis Pelagiana, ut patet per Augustinum, in plurimis suis libris 1-2, q. 81, 1, c. prin° — 3, c.

324 Secundum fidem catholicam, firmiter est tenendum, quod omnes homines præter solum Christum, ex Adam derivati, peccatum originale ex Adam contrahunt : alioquin non omnes indigerent redemptione quæ est per Christum, quod est erroneum 1-2, q. 81, 3, c. prin° — Cg. 4, c° 83.

325 Ideo non secundum fidem catholicam, sed erroneum est dicere quod aliquis præter solum Christum fuerit sine peccato originali 1-2, q. 81, 3, c. — 3a q. 27, 2, c. — 2m — 4, d. 43, a. 4, q. 1, 3m — Cg. 4, c° 50 — 83 — Ma. q. 4, 6, c. — Quol. 6, 7, c. * Pœnitentia 73, 74, 87, 104, 112.

326 Nec potest esse in aliquo cum veniali, sine peccato mortali 1-2, q. 89, 6, o. — 3a q. 90, 4, 3m — 2, d. 28, 2, 5m — d. 42, q. 1, 5, 7m — 4, d. 45, q. 1, 3, 7m — Verit. q. 24, 12, 2m — q. 28, 3, 4m — Ma. q. 5, 2, 8m — q. 7, 10, 8m. * Præceptum 147.

327 Corpora habentium tantum originale, erunt passibilia post resurrectionem. Sed non patientur, quia non erit agens naturale 2, d. 33, q. 2, 1, 5m — Ma. q. 5, 2, 5m. * Radix 2. Resurrectio 9.

328 Peccatum originale, per propagationem carnis, a primo parente traducitur 2, d. 31, q. 1, 1, o. — Ma. q. 4, 1, o. — Rom. 5, lect. 3, prin° etc.

329 Infectio ejus, nullo modo causatur a Deo, sed ex solo peccato Adæ, per carnalem generationem 1-2, q. 83, 1, 4m — 2, d. 32, q. 2, 1, o. — Ma. q. 4, 3, 1m. * Sacramentum 43, 47. Sanctus 11.

330 Peccatum originale, magis contrahitur ab Adam, quam a proximo parente. Cg. 4, c° 52, fi.— Ma. q. 4, 6, 15m — 8, 16m.

331 Peccatum originale, quoad culpam est a patre, sed quoad pœnalitates, est a matre 3a q. 70, 2, 4m — 3, d. 3, q. 1, a. 2, q. 1, c. — d. 15, q. 1, 3, 5m — 4, d. 1, q. 2, a. 2, q. 2, c. * Satisfactio 6.

332 Peccatum originale non potest causari per se, per illud quod est personæ, sed tantum per illud quod est naturæ, scilicet per actum generationis 2, d. 31, q. 1, 1, 4m — Verit. q. 25, 6, c. — Ma. q. 4, 1, 7m — Rom. 5, lect. 3, me°.

333 Peccatum originale causatur in anima, ex infectione seminis ad cujus traductionem traducitur, et non animæ 2, d. 18, q. 2, 1, 3m — d. 30, q. 1, 2, 3m — Rom. 5, lect. 3, prin°.

334 Caro est sufficiens causa materialis peccati originalis, non autem peccati actualis. Ma. q. 4, 1, 3m.

335 Peccatum originale habet duplicem processum : scilicet a carne ad animam, secundum ordinem generationis; et ab essentia animæ ad potentias ejus, secundum ordinem naturæ 1-2, q. 83, 3, 2m — Ma. q. 4, 4, c.

336 Causa peccati originalis, est tantum una, scilicet privatio originalis justitiæ 1-2, q. 82, 2, c.

337 Concupiscentia in patre, est causa peccati originalis in prole, non autem de essentia ejus. Sed concupiscentia in filio, est causa materialis et de essentia ejus. Ma. q. 4, 2, 11m.

338 Ex actu naturæ, quo causatur peccatum originale, relinquitur fomes, privatio gratiæ et reatus pœnæ, scilicet carentia visionis Dei 2, d. 32, q. 1, 1, c. — Ma. q. 5, 1, 9m — 10m — 2, c.

339 Peccatum originale, nullam indispositionem impeditivam effectus baptismi, id est, gratiæ, causat in voluntates 4, d. 4, q. 3, a. 2, q. 1, 1m.

340 Libido habitualis, scilicet fomes, est causa peccati originalis, non autem libido actualis, sed est signum habitualis 1-2, q. 82, 4, 3m — 2, d. 31, q. 1, 1, 3m — 5m — d. 32, q. 1, 3, 1m — Ma. q. 4, 6, 16m.

341 Peccatum originale, causat culpam, reatum et carentiam divinæ visionis 2, d. 32, q. 1, 1, c. — 4, d. 1, q. 2, art. 4, q. 2, c.

342 Infectio peccati originalis, causatur in instanti, licet actio seminis non sit in instanti. Ma. q. 4, 6, 13m.

343 Persona primo, id est, in Adam, infecit naturam, peccato originali, sed in aliis hominibus est e converso 3a q. 8, 5, 1m — 2, d. 31, q. 1, 1, c. — Verit. q. 25, 6, 5m — Ma. q. 4, 4, 5m — Rom. 5, lect. 3, me°. * Christus 52. Unctio 12.

344 Persona, primo infecit naturam, per peccatum originale. Secundo natura infecit personam. Sed Christus primo reparat personam, secundo naturam 3a q. 69, 3, 3m — 4, d. 4, q. 2, a. 1, q. 3, c. — Ma. q. 4, 4, 5m.

345 Infectio quæ est in semine ante infusionem animæ, sicut non habet rationem culpæ originalis, sic nec pœnæ 2, d. 31, q. 1, 1, 4m.

346 Peccatum quod originaliter contrahitur, licet sit minimum gravitate reatu pœnæ, est tamem maximum communitate. Opus. 10, a. 28.

347 Et quantum ad hoc potest dici, quod Christus principaliter venit tollere originale peccatum. Opus. 10, a. 28.

PECCATUM.

396 Peccatum veniale non dicitur esse majoris adhærentiæ quam mortale, quia scilicet minus in anima maneat, sed quia difficilius vitatur 4, d. 16, q. 2, a. 1, q. 2, 2^m. * Pœnitentia 73, 74. Pollutio 4, 8, 9.

397 Per peccatum mortale, omnino mens avertitur a Deo, sed per veniale retardatur affectus hominis, ne prompte feratur in Deum 3^a q. 87, 1, 2, c. Aversio 3, 6. * Præceptum 149.

398 Per quodlibet peccatum veniale vel mortale, deordinatur voluntas hominis, per immoderatam conversionem ad bonum creatum 3^a q. 87, 1, c. — 2, 3^m.

399 Unum peccatum mortale potest oriri ex veniali 2-2, q. 13, 4, 3^m — q. 105, 1, 2^m.

400 Ante baptismum, non possunt esse venialia sine mortalibus 1-2, q. 89, 3, 6, o. — 3^a q. 90, 4, 3^m — Ma. q. 5, 2, 8^m.

401 In ratione superiori dupliciter potest esse peccatum veniale: scilicet quando consentit in veniale ex genere, vel quando habet subitum motum infidelitatis, sine consensu 1-2, q. 74, 10, o. — 2, d. 24, q. 3, 5, o.

402 Imo suprema pars rationis practicæ non potest esse deordinata nisi per peccatum mortale, non autem per veniale 2, d. 21, q. 2, 3, 6^m. * Prohibitio 5. Prudentia 34. Purgatorium 7, 8. Ratio 57. Sabbatum 5. Sacramentum 109, etc.

403 Imo motus rationis superioris, in illud quod est veniale ex genere, est peccatum veniale. Similiter si sit mortale ex genere circa proprium objectum ante deliberationem, scilicet infidelitas ex surreptione, quæ cum deliberatione, est peccatum mortale 1-2, q. 74, 9, 10, o. — 2, d. 24, q. 3, 5, o. — Verit. q. 15, 5, o. — Ma. q. 7, 1, c. — 12^m — 3, 17^m — 5, o. * Suspicio 4. Timor 61. Transgressio 2. Vituperabile. Vituperatio o.

404 Ratio superior, circa objectum potentiæ inferioris, ut sensualitatis, sicut in delectationibus secundum carnem, non habet motum, nisi deliberatum. Ideo semper est mortale, si sit de mortali, non autem si sit de veniali 1-2, q. 74, 10, o. — 2, d. 24, q. 3, 1, c. — 4^m — 5, c. fi. — 3^m — Verit. q. 15, 5, c. * Unctio 10, etc.

405 Peccatum rationis superioris est per hoc, quod deflectitur a rationibus æternis, id est, relinquit legem Dei, vel actu tantum faciendo contra eam, ut in veniali, vel etiam habitu, ut in mortali 2, d. 24, q. 3, 5, 1^m — Ma. q. 7, 1, 17^m — 5, o. Aversio 9.

406 Peccatum veniale displicet Deo : sed non facit peccantem displicere ei : mortale vero facit utrumque 4, d. 16, q. 2, art. 1, q. 2, 3^m.

407 Nullus debet peccare venialiter, ne alius peccet mortaliter 2-2, q. 26, 4, o. — 2^m — q. 43, 7, 5^m — q. 110, 3, 4^m — 4, d. 9, a. 4, q. 2, 3^m — d. 38, q. 2, a. 4, q. 1, c. — 2^m.

408 Quilibet debet potius mori, et præeligere omnem pœnam in generali quam peccare non solum mortaliter, sed etiam venialiter 2-2, q. 110, 3, 4^m — 4, d. 17, q. 2, a. 3, q. 1, 4^m — d. 18, q. 2, a. 4, q. 3, 1^m — d. 29, 2, 2^m — Quol. 1, 9, o. — Quol. 10, 9, 3^m.

409 Peccatum veniale non impedit remissionem peccati mortalis, nisi impediendo opus pœnitentiæ, ne sit pœnitentiæ 4, d. 16, q. 4, a. 1, q. 3, 1^m — q. 4, o.

410 Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali 3^a q. 87, 4, o. — q. 90, 4, 3^m — 4, d. 16, q. 2, a. 1, q. 2, 3, o.

411 Peccatum veniale remittitur post mortem in purgatorio, quoad culpam et pœnam, non autem mortale 1^a q. 64, 2, c. — 2, d. 43, L. prin^o — 4, d. 16, q. 1, a. 2, q. 4, 1^m — q. 2, a. 2, q. 2, 3^m — d. 21, q. 1, a. 3, q. 1, 2, o. — q. 3, 2^m — Ma. q. 3, 2^m — Ma. q. 3, 15, c. — q. 7, 11, o. — Opus. 3, c^o 178 — 183 — 184 — Mat. 12, me^o.

412 Quidquid fit in contemptum Dei, et quidquid in sui ratione importat contemptum Dei, est peccatum mortale 2-2, q. 38, 3, c. * Accidia 4. Accusatio o. Actus 23. Adam 58, 194. Adoratio 29, 30. Adulatio 3. Advocatus 1, 5. Ambitio 1.

413 Nullus actus, sine consensu rationis, est peccatum mortale 1-2, q. 15, o. — q. 74, 5, 1^m — 2-2, q. 35, 3, c. — 2, d. 24, q. 3, 4, c. — d. 42, q. 1, 4, c. — 3, d. 33, q. 2, a. 4, q. 2, 5^m — 4, d. 29, 1, c. — Verit. q. 15, 4, 2^m — 5, c. — q. 24, 12, 26^m — Virt. q. 2, 12, 14^m — Quol. 4, 21, 22, c. — Rom. 8, lect. 1, prin^o. * Amor 194, 214, 217. Amplexus.

414 Actus procedens ab habitu peccati mortalis, non est peccatum mortale, nisi sit perfectus per consensum rationis. Ma. q. 7, 3, 17^m — Rom. 8, lect. 1, prin^o etc.

415 Oppositum videtur dicere 4, d. 16, q. 3, a. 2, q. 3, c.

416 Omnis actus humanus, non relatus in Deum, actu vel habitu, ex parte agentis est peccatum mortale, non autem ex parte actus 1-2, q. 88, 1, 2^m — Cg. 3, c^o 109, fi. — 110 — 139, fi. — Ma. q. 9, 2, c. Col. 3, lect. 3, fi.

417 Non oportet, quod existens in peccato mortali, peccet quolibet actu suo. Ma. q. 2, 5, 7^m.

418 Intendens peccare mortaliter semper peccat mortaliter 2-2, q. 110, 4, o. — Ma. q. 2, 2, 8^m — Quol. 8, 15, c.

419 Materiale in peccato mortali, dicitur tripliciter : scilicet objectum, actus exterior, et conversio. Primum et secundum, possunt esse in sensualitate, non autem tertium. Verit. q. 25, 5, 10^m. * Apostoli 20. Appetitus 96.

420 Actus peccati mortalis, potest aliquando esse figura alicujus boni 2-2, q. 88, 2, 2^m — 4, d. 38, q. 1, a. 1, q. 2, 3^m — Hebr. 11, lect. 7, prin^o.

421 Actus qui de se esset peccatum mortale, fit virtuosus, propter aliquam circumstantiam 4, d. 1, q. 2, a. 5, q. 3, 3^m — Po^a q. 1, 6, 4^m. * Avaritia 5, 27. Auditor 2.

PERFECTIO.

PERFECTIO.

PERSONA.

POENA.

POENA.

PŒNITENTIA.

tentiæ exterioris, et absolutionis, licet tempore præcedat 4, d. 22, q. 2, a. 1, q. 2, 1^{m} — q. 3, c.

114 Pœnitentia operatur ad peccati venialis dimissionem, quoad omnes suas partes in quantum est virtus, et in quantum est sacramentum 4, d. 16, q. 1, a. 2, q. 3, c.

115 Proximus effectus pœnitentiæ, est absolutio a peccatis 4, d. 28, 3, 2^{m}. * Peccatum 159, 199, 273, 376, 409, 438.

116 Homo in primo instanti suæ pœnitentiæ, consequitur remissionem peccatorum 3^{a} q. 84, 8, 1^{m}. Pœna 60, 69, 97.

117 Merces pœnitentiæ, est plena remissio peccatorum, quoad culpam et pœnam 3^{a} q. 84, 9, 1^{m} — q. 89, 1, c.

118 Per pœnitentiam liberamur a peccato, et restituimur in statum pristinum. Sed per eam non exhibetur aliquid de novo, pertinens ad cultum Dei 3^{a} q. 63, 6, c. * Religio 19, 50, 60, 61, 90, 107, 108. Resurrectio 9. Saccus. Sacerdos 34.

119 Omne peccatum viatoris, deleri potest per pœnitentiam, non autem damnatorum 3^{a} q. 86, 1, o. — q. 87, 1, o. — 4, d. 14, q. 2, a. 1, q. 1, o. — d. 16, q. 1, a. 2, q. 3, o. — Cg. 3, c° 146. * Sacramentum 64. Satisfactio 6, etc. Tabula 1.

119 *bis*. Imo aliquod peccatum viatoris, est irremissibile 2-2, q. 14, 3, o. — q. 118, 5, 3^{m} — 2, d. 43, 4, o. — L. 3, me°.

120 Pœnitentia liberat ab omnibus defectibus culpæ, non autem pœnæ 4, d. 19, q. 1, a. 3, q. 2, 2^{m}.

121 Per pœnitentiam contrahitur quoddam fœdus inter sacerdotem et mulierem confitentem, simile cognationi spirituali, ut tantum peccet eam carnaliter cognoscens, ac si esset sua spiritualis filia. Et hoc ideo, quia maxima familiaritas est inter sacerdotem et confitentem. Et ob hoc ista prohibitio contrahendi matrimonium est inducta, ut tollatur peccandi occasio 4, d. 42, q. 1, 2, c. — 8^{m} — Opus. 64, c° 22, o. * Usura 84, 259, 274, 313.

122 Remissio culpæ, est effectus potentiæ virtutis, sed principa[illegible] pœnitentiæ sacramenti, et principalius [illegible] sacramenti, et principalius charit[illegible]m pœnitentiæ virtutis 3^{a} q. 86, [illegible] 2, a. 1, q. 1, o.

123 Remissio [illegible] pœnitentiæ, principaliter ex [illegible]tris, secundario ex vi actus ipsiu[illegible] q. 86, 6, c.— q. 89, 1, 2^{m}.

124 Peccatum mortale [illegible]mento pœnitentiæ, non auten[illegible]itentiæ 3, q. 86, 2, o. — 3, c. — [illegible] 14, q. 2, 5, o. — d. 16, q. 1, a [illegible]

125 Peccatum veniale, potest [illegible] mento pœnitentiæ, explicito [illegible] 87, 1, o. — 2, 2^{m} — 3^{m} — 3, c.

126 Peccatum quoad inordinationem, re[illegible] virtutem pœnitentiæ. Sed quoad [illegible] mittitur formaliter per gratiam, et [illegible] virtutes gratia informatas. Efficient[illegible]

POETICA.

Deo. Instrumentaliter, per omnia sacramenta novæ legis. Meritorie, a Christo in quantum homo. Ministerio vero a sacerdote 4, d. 14, q. 2, 4, o. Macula 10. * Sacramentum 64, 108, etc. Satisfactio 23, etc. 32, etc.

127 Pœnitentia tollit totam culpam, sed non semper totum reatum, id est, debitum totius pœnæ 3^{a} q. 67, 3, 3^{m} — q. 69, 10, 3^{m} — q. 86, 4, o. — 4, d. 4, L. 5^{m} — d. 14, q. 2, 1, o. — 2, c. — d. 15, L. 10^{m} — Rom. 11, lect. 4, fi. — Hebr. 6, lect. 1, me°. Tabula 1.

128 Pœnitentia non tollit omnes reliquias peccati actualis, id est, defectus consecutos, nisi pœnitentia jam perfecta secundum omnes ejus partes 3^{a} q. 86, 4, 3^{m} — 5, o. — 4, d. 14, q. 2, a. 1, q. 3, o. — 1^{a} Cor. 11, lect. 7, prin°.

129 Sacramentum pœnitentiæ habet efficaciam ad remissionem peccatorum, ex virtute nominis Christi patientis et resurgentis 3^{a} q. 84, 4, c. — 5, 3^{m} — 7, c. — q. 86, 1, c. fi. — 6, 3^{m} — Cg. 4, c° 72. * Tonsura. Usura 84, 259, 274, 313.

130 Remota per pœnitentiam aversione, remanet inordinata conversio ad bonum creatum 3^{a} q. 86, 4, 1^{m} — 5, c.

131 Pœnitentia liberat ab omnibus defectibus culpæ, non autem pœnæ 4, d. 19, q. 1, a. 3, q. 2, 2^{m}.

132 Actus pœnitentiæ quadruplex : scilicet odire peccata, plangere, delere peccata præterita, et propositum emendationis in futurum 4, d. 14, L. 6^{m} — d. 16, q. 1, a. 2, q. 4, 2^{m}.

133 Nulla bona restaurantur per pœnitentiam, nisi per accidens removendo prohibens, scilicet peccata, ad quod de ratione sui ordinatur 4, d. 14, q. 2, a. 3, q. 1, c. * Debitum 12. Fundamentum 3. Hæresis 114. Prudentia 84.

134 Omnes virtutes et gratiæ, restaurantur per sacramentum pœnitentiæ, non autem per virtutem pœnitentiæ 2-2, q. 152, 3, 3^{m} — 3^{a} q. 89, 1, c. — 4, d. 14, q. 2, 2, 4, o. — d. 37, q. 2, 2, 4^{m}.

135 Nec restaurantur semper in gradu priori, sed in majori, vel minori, secundum gradum motus pœnitentiæ 3^{a} q. 89, 2, o. — 5, 3^{m} — 3, d. 31, q. 1, 4, o. — 4, d. 14, L. 11^{m}. * Spectacula 2, 3. Virginitas 32. Visio 15.

136 Solus Deus est per se causa virtutum infusarum, sed pœnitentia et actus nostri, sunt causa earum per accidens 4, d. 14, q. 2, 2, o.

POENITENTIALE. In foro pœnitentiali, de correctione peccati agitur, maxime in quantum peccatum est contra legem Dei 4, d. 18, q. 2, a. 2, q. 1, 2^{m} — Opus. 73, c° 20. * Absolvere o. Casus 6. Confessio o. Forus o. Officium 17. Psalmus 7. Usura 118.

POENITIBILE. Ira 74.

POENOSUM. Afflictio. Confessio 58. Delectatio 63. Humilitas 9.

1 POETICA utitur metaphoris, propter defectum rei, de qua est : theologia vero, propter excessum 1^{a} q. 1, 9, 1^{m} — 1-2, q. 101, 2, 2^{m} — 1, prol. 5, 3^{m}. * Oratio 11. Paulus 20, 21, 22.

3, o. — 3, d. 1, q. 2, 3, o. — Cg. 1, c° 82 — Opus. 3, c° 98. * Incarnari 1, 3.

5 Possibile et impossibile dicuntur tripliciter : scilicet secundum potentiam activam vel passivam, secundo mathematice, tertio secundum repugnantiam vel convenientiam terminorum 1ª q. 25, 3, c. — 4ᵐ — q. 46, 1, 1ᵐ — 1, d. 42, q. 2, 3, o. — Cg. 2, c° 37 — Poª q. 1, 3, c. — q. 3, 1, 2ᵐ — 14, c. — 17, 10ᵐ — q. 5, 3, c. — Meta. 5, lect. 14, fi. 11, etc. — Lib. 9, lect. 1, prin°. * Intellectus 262, etc. Justus 9. Lex 150, 168.

6 Possibile vel impossibile secundum potentiam, judicatur secundum causas inferiores tantum 1ª q. 25, 3, 4ᵐ — 1, d. 42, q. 2, 3, o. — Poª q. 3, 4, o. — q. 6, 1, 11ᵐ. * Mensura 5. Misericordia 16. Mundus 14, 27, 28. Mutabile o. Mutatio 11. Passio 57, 86. Posse o. Possibilitas o. Potentia 23. Spes 13, 14, 33, etc. 65. Terra 3. Transumptio. Usura 205. Vacuum 1. Verecundia 15.

7-8 Libere Spiritus sanctus procedit a Patre, non tamen possibiliter, sed ex necessitate. Poª q. 10, 2, 5ᵐ.

9 Imo nihil prohibet generationem Filii, et processionem Spiritus sancti, computari inter possibilia divinæ potentiæ. Poª q. 2, 5, 3ᵐ.

10 Possibile contentum sub necessario, convenit Deo, non autem oppositum ei, quia sequitur potentiam passivam 1ª q. 41, 4, 2ᵐ.

11 Propositio de possibili, distinguitur tantum in formis separabilibus 1, d. 38, 5, 6ᵐ — Quol. 12, 4, 2ᵐ.

1 POSSIBILITAS duplex, in omni creatura : scilicet secundum illud quod habet, id est, dependentia ab alio, secundum totum, et secundum formam, et secundum illud quod non habet, id est, receptibilitas 1, d. 8, q. 3, 2, c. * Æquivalens. Aptitudo. Capacitas o. Incompossibilitas. Misericordia 16.

2 In aliqua re, non est possibilitas ad non esse dupliciter : scilicet si sit immaterialis, vel materia non sit in potentia ad aliam formam. Poª q. 5, 4, 1ᵐ. * Pœnitentia 47. Præceptum 4. Receptibilitas.

POSTERI. Adam 76, etc. Peccatum 223, etc. Sacerdos 23.

POSTERIUS. Aliquem effectum contingit esse posterius suo principio dupliciter : scilicet ex parte agentis, et ex parte actionis 1ª q. 42, 2, c. * Absolutum o. Accessus 2. Accidens. Accidentaliter 4. Accusatio 18, 22. Actio 72. Actus 76, 77. Ævum. Affinitas 9. Amor. Analogia o. Angelus 2, 200, 288, 326, 360, 461. Anima 123, 125, etc. Animal 48. Apis 5. Apostoli 20, 29. Apparere 7, 10. Appellare 2, 4. Appropriatio 5. Ascendere 16. Cœlum 23, 24, 146. Claritas 11. Compositio 3. Commune 9, 11. Contrarium 42. Creatio 3. Delectatio 29. Dispositio 27, 49, 51. Divisio o. Eucharistia 6, 41, 87, 164. Exorcismus 9. Finis 5. Generatio 18. Habitus 37. Memoria 9, 10. Meritum 7. Muliforme 1. Pœna 61, 66. Pœnitentia 24, 58. Prædestinatio 9, 36. Primogenitus 1. Principium 1, 2. Prioritas o. Prius o. Prophetia 77. Propter 1, 4. Signum 10, etc. Unitas. Universale 2, etc.

POST PRÆDICAMENTUM est, quod consequitur diversa genera 1-2, q. 49, 1, c. * Habitus 19, 23.

POSTULATIO importat quamdam protensionem desiderii in id quod petitur. Et addit supra petitionem communiter dictam determinatum petitum, scilicet finem 4, d. 15, q. 4, art. 3, q. 1, c. — 3ᵐ. * Amor 167. Ira 40. Miraculum 37, 38. Oratio 10. Petitio. Spiritus 15. Usura 313. Vocatio o.

POTENS dicitur, non potens pati, etiamsi nihil possit agere 1, d. 42, q. 1, 1, c. * Accipiter. Actio 70. Alexander 2. Dominatio o. Dominium o. Gryphus. Judicium 1, 46. Justitia 50, 70. Magi 1. Pax 24. Usura 195.

POTENTATUS est multitudo potentiæ, vel opus validum dominationis. Psal. 19, me° 5, fi. * Alexander 2. Honor 21.

1 POTENTIA significat id quod est principium, non autem relationem ejus 1ª q. 41, 5, 1ᵐ — 1, d. 7, q. 1, 2, c. — Poª q. 1, 1, 3ᵐ — q. 2, 2, c.

2 Potentia dicitur esse principium actionis 1, d. 42, q. 1, 1, 2ᵐ — 2, c. — Poª q. 2, 1, 6ᵐ — Anima 12, c. prin°.

3 Ratio potentiæ consistit in hoc, quod sit proximum principium operationis, et non primum 1, d. 45, 3, 2ᵐ.

4 Imo potentia aliquando accipitur pro qualibet proprietate rei, consequente naturam ejus 1, d. 3, q. 4, 1, 5ᵐ.

5 Hoc nomen potentia, primo impositum est ad significandum potentiam activam, secundario vero devolutum est ad potentiam passivam 1, d. 42, q. 1, 1, o. — Poª q. 1, 1, c. * Ars 12. Essentia 4. Memoria 7.

6 De ratione potentiæ, quoad primam impositionem est, non posse pati 1, d. 42, 3, 1ᵐ.

7 Potentia creaturæ duplex, scilicet ad esse, et ad agere : prima se tenet ex parte materiæ, secunda vero ex parte formæ 1-2, q. 55, 2, c. — Cg. 2, c° 25, 1ᵐ. * Actus 20, 25, 53, etc. Amor 140. Annihilatio 4. Capacitas o. Comedere 1. Damnatio 24, 25.

8 Oppositum videtur dicere a simili 2-2, q. 27, 3, c. — 4, d. 17, q. 1, a. 4, q. 1, c. — Verit. q. 28, 7, 8, c.

9 Potentia duplex, scilicet potentia absoluta, et potentia ordinata 1ª q. 9, 2, c. — q. 25, 5, 1ᵐ — q. 104, 3, 4, o. — 1-2, q. 112, 3, 1ᵐ — 1, d. 48, 4, 2ᵐ — 3, d. 1, q. 2, 3, c. — d. 2, q. 1, 1, c. prin° — 4, d. 46, q. 1, a. 2, q. 1, 2ᵐ — q. 2, o. — Verit. q. 5, 2, 6ᵐ — q. 13, 1, 4ᵐ — Poª q. 1, 5, 5ᵐ — q. 5, 3, 4, o. — Quol. 4, 4, c.* Deus 340, etc. Durities. Effectus 1. Esse 56, 57, 63, 90. Essentia 4.

POTENTIA.

POTENTIA.

POTENTIA.

5, 4, c. — Spiritu. 3, c. fi. — Anima 13, 4^{m} — Quol. 3, 6, c. — Meta. 6, lect. 3, me^{o} * Accidens 55.

58 In potentiis ordinatis, quidquid potest potentia inferior, potest et superior, nisi sit ad defectum 1^{a} q. 57, 2, c. — q. 84, 1, 2^{m} — q. 86, 1, 4^{m} — q. 110, 2, 2^{m} — 1-2, q. 74, 7, c. fi. — 4, d. 5, q. 2, a. 1, q. 2, c. — a. 3, q. 2, 2^{m} — d. 15, q. 4, a. 6, q. 2, 2^{m} — Verit. q. 2, 6, 2^{m} — q. 10, 6, 5^{m} — q. 15, 1, 2^{m} — Po^{a} q. 1, 6, 8^{m} — Anima 20, 20^{m}. * Angelus 35, 44, etc. Anima 240, etc.

59 In omnibus potentiis ordinatis, oportet quod ubi terminatur actus prioris potentiæ, ibi incipiat actus secundæ 4, d. 49, q. 2, 7, 7^{m}.

60 In omnibus potentiis et habitibus ordinatis, ultima perfectio reservatur supremæ in genere illo 1-2, q. 5, 6, 1^{m} — q. 15, 4, c. — 1^{m} — q. 57, 6, c. — q. 74, 7, c. — q. 98, 3, c. — 2-2, q. 47, 11, 3^{m} — 3^{a} q. 72, 11, c. — 4, d. 7, q. 3, a. 1, q. 2, c. — Cg. 2, c^{o} 41, 4^{m} — Cg. 3, c^{o} 25. — Opus. 3, c^{o} 93, fi. * Beatitudo 28. Conscientia 1.

61 Acquisitio vel amissio alicujus eorum ad quæ aliquid est æqualiter in potentia, non est proprie perfectio vel corruptio 2, d. 35, 5, c. — 3^{m}.

62 Ad ea quæ sunt diversa genere, ex æquo se habentia, ordinantur diversæ potentiæ animæ, non autem aliter 1-2, q. 8, 2, 2^{m}.

63 Oppositum videtur dicere 1-2, q. 56, 2, c. — q. 60, 5, c. * Defectus 2, 12, 14. Definitio 30.

64 Quantitas discreta et extensiva potentiæ, est respectu objectorum; sed quantitas continua et intensiva, est respectu gradus et operationis. Po^{a} q. 1, 2, c. * Æstimativa 1, 2. Dispositio 13, 21. Distinctio 9, 11. Elicere 1. Gradus 4. Gratia 156. Idea 40, 41. Imaginativa 1, etc. Imago 26. Memoria 6, 7. Perturbatio. Privatio 7. Ratio 16.

POTENTIALE. Andragathia. Angelus 46, 55. Anima 255. Austeritas 1. Continentia 9. Defectus 12. Epiikia 1, 3. Fiducia 4. Fortitudo 9, 34, 35. Imprudentia 2. Liberalitas 19. Pars 4, 9, 10, 30, 49. Pœnitentia 7, 81. Perseverantia 8. Prædicari 11.

POTENTIALITAS. Angelus 55, 56. Appropinquatio 1. Contingens 3. Forma 82. Laus 2. Materia o. Motus 8. Mutabile 3.

1 POTESTAS proprie nominat potentiam activam, cum aliqua præeminentia 4, d. 24, q. 1, a. 1, q. 2, 3^{m}. * Absolvere 14, 15, 27, 28, 31.

2 Potestas excellentiæ humanitatis Christi in sacramentis, consistit in quatuor principaliter : scilicet in hoc quod meritum et virtus passionis ejus operatur in sacramentis, et in ejus nomine sacramenta sanctificantur, et ex ejus institutione sacramenta virtutem obtinent, et ipse effectum sacramentorum sine exteriori sacramento potuit conferre 3^{a} q. 64, 3, 4, c. — q. 84, 5, 3^{m} — 7, 4^{m} — d. 2, q. 1, a. 4, q. 4, c. — d. 4, q. 3, a. 3, q. 4, c. — L. — d. 5, q. 1, 1, c. — d. 7, q. 1, a. 3, q. 1, 1^{m} — q. 3, a. 2, q. 1, c. — d. 18, q. 1, a. 3, q. 4, 3^{m} — Opus. 20, lib. 3, c^{o} 10, fi. — Jo. lect. 14, fi. — 1^{a} Cor. lect. 2, me^{o} — c^{o} 11, lect. 5, $prin^{o}$. * Adam 64. Adoptio 8, 9. Adventus 6, 9.

3 Christus potuit hanc potestatem aliis communicare 3^{a} q. 64, 4, o. — 4, d. 5, q. 1, 2, o. — a. 3, q. 2, o. Angelus 42, 179, 284, 577, 615.

4 Hæc potestas, nulli puræ creaturæ communicata est 3^{a} q. 64, 4, 1^{m} — 3^{m} — q. 72, 1, 1^{m} — 4, d. 2, q. 1, a. 4, q. 4, o. — d. 5, q. 1, art. 3, q. 1, 2, o. — L. — d. 7, q. 1, a. 3, q. 1, 1^{m} — 2^{m} — Opus. 20, lib. 3, c^{o} 10 — 15, fi. — Jo. lect. 14, fi. — 1^{a} Cor. lect. 2, me^{o}.

5 Propria potestas Christi in baptismo duplex : scilicet divina, et excellentiæ secundum humanitatem. Secundam communicare potuit, non autem primam 3^{a} q. 64, 4, o. — 1^{a} Cor. lect. 2, me^{o}. * Apostoli 23, 30. Apparere 1. Aqua 5. Baptismus 156, 209. Beatitudo 41. Character 2, 8, 26.

6 Potestas auctoritatis in remissione peccatorum, nulli creaturæ potest communicari 4, d. 5, q. 1, a. 3, q. 1, o. — 2^{a} Cor. lect. 2, me^{o}.

7 Oppositum videtur dicere 2, d. 1, q. 1, 3, o. — 4, d. 8, q. 2, 3, 4^{m}. * Claritas 11. Clavis 1, etc.

8 Papa habet plenariam potestatem, spiritualem et temporalem, a qua omnis alia potestas dependet. Ideo est rex et sacerdos 2, d. 44, L. c. — 4^{m} — Opus. 20, lib. 3, c^{o} 10 — 18 — 19 fi. * Confessio 23. Consensus 3. Cooperari 4. Dæmon o. Deus 340, etc. Dolor 26.

9 Papa per hoc quod est episcoporum summus, non habet plenitudinem potestatis, per respectum ad corpus Christi verum, sed per respectum ad corpus Christi mysticum 4, d. 7, q. 3, a. 1, q. 3, c. — d. 25, q. 1, 1, 3^{m}. * Damnatio 3. Dominium 1, etc. Eleemosyna 3, 7, 10, 11. Episcopus 2, etc.

10 In qualibet potestate, datur exterius aliquod visibile signum, sicut regi, datur corona et sceptrum, et pontifici mitra, baculus, et annulus 4, d. 4, q. 1, a. 2, q. 1, 2^{m}. Annulus. Episcopus 14. * Esse 21, 57. Executio o. Exorcismus 7, etc. Facultas. Felicitas. Phantasma 2, 8.

11 Omnis potestas spiritualis, datur cum aliqua consecratione 4, d. 18, q. 1, a. 1, q. 2, 2^{m}. * Gloria 15, 17. Honor 21, 32. Humilitas 19.

12 Potestas ordinis secundum se, extendit se ad omnia peccata, et ad omnes homines, non autem jurisdictio 4, d. 19, q. 1, a. 3, q. 2, 3, c. — d. 20, a. 1, q. 2, c. — d. 24, q. 3, a. 2, q. 1, c. * Idoneus 2. Imperare 10. Indulgentia 12. Infidelis 1, 2, 3. Infirmitas 4, 8.

13 Potestas tripliciter consideratur : scilicet secundum se, quoad modum acquirendi, et quoad usum. Primo modo, est a Deo universaliter et semper, non autem secundo et tertio modo. Rom. 13, lect. 1, $prin^{o}$. *Judiciaria. Judicium 56, etc. Juramentum 28. Justitia 50. Lex 175. Liberare 1.

14 Bonus usus potestatis, ad regendum alios, es

PRÆCEPTUM.

— 117. Quol. 5, 19, c.

84 Dilectio proximi, et omnia sine quibus ipsa non servatur, cadunt sub præcepto 2-2, q. 32, 5, c.

85 Præceptum de dilectione proximi, convenienter traditur, quia tangit rationem dilectionis, et modum, non quidem æqualitatis, sed similitudinis tripliciter : scilicet secundum finem, regulam, et propter se 2-2, q. 44, 7, o. — Rom. 13, lect. 2, fi. — Gal. 5, lect. 3, me°.

86 Dilectio proximi ex præcepto debet esse vera, recta, sancta, et efficax 2-2, q. 44, 7, c. — Opus. 42, c° 14.

87 Præcepta legis data sunt, ut homines instruantur ad dilectionem Dei et proximi 1-2, q. 99, 1, 2^{m} — 3^{m} — 2, d. 28, 3, c.

88 In præcepto quo debemus diligere proximum, etiam sancti angeli continentur, a quibus tanta nobis officia impenduntur misericordiæ. Opus. 10, a. 10, fi. * Martyrium 13. Meritum 52, etc.

89 Nullum præceptum datur de dilectione sui, vel corporis proprii, quia hæc semper manent, et includuntur in dilectione Dei et proximi 1-2, q. 100, 5, 1^{m} — 4^{m} — 2-2, q. 44, 3, 1^{m} — 2, d. 42, q. 2, a. 2, q. 2, 3^{m} — 3, d. 28, L. — d. 37, a. 2, q. 2, 5^{m} — 4, d. 15, q. 2, a. 6, q. 1, c. — Virt. q. 2, 7, 10^{m}.

90 Modus virtutis, scilicet operari ex charitate, est de præcepto speciali charitatis, non autem de aliis præceptis, nec modus aliarum virtutum 1-2, q. 100, 9, 10, o. — 2-2, q. 44, 1, 1^{m} — 4, 1^{m} — 8, c. — 3, d. 27, q. 3, 4, o. — d. 29, 2, 4^{m} — d. 36, 6, o. — Verit. q. 23, 7, 8^{m} — q. 24, 12, 16^{m} —Ma. q. 2, 4, 7^{m}. * Vita 56.

91 Imo dilectio Dei et proximi, est sub præcepto legis, quoad substantiam operis, non autem secundum quod elicitur ab habitu charitatis 1-2, q. 96, 3, 2^{m} — 2, d. 28, 3, o. — 3, d. 36, 6, c. — 2^{m} — 4, d. 15, q. 3, a. 4, q. 1, 3^{m} — Verit. q. 24, 12, 16^{m} — 14, 2^{m} — 3^{m} — 7^{m} — Ma. q. 2, 5, 7^{m}.

92 Modus charitatis secundum quod est actus ejus, est in præcepto, non autem secundum quod est modus aliarum virtutum 1-2, q. 100, 9, 10, o. — 2-2, q. 44, 1, 1^{m} — 4, 1^{m} — 8, c. — 3, d. 27, q. 3, 4, o. — d. 29, 2, 4^{m} — d. 36, 6 — Verit. q. 23, 7, 8^{m} — q. 24, 12, 16^{m} — Ma. q. 2, 5, 7^{m} — Opus. 17, c° 6.

93 Homo in statu innocentiæ poterat sine gratia servare omnia præcepta Dei, quoad substantiam actus, non autem quoad modum ejus, scilicet quod fiat ex charitate. Sed post peccatum neutro modo 1-2, q. 109, 4, o. — 5, 2^{m} — Verit. q. 24, 14, o.

94 Imo etiam post peccatum, potest sine gratia, servare omnia præcepta Dei, quoad substantiam actus 2, d. 28, 3, o. — d. 41, L. fi.

95 Præcepta spiritualia, dantur de effectibus charitatis, scilicet de gaudio, pace et beneficentia, propter tardiores, licet includantur in præceptis charitatis. Similiter contra opposita charitatis : scilicet contra odium, accidiam, invidiam, discordiam, et scandalum 2-2, q. 44, 3, 2^{m} — 3^{m}.

PRÆCEPTUM.

96 In lege divina non datur præceptum de fide simpliciter, seu de quibusdam credendis, quia fides præcedit præcepta 1-2, q. 100, 4, 1^{m} — 2-2, q. 16, 1, o. — q. 22, 1, c. — Cg. 3, c° 118.

97 Tria genera hominum sunt non exercitati in præceptis : scilicet pueri, ad fidem noviter conversi, et peccatores. Opus. 17, c. 2.

98 In lege divina datur præceptum de confessione fidei, et de doctrina ejus 2-2, q. 16, 1, 4^{m}.

99 In lege divina dantur præcepta contra corrumpentia fidem 2-2, q. 16, 1, 3^{m} — Cg. 3, c° 118, fi.

100 Inter præcepta legis divinæ, quædam sunt præambula legi, sicut præcepta de fide et spe, et quædam de substantia legis 2-2, q. 22, 1, c.

101 Præcepta de spe, non potuerunt primo dari, nisi per modum promissionis, sed postea præcipiendo 2-2, q. 22, 1, σ. — 2, c.

102 In lege Dei, non datur præceptum contra desperationem, quia intelligitur in quarto præcepto 2-2, q. 22, 1, 3^{m} — 2, 3^{m}.

103 In lege Dei, dantur convenienter præcepta de intellectu, et scientia, quoad doctrinam, disciplinam, usum, et memoriam 2-2, q. 16, 2, o. — q. 46, 2, 3^{m} — q. 49, 1, 2^{m}.

104 In lege Dei dantur præcepta de timore filiali, non autem de servili, sed tantum ponuntur comminationes 2-2, q. 22, 2, o.

105 Timor filialis, est quasi genus ad dilectionem Dei, et principium omnium quæ pro Dei reverentia observantur : ideo simul dantur præcepta de timore filiali et de dilectione Dei, quia utrumque est præambulum ad exteriores actus, qui præcipiuntur in lege, ad quos pertinent præcepta decalogi 2-2, q. 22, 2, c. * Confessio.

106 Timor filialis est præambulum ad legem, non sicut extraneum, vel extrinsecum, sed sicut principium legis, sicut etiam dilectio. Ideo de utroque dantur præcepta, quasi principia communia totius legis 2-2, q. 22, 2, 1^{m}. David 1.

107 Omnia præcepta decalogi pertinent ad prudentiam, in quantum est directiva omnium actuum virtuosorum 2-2, q. 66, 1, c. — 2, 3^{m}.

108 In lege Dei dantur præcepta contra vitia prudentiæ in quantum sunt contra justitiam : scilicet astutia, fraus, et dolus 2-2, q. 56, 2, o.

109 Moralia in tantum sunt determinabilia lege, id est, in præcepto, in quantum pertinent ad justitiam 1-2, q. 99, 5, 1^{m}. * Lex 135, 172.

110 Præcepta legis maxime et principaliter sunt de justitia, quia ipsa principaliter attendit rationem debiti 1-2, q. 99, 5, 1^{m} — q. 100, 2, c. —3, 3^{m} — 2-2, q. 56, 1, 1^{m} — 2, o. — q. 122, 1, o. — q. 140, 1, 3^{m} — q. 148, 2, 1^{m}.

111 In lege Dei dantur præcepta de fortitudine, et de partibus ejus 1-2, q. 100, 11, 3^{m} — 2-2, q. 140, o.

112 Præcepta legis divinæ dantur de fortitudine et de aliis virtutibus, secundum quod convenit

PRÆCEPTUM.

PRÆCEPTUM.

PRÆCEPTUM.

PRÆCIPITATIO.

PRÆDICARE.

PRÆDICARI.

PRÆLATIO.

veniale, est motus appetitus in aliquod inordinatum delectabile 3, d. 13, L. me^{o} — 4, d. 26, q. 1, 4, 5^{m}. * Infidelis 10. Invidia 4. Obedientia 31. Operatio 47. Passio 49, 50, 68. Peccatum 41, 42. 98, 130. Pollutio 3. Sensualitas 8, etc. Surreptio. Voluntas 74, 75.

1 PRIMITIÆ erant de præcepto cæremoniali, quoad determinationem, in communi vero de jure naturali ; nunc autem de præcepto Ecclesiæ, secundum consuetudinem patriæ 2-2, q. 86, 4, o. * Christus 77. Jejunium 31. Magi 4. Sacrificium 32.

2 Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cujus ratione est esse voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam ; sed nunc statur consuetudini patriæ 2-2, q. 86, 4, 3^{m}.

3 Primitiæ pertinent ad quoddam genus oblationum, in usum sacerdotum, in recognitionem beneficii Dei, scilicet fructuum terræ : et debet esse aliquid præcipuum de fructibus terræ 2-2, q. 86, 4, c.

4 Primitiæ sunt signa præteriti beneficii Dei : scilicet terræ promissæ Israel, et totius terræ, toti humano generi, et fructuum ; sed cæremonialia, proprie erant signa futuri 2-2, q. 86, 4, 1^{m} — 2^{m}.

PRIMITIVA. Baptismus 233, 234. Christus 168. Diaconus 6. Electio 31. Eucharistia 179. Matrimonium 128. Missio 40. Ordo 73. Possessio 8. Religio 27, 28.

1 PRIMOGENITUS dicitur primo natus, licet nullus post eum sit. Ideo Christus est primogenitus Mariæ 3^{a} q. 28, 3, 4^{m} — 4, d. 30, q. 2, 3, 2^{m} — Opus. 3, c^{o} 232 — Matth. 1, fi.

2 Omnes primogeniti erant sacerdotes in veteri Testamento et habebant duplicem portionem in hæreditate paterna 1-2, q. 103, 1, 3^{m} — 2-2, q. 87, 1, 3^{m} — 4, d. 2, q. 1, 2, 4^{m} — Hebr. 7, lect. 1, prin^{o} — c^{o} 12, lect. 3, fi. * Christus 206. Jacob 1, 2. Præceptum 137. Unigenitus.

PRIMORDIA. Arbor 21.

PRIMORDIALITER. Adam 45. Principaliter. Religio 8.

1 PRIMUM dicitur dupliciter : scilicet primum simpliciter, et primum in genere 1-2, q. 6, 1, 1^{m} — 2, d. 1, q. 1, 1, 1, c. * Abraham 6, 18, 19. Absolvere 38. Abstractum 3. Accidens 27, 48, 99. Actio 47, 65, 72, 73, 104, 111. Actus 1, etc. 15, 46. Adam 1, 24, etc. 42, etc. 58, 69, 76. Agens 16, 22, 25, 54, 68, 69, 93, 94, etc. Agere 19, 28. Alteratio 12. Amor 212. Analogia 17, 20. Andreas. Angelus 52, 133, 206, 207, 208, 318, 319, 374, 420, 458, 472, etc. 487, 522, 527, 529, 542, etc. Anima 22, 52, 64, 101, 102, 194, etc. 238, 268, 352. Animal 14, 26, 37. Apostasia 1. Appetitus 24, 42. Aqua 13. Architriclinus. Assumere 54. Attributa 1, 15, 16.

2 Primum in per se ordinatis, oportet esse maximum ; non autem primum per accidens 2-2, q. 163, 3, 3^{m}. * Æternitas 8, 88. Ævum 3, 4. Baptismus 22, 109, 171, 172, 175, 187, 217. Beatitudo 140, 141, 167. Bigamia 8. Blasphemia 2, 26. Bonitas 16, 39. Cæcitas 1. Calor 1, 16. Character 1. Cœlum. Chiliastæ. Causa. Circumcisio 12. Cognitio 12. Comes. Commune 4. Conceptio 9, 24, etc. Concupiscentia 6, 11. Concupiscibilis 2, 11. Confessio 63. Conservatio 6. Contemplatio 4, 6. Continentia 9. Contrarium 5, 6. Cor 1, 2, 3. Corpus 6, 63. Creatio 39, 40, 46, 51. Credere 10. Cultus 5. Dalmatica 1. Dæmon 46, 47, 53, etc. 60, 61. Desiderium 4. Devotio 8. Deus 103, 177, 190, 269, 316, 444. Dici 3, 4. Dies 15, etc. Differentia 14. Differre 3. Definitio 21. Dissensio 2, 3, 4. Dispositio 40, 47. Distinctio 4, 8, 10. Doctor 1. Dolor 23, 24. Dominatio 2. Effectus 15, 21. Elementum 10, 17. Ens 29, 31. Error 1, 2. Esse 5, 7. Ethica. Eucharistia 92, 250. Excandescentia. Fallere 1. Falsitas 2, 4, 5. Fatum 9. Fides 27, 29, 31, etc. 94, 95, 100, 159. Phantasia 3.

3 Primum in constitutione est ultimum in resolutione. Opus. 44, c^{o} 2. * Finis 1, 5, 66, 78. Fomes 9, 10. Forma 6, 63, etc. 92, 102, 125, 152, 166, 175. Fundamentum 1. Generatio 7, 18. Genus 8, 15, 18, 32, etc. Gratia 2, 4, 129, 137, 159. Habitus 10, 23, 59, 70, 73. Hæresis 16, 27, 30, 31. Imago 40. Immunditia 1, 3. Imperare 11, 15, 18. Imperator 9. Individuum 8. Infidelis 1, 8, 9, 10. Instans 13, etc. 21. Instrumentum 7. Intellectus 30, etc. 51, 52, 71, 90, 102, 148, 163, 214, 218, 223, 228, 245, 246, 295, 297. Intentio 23, etc. Jacob 10. Jus. Justificatio 19, etc. 35. Lectoratus 1, 2, 5. Legislator 4. Lex 38, 42, 49, 50, 51, 53, 76. Libertas 2. Liberum 29. Linea 1, 3. Locus 6, 19. Lux 7, 10, 19. Magis 1, 2, 6.

4 Primum oportet esse causam aliorum 3, d. 27, q. 1, 4, 2^{m} — Ma. q. 3, 6^{m}. * Malum 15, etc. 39. Manumissus. Marcus 2. Maria 68. Materia 2, etc. 18, etc. Matrimonium 14, 21, 23, 30, 60, 100, 118, 129. Mensis. Menstruus 4. Mensura 1, 4, 22, 23. Meritum 44, 61. Metaphysica 1, 6, 12, 17, 19, 20. Miles 1, 7. Miraculum 44. Missio 17, 23, 24, 26. Mors 1, 7, 13, 15. Motus 44, 46, 58. Moyses 4. Mulier 1, 2. Mundus 7. Nativitas 1, 3. Natura 36, 38. Nicolaus 1. Nocere 2, 10. Nomen 33. Notum 2, 7. Numerus 5, 8, 13. Nuptiæ 3. Obligari 6. Odium 2, 3, 18. Omissio 1.

5 Primum oportet includi in secundo, et in secundo inveniri id quod est primi. Verit. q. 22, 5, c. * Christus 52, 56, 49, 60. Onocrotalus. Operatio 30. Oppositio 6. Oratio 11. Ordo 31, Origo 1. Pascha 1, 8. Peccatum 19, 44, 46, 58, 121, 124, 129, 130, 131, 144, 237, 273, 301, 328, 343, 344. Pœna 7. Pœnitentia 30, 85, 112, 116. Perfectio 3, 5, etc. 20, 28. Per se 4. Persona 7. Petrus 5. Physica 5. Plato 7. Potentia 3, 5, 7, 40. Potestas 5, 13. Præceptum 11, 28, 29, 31, 51, 55, 56, 83, 101, 121. Prædicari 6, 19. Primi o. Primogenitus

PRINCIPIUM.

PRINCIPIUM.

414. Pœnitentia 30. Prædicari 22. Principium 2. Producere o.

9 Procedere naturaliter, dicitur propter naturalem habitudinem ad principium ; sed procedere per modum naturæ, est produci sicut producit natura. Po^a q. 10, 2, 4^m — 7^m. * Prudentia 82. Relatio 36, etc. Scurrilitas 3. Semen 20. Sepultura 4. Simonia 24. Spes 41. Statutum 1. Superstitio 5, 6. Suspicio 1. Theologia 8. Tentare 11. Thurificatio 2. Thus 2. Vindicatio 6.

10 Processio naturalis est principium et origo cujuslibet alterius processionis. Po^a q. 10, 5, c. fi. * Unitas 35, 36. Virtus 180, 251.

11 Omne procedens naturaliter ab aliquo, est ei simile etæquale in natura, nisi sit defectus agentis, vel materiæ 3, d. 11, 1, c. * Voluntarium 3.

12 Simplex non potest procedere a diversis secundum essentiam, et secundum operationem 1, d. 11, 1, 7^m — Po^a q. 10, 4, 15^m — 19^m.

13 Omnis processio creaturæ est per motum vel mutationem, non autem in divinis 1^a q. 27, 1, 1^m — 1, d. 13, 1, 1^m. * Zelus 7.

14 Omne procedens a Deo in diversitate essentiæ, deficit a simplicitate Dei, nec tamen ex hoc incidit in compositionem 1, d. 8, q. 5, 1, c.

15 Processus dicitur rationalis tripliciter : scilicet ex terminis vel propositionibus communibus, ex probabilibus, et ex proportionatis rationi, scilicet ex effectibus et sensibilibus. Primus convenit tantum metaphysicæ et logicæ docenti, secundus omni scientiæ per logicam utentem, tertius vero physicæ principaliter. Trin. 21, q. 1, o. * Accusatio 27. Advocatus 6, 7. Angelus 392. Anima 182, 204, 214. Argumentum 1, 4.

16 Processus rationis duplex : scilicet via compositionis, et via resolutionis 1-2, q. 14, 5, o. — Meta. 2, lect. 1, prin^o. * Arithmetica 3.

17 Procedere intelligibiliter, convenit maxime metaphysicæ : quia est de iis a quibus incipit omnis processus intellectus, et ad quæ terminatur omnis resolutio ejus. Trin. 21, q. 3, o. * Aristoteles 5. Ars 4, 30, 40. Beatus 8. Cogitatio 2. Cognitio 31. Conceptio 5, etc. 14. Conscientia 17, 18. Correctio 1. Dæmonstratio o. Devotio 14. Deus 316. Dialectica 4. Enthymema. Felicitas 3. Fides 113, 160. Finis 134. Honestum 4. Inductio. Intellectus 132, 233. Intelligentia 2. Intelligibile 3. Logica 8. Mathematica 3, etc. Mundus 27, 28. Ordo 38, etc. Peccatum 414. Principium 7. Rom. 3, 8, 34, 51, 57. Scientia 124, 135. Syllogismus o. Verbum 1, etc. 9, 15, etc. 29, 39. Virginitas 23. Virtus 104. Voluntas 47, 48.

18 Processus rationis practicæ quadruplex, secundum quadruplicem ordinem : scilicet apprehensionis, intentionis, compositionis, et sustentationis , cui proportionatur quadruplex ordo rationis speculativæ : scilicet a communiori, a toto ad partes secundum materiam, a simplicioribus, et a principalioribus partibus ad secundarias. Cæ. prin^o. * Usura 116.

19 In divinis sunt tantum duæ processiones : scilicet verbi et amoris, secundum quod Deus suam essentiam, veritatem et bonitatem intelligit et amat 1^a q. 27, 3, 5, o. — q. 28, 4, c. — q. 36, 1, c. — q. 37, 1, c. — q. 41, 6, c. — 1, d. 13, 2, o. — d. 27, q. 2, a. 2, q. 2, c. — 2^m — Cg. 4, c^o 19 — 27 — Po^a q. 9, 9, c. — q. 10, 2, o. — 4. c. — Opus. 2, c^o 2 — 3. * Actus 190, etc. Apparere 3. Causa 68. Datio 20, etc.

20 Solus ordo processionum secundum originem, multiplicat processiones in divinis. Po^a q. 10, 2, c. fi. — 4, c.

21 Omnia quæ important respectum originis, absolute dicuntur de processione divina, non autem repugnantia consubstantialitati, coæternitati, et independentiæ 1^a q. 27, 2, 2^m — 3, d. 11, 1, 3^m.

22 Processiones in divinis distinguuntur per relationes et modos originis, non autem seipsis, nec per esse a natura et voluntate 1^a q. 27, 3, o. — 1, d. 13, 2, o. — d. 27, q. 2, a. 2, q. 2, 2^m — Po^a q. 9, 4, 15^m — 9, 20^m — 25^m — q. 10, 2, o. * Nomen 52.

23 Cum dicitur procedere Persona per modum, non ponitur modus in Deo quasi qualitas ejus, sed comparatur processio divina processionibus creaturarum, Po^a q. 10, 2, 10^m. * Relatio 75, 76. Notio 6, 14.

24 In divinis eadem est processio per modum naturæ et per modum intellectus ; quia utraque est ut ab uno. Po^a q. 9, 9, 20^m — q. 10, 2, 11^m — 24^m — 25^m.

25 Processio et relatio in divinis sunt idem realiter, et distinguuntur tantum ratione. Po^a q. 10, 3, c. — 5, 12^m. Sapientia 48. Temporale 1.

26 Processiones in divinis distinguuntur per principia, et per terminos, id est, per relationes 1, d. 13, 2, 3^m — 4^m — Po^a q. 10, 2, c.

27 Relationes ut relationes in divinis, per processiones distinguuntur, et consequuntur eas ; sed ut formæ propriæ Personarum, est e converso 1, d. 13, 2, 4^m.

28 Processio in divinis comparatur ad generationem ut commune ad proprium, non autem sicut genus ad speciem 1, d. 13, 3, c.

29 Procedere in alterum, convenit Patri in divinis, non autem procedere ab altero. Po^a q. 10, 2, 12^m.

30 Filius procedit a Patre naturaliter. Cg. 4, c^o 11, — Po^a q. 3, 13, c. — 15, c.— 13^m — 16, 9^m — q. 5, 3, c. fi. — q. 10, 2, 4^m — 5^m — 4, c. — 17^m 5, c. — Opus. 9, q. 12. Verbum 43, 64. * Generatio 37, 67.

31 Processio Filii, est per naturam Patris. Ideo est ei coæternus, consubstantialis, et independens, non autem creaturæ : quia procedunt per voluntatem Dei 1^a q. 41, 2, c. — q. 42, 2, c. — 3,

PROCESSIO.

PROCESSIO.

PROPHETIA.

PROPHETIA.

est, charitas, et finis vitæ, id est, mors. Isa. prol. 1, prin^o.

71 Prophetia est simpliciter excellentior dono linguarum, triplici ratione : scilicet quia consistit in ipsa illuminatione mentis : quia pertinet ad rerum notitiam, et quia est utilior 2-2, q. 176, 2, o. — 1^a Cor. 14, lect. 1, o. * Hieronymus 2. Interpretatio 4.

72 Prophetia intellectualis visionis, est nobilior quam imaginaria, nisi respectu revelandi, per similitudinem corporalem : quia tunc est e converso 2-2, q. 174, 2, o. — 3, c. fi. — 4, c. — 1^m — 5, c. — q. 176, 2, q. — 1^m — 3^a q. 30, 3, 1^m — Verit. q. 12, 12, o. — Isa. 1, prin^o.

73 Prophetia magis proprie dicitur de imaginaria, quam de intellectuali 2-2, q. 173, 2, c. — q. 174, 2, 3^m — 3, c. — Verit. q. 12, 12, c. — 10^m.

74 Prophetia imaginaria de supernaturali veritate, est nobilior intellectuali de cognoscibilibus humana ratione 2-2, q. 174, 2, 3^m — 3, c. — q. 176, 2, 1^m — Verit. q. 12, 12, c. — 10^m. * Isaias 2, etc. Joannes 62. Miraculum 21. Missio 37. Præceptum 52.

75 Major in prophetia, potest esse minor in merito. Verit. q. 12, 14, 5^m. * Revelatio 7, etc. Samuel 3, 5.

76 Nullus propheta scivit omnia futura circa se, nisi Christus. Rom. 15, lect. 3, fi. — Phi . lect. fi. fi.

77 Prophetia quanto est vicinior Christo, tanto est major. Et magis post, quam ante : licet in quolibet statu, prima sit major aliis 1^a q. 57, 5, 3^m — 2-2, q. 174, 6, o. — Verit. q. 12, 14, 1^m.

78 Idem propheta non est semper in eodem gradu prophetiæ, sed quandoque in majori, et quandoque in minori 2-2, q. 174, 3, 2^m — Verit. q. 12, 13, 3^m.

79 Moyses fuit cæteris prophetis simpliciter major : licet secundum quid sit minor aliquo 2-2, q. 174, 4, o. — Verit. q. 12, 9, 1^m — 14, o. — Isa. 6, me^o. David 4.

80 Prophetia David ex propinquo attingit ad visionem Moysi majorem, quoad cognitionem divinitatis ; sed e converso, in cognoscendo et exprimendo mysteria incarnationis Christi 2-2, q. 174, 4, 1^m — Verit. q. 12, 14, 1^m — 2^m.

81 David fuit major propheta quam Isaias et Jeremias, contra Rabbi Moysen. Verit. q. 12, 12, 6^m — 13, c. — 14, 2^m — Opus. 20, lib^o 3, c^o 1.

82 Joannes Baptista fuit major propheta Moyse, et cæteris prophetis veteris Testamenti 2-2, q. 174, 4, 3^m — Verit. q. 12, 12, 3^m — 14, 5^m.

83 Prophetia non convenit Deo, nec beatis, nec angelis 2-2, q. 173, 1, c. — q. 174, 5, o. — 3^a q. 7, 8, c. — 1^a Cor. 13, lect. 3, prin^o.

84 Prophetia fuit in Christo, in quantum fuit viator 2-2, q. 174, 5, 3^m — 3^a q. 7, 8, o. — q. 31, 2, o. — Psal. 44, me^o — Matth. prin^o — Jo. 4, lect. 6, me^o — c^o 6, lect. 2, prin^o — c^o 9, lect. 2, fi. — Hebr. lect. 4, fi.

PROPITIATORIUM.

85 Oppositum videtur dicere. Verit. q. 20, 6, c. * Abraham 1, 18. Assistere 6. Balaam.

86 Ille cujus tantum intellectus illuminatur ad judicandum visa ab aliis, sicut Joseph et Daniel, est propheta 2-2, q. 173, 2, c. — Verit. q. 12, 7, c. * Caiphas. Credere 29. Deus 172. Hæresis 40, 64, 108. Hieronymus 2. Joachim.

87 Ille cui ostenduntur similitudines, sine lumine intelligentiæ, sicut Pharao, vel Nabuchodonosor, vel Balthasar, non est proprie propheta 2-2, q. 173, 2, c. — Verit. q. 12, 7, c. — 1^m — 10, 14^m — 12, c. — 1^a Cor. 14, lect. 1, me^o — Hebr. 11, lect. 7, me^o.

88 Abraham, Isaac, et Jacob fuerunt prophetæ 2-2, q. 174, 6, c. Isaias 2, etc. Judæi 8, 31. Lex 19.

89 David habuit prophetiam, quoad intuitum mentis, sine imaginaria visione 2-2, q. 174, 4, 1^m — Psal. prol. me^o. * Magdalena 3.

90 Oppositum videtur dicere 2-2, q. 174, 2, 3^m — Verit. q. 12, 12, c. — 10^m. * Magi 2. Maria 27. Mediator 1. Mendacium 20. Odor 99. Præceptum 52. Prædicare 1. Salomon 2. Sexus 3. Sybilla. Theodosius 1.

91 Omnes numerati inter prophetas, habuerint prophetiam imaginariam de supernaturali veritate, et habebant officium prophetandi, et loquebantur in persona Dei, non autem agiographæ 2-2, q. 174, 2, 3^m — Verit. q. 12, 12, c. — 10^m. * Christus 137. Unctio 29, 30.

92 Omni tempore fuerunt prophetæ, etiam in novo Testamento 2-2, q. 95, 2, 3^m — q. 174, 6, o.

93 Prophetæ fuerunt maxime in abundantia, tempore regum : quia tunc populus erat liber : ideo instrui debebat de agendis 2-2, q. 174, 6, 2^m.

94 Prophetiæ incœperunt scribi per Isaiam et Osee, quando Roma condidita fuit 2-2, q. 174, 6, 2^m — Rom. lect. 2, prin^o.

PROPINQUITAS. Affinitas 8. Amor 103, etc. Charus.

PROPINQUUM. Accidens 4. Actio 69. Actus 51, 127, 148. Agens 7, 9, 16. Agere 9, 10. Amor 84, 113, etc. Angelus 230. Anima 5, 284. Animal 55. Appetitus 67. Approximatio o. Attributa 10. Baptismus 57. Beatitudo 19. Bonitas 97. Cœlum 94. Causa 21, 52, etc. Charitas 49. Circumstantia 5, 6. Conceptio 7, 15. Concupiscibilis 8, 9. Consanguinitas 1, 2. Contrarium 41. Corpus 36. Damnatio 32. Delectatio 21, etc. 104. Dispositio 50. Distantia 2, 6. Electio 27. Eleemosyna 24. Eucharistia 120. Ex 5. Figura 2. Finis 22. Forma 145. Humilitas 20. Imago 5. Immediate. Intellectus 27, 28, 29, 137, 203. Littera 4. Luciditas 2. Luminare 5. Magnanimitas 3. Matrimonium 84, 89, 101. Militia 3. Motus 57. Peccatum 154. Pleiades. Prius 13. Prophetia 80. Restitutio 16. Sanctificatio 7. Spes 81. Spirituale 5. Tactus 7. Tentare 6, 8. Universale 17. Velox 1. Virtus 46, 189. Voluntas 19.

PROPITIATORIUM erat tabula super alas Cheru-

PROPOSITUM.

PROPRIUM.

PROVIDENTIA.

PROVIDENTIA.

PROVIDENTIA.

PRUDENTIA.

PRUDENTIA.

PRUDENTIA.

Q

RATIO.

RELATIO.

RELATIO.

RELATIO.

1, c. — Verit. q. 1, 5, 15m — Quol. 9, 4, c.

47 Omnis respectus ad non ens, est relatio rationis tantum 1ª q. 13, 7, c. — 1, d. 24, q. 1, 3, 1m — d. 26, q. 2, 1, c. — d. 30, 3, 3m — Cg. 2, cº 12, 3m — Verit. q. 1, 5, 16m — Poª q. 3, 1, 7m — 3, 5m — q. 7, 11, c. * Addere 7, etc. Anima 225. Apprehensio 4.

48 Omnis relatio ad ens tantum in potentia, est relatio rationis tantum. Cg. 2, cº 12, 3m.* Creatio 20. Ens 17. Genus 42, 43.

49 Relatio rationis circuit omne genus. Verit. q. 21, 1, 3m. * Habitus 53. Medium 8. Unitas 39, 40. Verbum 49.

50 Relatio rationis non est inhærens 1ª q. 28, 1, c. — 1, d. 33, 1, c. — Poª q. 8, 2, c. fi. * Unum 1.

51 Relatio rationis duplex : scilicet inventa per intellectum et attributa rebus, alia consequens modum intelligendi. Poª q. 7, 11, c. — 2m.

52 Relatio rationis contingit quadrupliciter : scilicet vel quando relatio non habet aliquid in rei natura supra quod fundetur. Et inde est, quod quandoque contingit, quod relatio est realiter in uno et non in alio, quia in uno habet modum quemdam supra quem fundatur, quem non habet in alio : sicut est in omnibus illis relationibus quibus Deus ad creaturam refertur, quæ quidem realiter sunt in creatura, et non in Deo. Vel quando relatio non habet aliquam realem diversitatem inter extrema, sicut relatio identitatis. Et ideo hæc nihil ponit secundum rem, sed solum secundum rationem, ut cum dicitur, idem eidem idem. Vel quando designatur relatio aliqua entis ad non ens, ut cum dicitur, quod nos sumus priores his qui futuri sunt. Vel quando ponitur relatio ipsius relationis. Ipsa enim relatio per seipsam refertur, et non per aliam relationem. Et hos ultimos duos modos ponit Avicenna, sed primi duo possunt extrahi etiam ex verbis Philosophi 1ª q. 13, 7, c. — 1, d. 26, q. 2, 1, c. — Cg. 2, cº 12, 3m — Verit. q. 1, 5, 15m — Poª q. 7, 11, c.

53 Ratio relationis dependet ex termino, sicut et motus sed esse ejus dependet ex subjecto 3ª q. 2, 7, 2m.

54 Relatio non terminat motum per se, sed consequitur motum per se. Nec potest in nasci realiter de novo, nisi per motum 1, d. 9, L. prinº — 3, d. 2, q. 2, a. 2, q. 3, c. — Cg. 3, cº 62, 9m — Poª q. 7, 8, c. * Augmentum 17.

55 Relatio innascitur aliquando ex motu utriusque termini, et aliquando ex motu alterius termini tantum 3ª q. 2, 7, c. — 1, d. 41, 5, 1m — 2, d. 1, q. 1, 5, 8m — 3, d. 1, q. 1, 1, 1m — d. 1, q. 1, a. 1, q. 1, c. — 1, d. 41, a. 1, q. 1, 3m — Verit. q. 8, 9, 3m — Rom. lect. 2, fi. — Periher. 5, lect. 3, meº.

56 Relatio non incipit de novo, nec desinit, sine mutatione alterius relativorum. Cg. 3, cº 61, 9m.

57 Relatio realiter potest alicui de novo advenire, sine mutatione ejus 1ª q. 13, 7, c. — 3ª q. 16, 6, 2m — 1, d. 26, q. 2, 1, 3m — d. 30, 1, c. — d. 41, 5, 1m — 2, d. 1, q. 1, 5, 8m — 3, d. 1; q. 1, a. 1, 1m — 4, d. 41, a. 1, q. 1, 3m — Poª q. 7, 8, c. — 4m — Quol. 1, 2, c. — Quol. 9, 4, c. — Gal. 4, lect. 2, meº — Periher. 5, lect. 3, meº.

RELATIO.

58 Relatio relativorum secundum esse, non efficitur de novo secundum esse, nisi per acquisitionem fundamenti : nec relatio relativorum secundum dici, nisi acquiratur illud quod importatur per nomen 2, d. 1, q. 1, 5, 8m. * Motus 2.

59 Omnis relatio incipiens ex tempore, ex aliqua mutatione causatur 3ª q. 2, 8, c.

60 Actiones et passiones, in quantum implicant motum, sunt aliud a relationibus quæ ex eis consequuntur 1ª q. 41, 1, 2m.

61 Relatio realis dupliciter destruitur, scilicet destructo fundamento, et cessante respectu, corrupto termino 1, d. 26, q. 2, 1, 3m — 4, d. 41, a. 1, q. 2, c. — Poª q. 7, 9, 7m.

62 Relationes non recipiunt magis et minus 1-2, q. 82, 4, c.

63 Relatio eadem numero, est in omnibus, simul trahentibus idem 3ª q. 35, 5, 3m.

64 Relatio secundum actum, requirit duo extrema in actu existere 1, d. 30, 1, c.

65 Aliquando ex parte unius extremi est tantum una relatio, et ex parte alterius multæ 3ª q. 35, 5, 3m.

66 Non omnium quorum est relatio, est comparatio, sed tantum quorum est relatio secundum unam quantitatem vel qualitatem. Poª q. 7, 8, 2m.

67 Nulla relatio refertur ad se nec ad aliam per aliam relationem, sed per seipsam 1ª q. 42, 1, 4m — q. 45, 3, 2m — 1, d. 8, q. 5, 1, c. — d. 26, q. 2, 1, c. — d. 30, 3, 3m — d. 31, q. 1, 1, c. — 2, d. 1, q. 1, 2, 5m — Cg. 2, cº 18 — Verit. q. 1, 5, 15m — Poª q. 3, 3, 2m — q. 7, 9, 2m — 11, c. * Absolutum o. Compositio 16. Denominatio 7, 8, 9. Fictio 3. Genus 43. Oppositio 11, etc.

68 Relatio habet esse postremum et imperfectissimum, quia præexigit esse aliorum accidentium, et dependet ab aliquo exteriori. Cg. 4, cº 14. * Principiatum 2. Situs 1. Unum 1. Verbum 28.

69 In divinis est duplex relatio : scilicet relatio realis, et relatio rationis 1, d. 33, 1, c. — Poª q. 1, 1, 1m — q. 8, 1, c. * Actus 194.

70 In divinis sunt quædam relationes reales 1ª q. 28, 1, o. — 1, d. 26, q. 2, 1, o. — d. 33, 1, c. — Cg. 4, cº 14 — Poª q. 2, 6, c. — q. 8, 1, o. — Opus. 3, cº 53. * Adjectivum 12, 13. Adoratio 12. Attributa 10. Auctoritas 1. Deus 335, etc.

71 In divinis sunt tantum quatuor relationes reales : scilicet paternitas, filiatio, spiratio, et processio 1ª q. 28, 4, o. — q. 30, 1, c. — 2, c. — 1m.

72 Relatio in divinis non excludit absolutum, id est, non dependens, sed absolutum, id est, non relatum ad aliud. Poª q. 9, 4, 10m.

RELATIO.

RELIGIO.

9 Sicut religio, per excellentiam dicitur pietas, sic latria dicitur dulia, in quantum Deus est excellenter pater et dominus 2-2, q. 103, 3, 1^{m} — q. 106, 1, 1^{m} — 3, d. 9, q. 2, 1, 1^{m}. * Sanctitas 3, 4. Superstitio 2. Tentare 12. Virginitas 20.

10 Omnia illa per quæ Deo reverentia exhibetur, pertinent ad religionem 2-2, q. 83, 3, c. * Votum 2.

11 Religiosi non subjiciunt se homini propter hominem, sed propter Deum 2-2, q. 81, 1, 5^{m}.

12 In religione considerantur duo, scilicet cultus Dei, et Deus. Primum est materia et objectum ejus, secundum vero est finis ejus 2-2, q. 81, 5, o. — Virt. q. 1, 12, 11^{m}.

13 Religio est in voluntate : ideo ordinat actus aliarum potentiarum ad Dei reverentiam 2-2, q. 83, 3, 1^{m} — q. 88, 5, c.

14 Omnes actus ejus pertinent ad cultum Dei, vel servitutem. Primum respicit excellentiam Dei, secundum vero subjectionem hominis 2-2, q. 81, 3, 2^{m}.

15 Religio habet duplices actus, scilicet elicitos, ut sacrificare, adorare, et hujusmodi, et imperatos, scilicet actus aliarum virtutum 2-2, q. 81, 1, 1^{m} — q. 85, 3, o. — q. 186, 1, 2^{m} — q. 188, 2, c.

16 Religio habet duplices actus, scilicet interiores, ut principales et per se, et exteriores, ut secundarios, et propter interiores 2-2, q. 81, 7, o. — q. 82, $prin^{o}$ — q. 34, 2, o. — q. 85, 2, c. — Cg. 3, c^{o} 119.

17 Religio nominat statum perfectionis 2-2, q. 186, 1, o. — Quol. 5, 21, c.

18 Status religionis ordinatur ad perfectionem charitatis, sicut ad finem 2-2, q. 186, 7, 1^{m} — 2, c. — q. 187, 2, c. — q. 188, 2, 7, c. — Quol. 4, 24, o.

19 Religio est status pœnitentiæ, exercitium et schola perfectionis 2-2, q. 186, 1, 4^{m} — 2, c. — 3, c. — 5^{m} — 5, c. — q. 187, 6, c. — q. 188, 1, c. — q. 187, 1, c. — 3^{m} — Quol. 3, 13, c. — Quol. 4, 23, 7^{m} — 24, 7^{m} — Opus. 18, c^{o} 8 — Opus. 19, c^{o} 2, fi. * Benedictus 3, 4. Canonicus. Doctor 3. Infamia 2. Novitii o. Oratio 45. Peccatum 255, 256, 257. Perfectio 54.

20 Status religionis significatur per ficum fatuam Zacchæi. Quol. 4, q. 12, 1, 22^{m}. * Prædicare 14. Prælatio 15, 16.

21 Status religionis est spiritualis militia proficientibus, et exercitium tirocinii incipientibus. Quol. 4, 23, 18^{m}.

22 Status religionis præfertur eleemosynis, et virginitati sæcularium, quia viventes in monasteriis ad hoc quod inhæreant Deo, propriam voluntatem et omnia quæ possunt postponunt habere : sed virgines ad hoc postponunt venereas voluptates : et ideo virginitas non simpliciter est maxima virtutum 1-2, q. 98, 5, 2^{m} — 3^{m} — 2-2, q. 152, 5, b. — c. — q. 186, 8, c. — Quol. 3, 12, 2^{m}.

23 Status religionis potest considerari tripliciter : scilicet ut exercitium tendendi ad perfectionem charitatis, ut quietans, et ut holocaustum 2-2, q. 186, 7, c. * Regularis o.

24 Status religionis est securior statu prælatorum, quia ignorantia non imputatur religiosis, sicut prælato. Matth. 19, me^{o}.

25 Difficilius servantur præcepta Dei in sæculo, quam in religione. Quol. 4, 23, c. — 22^{m} — 2, 3^{m} — 9^{m}.

26 Difficilius per vitam sæcularem, quam per religionem, pervenitur ad amplexus Rachelis, id est, ad quietem contemplationis. Quol. 4, 23, 16^{m}.

27 Omnis religio sumpsit originem a discipulis Christi 2-2, q. 188, 7, c. fi. — Quol. 4, 23, 2^{m} — 1^{a} Cor. 16, lect. 1, $prin^{o}$.

28 In primitiva Ecclesia, omnium Christianorum erat perfectissimus perfectionis status, ad cujus vitæ exemplar omnes religiones sunt institutæ. Quol. 4, 23, c.

29 Nihil de perfectione religionis deperit, gerentibus sollicitudinem temporalium pro confratribus ; quia quod videntur amittere de quiete, recuperant in obsequio charitatis. Cg. 3, c^{o} 135, 3^{m}.

30 Voluntaria paupertas requiritur ut primum fundamentum ad perfectionem religionis 2-2, q. 186, 8, o. — 4, c. — 1^{m} — Opus. 18, c^{o} 8 — Opus. 19, c^{o} 1. * Mors. Negotia. Oratio 45. Perfectio 68, etc. Pietas 6, 7.

31 Religio viventium in paupertate, de labore manuum suarum, defenditur, contra rationes impugnantium eam. Cg. 3, c^{o} 132 — 135.

32 Habere aliquid proprium, repugnat perfectioni religionis, non autem habere aliquid in communi; sed aliqualiter impedit, si superabundet 2-2, q. 188, 7, o. * Professio 2, 3. Votum 1.

33 Ad perfectionem religionis requiritur perpetua continentia 2-2, q. 88, 11, c. fi. — q. 186, 4, o. — Opus. 18, c^{o} 9 — Opus. 19, c^{o} 1 — 10.

34 Obedientia requiritur ad perfectivum religionis 2-2, q. 186, 5, o. — Opus. 18, c^{o} 11 — Opus. 19, c^{o} 1.

35 Votum triplex requiritur ad perfectionem religionis : scilicet votum paupertatis, continentiæ, et obedientiæ 1-2, q. 108, 4, c. — 2-2, q. 186, 6, o. — Cg. 3, c^{o} 130 — Opus. 18, c^{o} 12 — 18 — Opus. 19, c^{o} 1.

36 Perfectio religionis integratur ex prædictis tribus votis, 2-2, q. 186, 7, o. — q. 188, 1, 2^{m} — 2, 2^{m} — Virt. q. 2, 11, 5^{m} — Opus. 18, c^{o} 18 — Opus. 19, c^{o} 1.

37 Votum obedientiæ est præcipuum inter tria vota religionis 2-2, q. 186, 8, o. — q. 188, 7, 1^{m}.

38 Interiores actus virtutum non cadunt sub voto religionis, sed religio ad eos ordinatur, ut ad finem 2-2, q. 86, 7, 1^{m}.

39 Ad religionem requiritur subtractio impedientium hominem, ne totaliter feratur ad servitium Dei 2-2, q. 186, 4, c. — Opus. 19, c^{o} 1.

RESURRECTIO.

est, quæ incipit transmutari, nec cambium, id est, quæ in progressu jam dealbatur, nec prima 4, d. 44, q. 1, a. 2, q. 2, o. * Ungues.

24 Semen resurget in genito tantum : quia fuit de perfectione ejus et non de perfectione generantis 4, d. 44, q. 1, a. 2, q. 4, 2m — Cg. 4, cº 80, fi.

25 Embrya mortua ante infusionem animæ rationalis, non resurgent 4, d. 44, q. 1, a. 2, q. 4, 5m.

26 Homo resurget, sine omni defectu humanæ naturæ 4, d. 44, q. 1, a. 3, q. 1, o. — Cg. 4, cº 82 — 86 — 88 — 89 — Quol. 7, 12, c. — Opus. 3, cº 161 — 1ª Co. 13, lect. 3, prinº — cº 15, lect. 8, fi. * Adam 48, 49, 50. Agilitas o. Cantus 1, Claritas 11. Corpus 31, 38, etc.

27 Corpora resurgentium erunt ejusdem naturæ sicut nunc. Cg. 4, cº 85. * Costa 8. Damnatio 36, etc. Dos o. Gloria 22.

28 Corpora resurgentium sequentur conditionem animarum. Verit. q. 24, 11, c. fi.

29 Boni resurgent sine omni deformitate : non autem mali 4, d. 44, q. 3, a. 1, q. 1, o. — Cg. 4, cº 86 — 89 — Quol. 7, 12, o. — 1ª Cor. lect. 1, fi. — cº 15, lect. 8, fi.

30 Omnes resurgent in suo sexu, scilicet viri in virili et feminæ in feminino 3, d. 12, q. 2, a. 1, q. 1, 2m — 4, d. 44, q. 1, a. 3, q. 3, o. — q. 4, 2m — Cg. 4, cº 88 — Quol. 10, 8, 3m — Opus. 4, lect. 4, fi. — Matth. 22, meº. * Gratia 168, 187.

31 Omnes resurgent in ætate juvenili, non quidem quoad numerum annorum, sed quoad staturam 3ª q. 46, 9, 4m — 4, d. 44, q. 1, a. 3, q. 1, o. — q. 2, 1m — Cg. 4, cº 83, 1m — 2m — 88, 4m — 5m — 89. * Gustus 3. Hæresis 86, 114, 149. Labor 4. Palpabile o.

32 Non omnes resurgent in æquali quantitate, sed in quanta pervenissent, natura non errante, remoto superfluo, ut in gigantibus, et suppleto defectu ut in nanis 4, d. 44, q. 1, a. 3, q. 2, o. — q. 3, c. — L. prinº — Cg. 4, cº 81, 4m — 87, 1m. * Peccatum 267, 327.

33 Omnes resurgent immortales et incorruptibiles, etiam secundum corpus 1ª q. 97, 3, c. — 4, d. 43, a. 2, q. 1, 4m — a. 3, q. 1, c. — d. 44, q. 2, a. 1, q. 1, 1m — q. 3, a. 1, q. 2, o. — q. 3, c. — d. 48, q. 2, 1, c. — Cg. 4, cº 82 — 85 — 86, 1m — 89 — Poª q. 5, 10, o. — Quol. 7, 11, o. — Opus. 3, cº 157 — 167 — 181 — Opus. 53, 12m — 13m — Rom. 8, lect. 2, fi. — 1ª Cor. 15, lect. 1, meº — lect. 8, fi. — Causis, lect. 5, fi. * Sacramentum 13. Sanctificatio 1. Sexus 5. Tactus 14. Virginitas 17. Visus 11, 12.

34 Natura mortalitatis non auferetur a resurgentibus, sed erunt ejusdem speciei, sicut nunc 3ª q. 54, 2, 2m — 4, d. 33, q. 3, 1, 1m — d. 44, q. 2, a. 1, q. 1, 1m — 2m — Cg. 4, cº 85 — 88 — Poª q. 5, 3, 8m — 9m — 10m — Quol. 10, vel 11, q. 6, 1m — Opus. 3, cº 157 — Jo. 20, lect. 6, meº b. — 1ª Cor. 15, lect. fi. prinº, etc.

35 Corpora sanctorum post resurrectionem erunt impassibilia proprie, ex dominio animæ supra corpus, et magis in magis beatis et non natura quinti corporis, ut quidam dicunt : quia corpus quintum non venit materialiter ad compositionem corporis humani. Et impossibile est dicere quod aliqua virtus, qualis est virtus corporis cœlestis, transferat corpus humanum ad proprietatem gloriæ, qualis est impassibilitas corporis gloriosi, cum immutationem corporis humani apostolus attribuat virtuti Christi. Et etiam non potest natura cœlestis ita dominari in corpore humano, quin natura elementaris remaneat, cui ex essentialibus suis principiis passibilitas inest 1ª q. 97, 3, c. — 4, d. 44, q. 1, a. 2, q. 1, 2, o. — d. 47, q. 1, a. 3, q. 3, 2m, fi. — Cg. 4, cº 86 — Opus. 3, cº 170 — 171.

36 Hæc impassibilitas non tollet sentire, sed omnes sensus beatorum simul erunt in actu proprio, per immutationem spiritualem ab objecto exteriori 1-2, q. 3, 3, c. — 4, d. 44, q. 2, a. 1, q. 3, 4, o. — Cg. 4, cº 86.

37 Tunc erit usus ciborum, venereorum, somni et hujusmodi 1ª q. 97, [3, c. — 4, d. 44, q. 1, a. 3, q. 4, o. — q, 2, a. 1, q. 4, c. fi. — 2m — Cg. 4, cº 83 — 87, fi. — Poª q. 5, 9, c. — Opus. 3, cº 159 — 160 — Job 19, lect. fi. meº — Matth. 22, meº — 1ª Cor. 6, lect. 2, fi. — lect. 3, prinº — cº 15, lect. 5, prinº — lect. 6, fi. — lect. 7, fi.

38 Occupatio vitæ activæ non erit tunc, sed vitæ contemplativæ. Cg. 4, cº 83, fi. — Opus. 3, cº 164 — Job 19, lect. fi. meº — 1ª Cor. 15, lect. 6, fi.

39 Resurrectionem bonorum ponit propheta tripliciter : scilicet quantum ad reparationem actus, quantum ad illuminationem intellectus et quantum ad directionem affectus. Isa. 42, meº.

40 Necessarium fuit Christum resurgere quintuplici ratione : scilicet ad commendationem divinæ justitiæ, ad confirmationem fidei nostræ, ad sublevationem nostræ spei, ad informationem vitæ fidelium et ad complementum nostræ salutis 3ª q. 53, 1, o. — 2, c. — 3, 1m — 3, d. 21, q. 2, 1, o. * Aditus 1. Alleluia. Anima 134. Apparere 7, 9.

41 Christus convenienter resurrexit tertia die et non statim, nec in fine mundi, ad confirmationem fidei de humanitate et deitate ejus 3ª q. 51, 4, c. — q. 53, 2, o. — 3, d. 21, q. 2, 2, 2, o. — d. 22, q. 2, a. 2, q. 2, 1m — 4, d. 43, a. 3, q. 1, 1m — Opus. 3, cº 243 — Psal. 15, fi. — Jo. 2, lect. 3, fi. * Ascendere 8, etc. Baptismus 186. Cibus 1. Comedere 2. Dies 18.

42 Christus resurrexit mane diluculo 3ª q. 51, 4, 3m — q. 53, 2, 3m — q. 83, 2, 4m — 3, d. 21, q. 2, 2, 6m — 4, d. 43, a. 3, q. 4, c. — Opus. 3, cº 243. * Festum 9. Fides 47. Flos 2. Gloria 15. Humilitas 19. Ordo 88. Pascha 3.

43 Corpus Christi resurrexit gloriosum et integrum, cum qualibet parte ejus 3ª q. 54, 2, 3, o. — q. 55, 6, 4m — Quol. 5, 5, o. — Opus. 3, cº 245. * Pœnitentia 60. Sanguis 9, etc.

S

SACERDOS.

SACERDOS. — SACRAMENTUM.

SACRAMENTUM.

SCIENTIA.

SCIENTIA.

6 Tentabimus cum confidentia divini auxilii, ea quæ ad sacram Scripturam pertinent, breviter ac lucida prosequi, secundum materia patietur 1ª prol. — 1, prol. — Cg. 1, prol. * Ecclesiasticus 2. Ethos.

7 Scriptura sacra sic debet exponi, quod ab infidelibus non irrideatur 1ª q. 1, 9, 2^m — q. 68, 1, c. prinº — 2, d. 12, 2, c. fi. — Poª q. 4, 1, c. prinº.

8 Asserere aliquid esse de sacra Scriptura, quod non est, multum nocet 1ª q. 68, 1, c. — Poª q. 4, 1, c. princ. — Opus. 9, prinº.

9 Nullum falsum potest esse in sacra Scriptura. Poª q. 4, 1, c. — Quol. 12, 27, 1^m — Titum 3, lect. 2, prinº — Meta. 2, lect. 5, meº.

10 Furtum spirituale est, depravando sacram Scripturam, occultare verum intellectum ejus. Adulterium vero spirituale est, trahere eam ad alienum sensum, vel finem. Psal. 49 — 2ª Cor. 2, fi. — cº 4, lect. 1, meº. * Evangelium 7, 10.

11 Sacra Scriptura est difficilis, ut vitentur fastidium, irrisio, et superbia. Poª q. 4, 1, c. prinº — Quol. 7, 14, 2^m.

12 Scriptura veteris Testamenti, utitur quolibet modo loquendi. Hebr. lect. 1, prinº. * Fides 39, 62, 63, 100, 101. Fieri 13. Frater 1.

13 Consuetudo sacræ Scripturæ est, aliquando loqui de malis, sicut de omnibus. Rom. 3, lect. 2, prinº. Phil. 2, lect. 4, meº.

14 Non omne dictum indefinite in sacra Scriptura, debet universaliter intelligi. Ma. q. 3, 14, c. * Gazophylacium 2. Hæresis 13, 131, 151. Hieronymus 2. Illuminatio 9. Imprecationes. Joannes 15, 16. Judicium 25, 26. Juramentum 3, 4, 15. Juristæ o. Laus 21. Lectoratus 6. Lex 139. Liber 2, etc. 15, etc. 27. Littera o. Limbus 3. Lumen 22.

15 Modus sacræ Scripturæ quadruplex : scilicet narrativus in historiis, admonitivus, exhortativus, et præceptivus in lege et libris Salomonis, disputativus in Job, deprecativus et laudativus in psalmis. Psal. prol. prinº. Magi 2. Matthæus 2. Melchisedech. Mendacium 18, 20. Mensa. Missio 14.

16 In omnibus quæ Scriptura per modum narrationis historice tradit, est pro fundamento tenenda veritas historiæ, et desuper spirituales expositiones fabricandæ 1ª q. 102, 1, c. — Poª q. 6, 7, c. prinº — Quol. 3, 30, c. * Operatio 23, Origenes 7. Papa 10.

17 Quia ergo dicitur, quod Deus loquebatur Moysi facie ad faciem, secundum opinionem populi loquitur Scriptura, qui putabat Moysen ore ad os loqui cum Deo 1-2, q. 98, 3, 2^m. * Pater 4. Paulus 11, 23, 25, 26, 28, 29. Perfectio 81. Pietas 13. Præceptum o. Promulgatio 3, 5. Prophetia 14, 45, 51, 56, 94. Publicatio 2. Regnum 5. Religio 82. Resurrectio 47.

18 Aliqua in sacra Scriptura exponuntur tantum de Christo, aliqua principaliter de Christo, et secundario de aliis. Ephes. 5, fi. * Sacramentum 43. Salvari 6. Sanctificatio 10. Sapientia 56. Scientia 65, 66. Sensus 37, etc. Spiritus 18. Tabula 2. Tempus 29. Testis 13. Theologia o. Titulus. Usura 7, 14, 30, 44, 78, etc. 81, 82, 86, 116, 126, 231, 259, 289. Verbum 35, etc. 43. Virtus 185.

19 Effectus sacræ Scripturæ quintuplex : scilicet docere veritatem, arguere falsitatem, eripere a malo, inducere ad bonum et perducere ad perfectum 2ª Tim. 3, fi. * Uxor 15, 19.

20 Sicut scriptura libri est signum eorum quæ fienda sunt, ita notitia Dei est quoddam signum apud ipsum, eorum qui sunt perducendi ad vitam 1ª q. 24, 1, c.

21 Duæ offensæ in scripturis hominum inveniuntur : scilicet error contra ipsam veritatem, sicut in doctrinis hæreticorum contra fidem invenitur ; de quibus certum est, quod falluntur in ratione humana, quia argumenta contra fidem non sunt fundata super prima principia, vel super lumen naturale, quia Deus et fidem et naturalem scientiam homini tradidit. Est et alia offensa in scripturis, et quidem satis frequens : scilicet difficultas deveniendi in mentem auctoris, quod dicitur esse vitium a quolibet studioso. Opus. 72, prinº.

22 Distinctiones tres in scripturis : scilicet comma, cola, et periodus. Isa. prol. 2, prinº.

23 Distinctiones in scripturis sunt ad similitudinem corporis humani, quia partibus unius membri respondent commata, quia comma idem est quod decisio vel divisio : ipsis membris respondet cola, quia colon interpretatur membrum : sed toti corpori respondet periodus, quia periodus dicitur circulatio, a peri quod est circum, et odos quod est via. Isa. prol. 2, prinº.

24 Sumuntur autem istæ distinctiones in scripturis tripliciter : scilicet primo secundum Isidorum in versibus comma est, quando post duos pedes sequitur una syllaba quæ est pars alterius pedis ; quia tunc deciditur pes unus : cola autem, quando accipiuntur sine syllaba sequente : sed periodus quando tota sententia metrice tradita, completur. Secundo modo in prosa secundum Isidorum et Tullium, comma est, quando imperfectæ orationes pausatim proferuntur, et tunc dicitur subdistinctio : cola vero quando perfectæ orationes cum pausa proferuntur, quamvis perfecta non sit sententia, et tunc dicitur distinctio : sed periodus quando ex pluribus orationibus constat perfecta sententia. Tertio modo sumitur comma a Rabano pro capitulo uno, dicens : In superiori comma provocabat ad pœnitentiam, id est, in superiori capitulo. Isa. prol. 2, prinº.

25 Pythagoras et Socrates nihil scripserunt, quia fuerunt excellentissimi doctores 3ª q. 42, 4, c.

SCRUPULUS. Conscientia 11, 12. Erroneum Usura 83.

SCRUTATIO divinorum, cum intentione veniendi ad finem inquisitionis : scilicet comprehendendo, prohibetur, non autem scrutatio divinorum cum modestia. Verit. q. 5, 2, 11^{m}. * Arca. Confessio 82. Hæresis 31. Inquisitio o. Investigatio o. Scrutinium.

SCRUTINIUM. Confessio. 82.

1 SCURRILITAS est jocularitas, ex defectu rationis non valentis cohibere gestus exteriores 2-2, q. 148, 6, c. — Ma. q. 14, 4, c. * Gula 3. Luxuria 16, 18.

2 Scurrilitas pertinet ad verba ratione inhonestatis, multiloquium vero ratione superfluitatis 2-2, q. 53, 5, 4^{m} — q. 148, 6, c.

3 Scurrilitas procedit ex actu gulæ, non autem ex actu luxuriæ, sed ex voluntate ejus. Ideo pertinet ad utramque 2-2, q. 148, 6, 3^{m}.

SCUTUM rotundum depingitur in capite sanctorum, sicut Romani quando triumphabant de hostibus. Psal. 5, fi. * Apostoli 43. Cete 6. Jejunium 13.

SCYTHÆ. Alexander 2.

SE, est relativum reciprocum. Ideo magis dicit unitatem suppositi, quam ille terminus idem 3^{a} q. 3, 2, 1^{m} — 1, d. 4, q. 1, 3, 3^{m} — Po^{a} q. 9, 8, 5^{m}. * Finis 27. Generatio 88, 89. Gloria 3, 14. Intellectus 38, 47, 74. Mensura 6. Negotiatio 1. Periculum 5. Persona 22, 27, 35. Pœnitentia 54. Potestas 13. Præceptum 17, 25, 64, 85, 138. Præcipere 2. Prædicari 18, 19, 20. Propter 2. Prudentia 17. Puer 4. Relatio 29, 67. Reputatio. Scire 1. Sensus 12, 34, 35. Sui.

SEBASTIANUS utiliter latitabat sub veste militari, in domo Diocletiani, ut deficientes in tormentis confortaret 2-2, q. 10, 10, 2^{m}.

SECARE. Actio 22. Divisio o. Polus. Serra.

SECRETA sunt magnalia Dei tripliciter : scilicet magnitudine et dignitate eorum, et ineptitudine aliorum. Isa. 24, fi. * Abscondere o. Admonitio 2, 3, 5. Angelus 418. Apocrypha. Arca o. Confessio 53, 85, etc. Correctio 6, etc. Denuntiatio. Doctrina 1, 2. Lepra 3. Occultatio. Proclamare o. Religio 76. Restitutio 18. Revelatio o. Sacramentum 136. Sapientia 44. Secretarius. Signaculum. Turtur 4.

SECRETARIUS. Commentarius.

SECTA. Aristoteles 2. Hæresis 8, 111. Judæi 22. Ritus.

SECTARI. Peccatum 9.

SECTUS Serra.

SECUNDARIUS. Apostoli 29. Appetitus 81. Arithmetica 1. Ars 39. Cooperari 1.

1 SECUNDUM quod ipsum, et prædicari per se, et universaliter, se habent ex additione. Posteriorum, lect. 9, me^{o}. * Datio 34. Finis 14, 71.

2 Imo per se, et secundum quod ipsum, sunt idem. Posteriorum lect. 11, me^{o}. *Flagellum 2. Forma 12. Fortitudo 25.

3 Secundum quod ipsum oportet non excedere illud cui convenit, sed ei esse convertibile. Ideo impossibile est, aliquid unum duobus convenire, et convenire utrique secundum quod ipsum. Cg. 2, c^{o} 15, 1^{m}— Posteriorum, lect. 11, me^{o}. * Honor 20, 26, 37. Ignorantia 14.

4 Omne quod convenit alicui secundum quod ipsum, convenit ei per aliquam causam ; quia quod causam non habet, est primum et immediatum. Ideo est per se, et secundum quod ipsum. Cg. 2, c^{o} 15, 1^{m} — Poster. lect. 11, me^{o}. * Christus 7, 29, 30. Individuum 35. Mendacium 6, 9. Potestas 12, 13. Præceptum 18, 23, 130. Prædestinatio 52, 53. Simpliciter 2. Species 3. Vestigium 7.

5 Secundum. Actio 47. Actus 1, etc. 15. Affinitas 16. Agens 24, etc. Angelus 296. Anima 253. Conceptio 9. Cooperari 1. Credere 4. Decor. Deus 288, 297. Dies 19, 20. Differre 3. Dispositio 44. Distinctio 10. Dolor 23. Dominatio 2. Fallacia 5. Fatum 3, 4, 7, 8, 9. Finis 21, 40, 83, 109. Forma 138, 165. Formatio. Fortitudo 13, 18, 21, 29, 46, 49, 54. Fructus 3. Gratia 55, 97, 98. Habitus 52. Hæresis 5, 7, 31. Holocaustum 4. Homicidium 2. Imago 32. Individuum 8. Intellectus 148, 181, 294. Intentio 27, etc. Jacob 9. Jactantia 1, 6. Justitia 18. Justificatio 49. Lectoratus 4. Legislator 4. Lex 39, 50, 124, 139. Liberalitas 5. Liberum 29. Logica 8. Luxuria 1. Magis 6. Malum 27. Matrimonium 14, 21, 46, 118. Mensura 22. Meritum 9, 22, 61. Miles 7. Motus 59. Nativitas 23. Natura 38. Nuptiæ 3, 4, 5. Obligari 7. Pastor. Paulus 23. Pœnitentia 112, 123. Perfectio 2, 5, etc. 28, 72, 79. Perjurium 2, 5. Persona 7. Potentia 59. Præceptum 83. Primi o. Primum 5. Professio 2, 3. Religio 16, 94, 100. Sacerdos 27, 28. Sacramentum 79. Scientia 158. Substantia 8, etc. Tabula 1. Templum 5. Usura 22. Uxor 4. Visibile 2.

SECURIS. Actio 35.

1 SECURITAS perfecta pertinet ad præmium virtutis : sed securitas secundum participationem, est conditio alicujus virtutis 2-2, q. 129, 7, 3^{m}. * Animal 80. Audacia 1. Baptismus 41. Cain 2. Cautela. Epiikia 1. Experientia 9. Fiducia 5, 11. Fortitudo 24, 53. Judicium 88. Lætitia. Pædagogia. Pax 19. Prædestinatio 42. Princeps 19. Professio 3. Religio 24.

2 Securitas non est idem quod fortitudo, sed est conditio ejus, et magnanimitatis, si sit quando et in quibus debet 1-2, q. 129, 7, 1^{m} — 2^{m}. * Revelatio 11. Sollicitudo 1. Usura 257. Via 6. Votum 73.

3 Securitas opponitur timori privative tantum, audacia vero contrarie 1-2, q. 45, 1, 3^{m}.

4 Securitas magis opponitur timori, quam pertineat ad spem ; nec causat negligentiam, nisi in quantum diminuit æstimationem ardui 1-2, q. 46, 8, 1^{m}.

SEDARE. Furtum 8. Pax 10. Scandalum 19.

1 SEDERE. In verbo sessionis tria importari solent : scilicet auctoritas, stabilitas, et humilitas

SEMEN.

8 Semen agit ad generationem, ut instrumentum animæ generantis. Ma. q. 4, 1, 15^{m} — 16^{m} — 3, c. — 5^{m}.

9 Semen masculi non concurrit ad generationem sicut materia in compositione geniti, sed sicut agens 3^{a} q. 28, 1, 5^{m} — q. 31, 5, c. — 2, d. 18, q. 2, 3, c. — 3, d. 3, q. 5, 1, c. — d. 4, q. 2, 1, c. — 2^{m} — Cg. 4, c^{o} 45 — Quol. 6, 18, fi. — Quol. 8, 5, 3^{m} — Meta. 5, lect. 3, prin^{o}. * Resurrectio 23, 24.

10 Semen mulieris nihil facit ad generationem prolis. Ideo aliquæ concipiunt sine eo 3^{a} q. 31, 5, 3^{m} — q. 35, 3, 3^{m} — 3, d. 3, q. 5, 1, c. — d. 4, q. 2, 1, c. — 2^{m}.

11 Imo semen feminæ, se habet active 3^{a} q. 31, 5, 3^{m} — q. 32, 4, c. — q. 35, 3, 3^{m} — Cg. 4, c^{o} 45 — Matth. 1, fi.

12 Semen feminæ est imperfectum in genere seminis, propter imperfectionem virtutis feminæ, quia femina se habet active in præparatione materiæ, non autem in conceptione prolis. Et semen feminæ resolvitur cum concupiscentia, sicut et semen maris 3^{a} q. 31, 5, 3^{m} — q. 32, 4, c. — 3^{a} q. 35, 3, 3^{m} — Cg. 4, c^{o} 45 — Matth. 1, fi. * Sanguis 4.

13 Semen maris in suam substantiam trahit materiam a matre ministratam, quasi in sui complementum. Ideo completa generatione, ipsum semen immutatum et completum, est proles quæ nascitur. Cg. 4, c^{o} 45.

14 Filius est de substantia patris, quia semen secundum potentiam activam, est potentia totum, licet non sit actu aliqua pars patris 1^{a} q. 119, 2, 1^{m} — 2, d. 18, q. 2, 3, c. — d. 30, q. 2, 2, b. 1. — c. — 3, d. 3, q. 5, 1, 4^{m} — Po^{a} q. 3, 12, 10^{m}.

15 Semen ante animationem est vivens tantum in potentia, sed per animam fit vivens actu 2, d. 18, q. 2, 3, c. — Cg. 2, c^{o} 56, fi. — 87, prin^{o} — fi. — Po^{a} q. 3, 9, 9^{m} fi. — 12, o. * Timor 38. Traductio 4.

16 Virtus animæ quæ est in semine, per spiritum qui est in semine format corpus in generatione 3^{a} q. 32, 1, 1^{m} — Cg. 2, c^{o} 87.

17 Virtus formativa seminis, dicitur intellectus, quia operatur sine organo 1^{a} q. 119, 1, 3^{m} — 2, d. 18, q. 2, 3, c. fi. — Po^{a} q. 3, 9, 28^{m} — Opus. 53, 20^{m}.

18 Virtus quæ prius fuit in semine ut formativa corporis, manet post adventum animæ rationalis ut regitiva corporis, sicut etiam spiritus, in quo tota fere substantia spermatis convertitur. Cg. 2, c^{o} 87, fi. — Po^{a} q. 3, 9, 16^{m} — 11, 8^{m}

19 Imo virtus illa desinit esse, dissoluto semine et evanescente spiritu qui inerat 1^{a} q. 118, 1, 4^{m}.

20 Secundum quod procedit in perfectione organorum, secundum hoc anima incipit magis ac magis esse actu in semine, qui prius erat in potentia 2, d. 18, q. 2, 3, c. fi.

SEMPER.

21 Ex corruptione seminis, contingit defectus in corpore et in anima prolis, sicut qui a nativitate naturaliter sunt stolidi 2, d. 30, q. 1, 2, 3^{m} — 4^{m} — Cg. 4, c^{o} 51, 4^{m} — Ma. q. 16, 6, c. prin^{o}.

22 In pueris non est semen, quia convertitur in augmentum 2, d. 30, q. 2, 2, b. 3. * Usura 29. Virginitas 9, 11, 31.

23 Homines pingues et animalia magna ut elephas, pauci sunt seminis et paucæ generationis quia convertitur in pinguedinem et substantiam 1^{a} q. 119, 2, c. fi. — 2, q. 30, q. 2, 2, b. fi.

SENSUS.

pam personæ. Similiter etiam hujusmodi corruptio quamvis sit contra statum naturæ primitus institutæ, est tamen consequens principia naturæ sibi relictæ. Est etiam homini utile ad vitandum elationis vitium, ut sensualitatis infirmitas maneat post baptismum 1-2, q. 74, 3, 2^m — Verit. q. 25, 7, o.

1 SENSUS est potentia passiva 1ª q. 79, 3, 1^m — 2, d. 30, 2, c. — 3, d. 14, a. 1, q. 2, c. — Cg. 2, c° 56 — Verit. q. 26, 3, 4^m — Anima 1, 5^m — Anima 3, lect. 3, fi. * Abstractio o.

2 Sensus est virtus corporea. Ideo est cognoscitivus corporalium tantum et non spiritualium 1ª q. 12, 3, c. — 4, 3^m — q. 85, 1, c. — 1-2, q. 3, 3, c. — Anima 2, lect. 44, meº.

3 Non datur sensus agens 1ª q. 79, 3, 1^m — Spiritu. 9, c. — 10, 17^m — Anima 4, 5^m — Anima 3, lect. 3, fi. * Adam 24. Adeps 1, 3. Angelus 150, 151, 289, 504. Anima 4. Animal 1, 4, 5, 6. Beatitudo 47. Bonitas 164, 194. Cæcitas 2, 3. Cognitio o.

4 Sensus est quædam deficiens participatio intellectus 1ª q. 77, 7, c. * Contingens 8. Deus 192, 199, 200. Eucharistia 33.

5 Imo differunt realiter 1ª q. 84, 6, c. — Anima 3, lect. 4, o. * Exorcismus 11. Phantasia 2, 6.

6 Sensus quandoque sumitur pro judicio rationis 2-2, q. 46, 3, c. Philipp. lect. 2, meº * Habitus 69, 74. Homo 28, 31, 32. Imaginatio 3, etc. Imaginativa 2, 5. Memoria 1, etc. 19. Naturale 13. Prophetia 56. Ratio 29. Rationale 6. Tristitia 6, 7, 14.

7 Sensus dicitur tripliciter : scilicet natura sensitiva, potentia et actus 1ª q. 79, 1, 1^m — Quol. 7, 4, c.

8 Sensus exteriores sunt tantum quinque, secundum quinque modos immutationis ab objectis : scilicet visus, auditus, olfactus, gustus et tactus 1ª q. 78, 3, o. — 2, d. 2, q. 2, 2, 5^m fi. — Anima 13, c. — Anima 3, lect. 7, o.

9 Sensus interiores secundum Aristotelem sunt tantum quatuor, secundum quatuor modos operationum : scilicet sensus communis, imaginativa, æstimativa in aliis animalibus sive cogitativa in homine, et memoria sensitiva : licet quinque secundum Avicennam : scilicet sensus communis, imaginativa, phantasia, æstimativa et memoria sensitiva 1ª q. 78, 4, o. — Anima 13, c.

10 Objectum sensus, est corpus motivum organi sensus. Ideo secundum diversas rationes movendi, oportet sensus potentias diversificari. Verit. q. 25, 3, c. * Amor 150. Delectatio 3, 5, 39, 47, 73, etc. 90. Dulcedo 9. Forma 145, 172.

11 Sensus est tantum corporalium perceptivus. Anima 2, lect. 14, meº. Lumen 12.

12 Nulla potentia sensitiva se extendit ad Deum, quia sensus temporalia non transcendit. Virt. q. 4, 2, c. — 1^m. * Trinitas 15.

13 Sensus non apprendit rationem essendi, nec intentionem entis, nec formam substantialem, nisi per accidens; sed tantum accidentia sensibilia 1ª q. 57, 1, 2^m — q. 67, 3, c. — q. 75, 6, c. fi. — 1, d. 19, q. 5, 1, 6^m — Meta. 7, lect. 2, fi.

14 Sensus non potest cognoscere substantiam 1-2, q. 31, 5, c. — 3, d. 23, q. 1, 2, c. — 4, d. 10, a. 4, q. 1, 3^m — d. 11, q. 1, a. 1, q. 2, 1^m — 2^m — d. 12, q. 1, a. 1, q. 2, 2^m — Anima 2, lect. 14, meº.

15 Sensus non potest cognoscere universalia, quia non potest recipere formam immaterialem, quia semper recipit in organo corporali 1ª q. 12, 4, c. — q. 85, 1, c. — 1-2, q. 5, 1, 1^m — q. 19, 3, c. — q. 29, 6, o. — 1, d. 19, q. 5, 3, 3^m — 2, d. 19, 1, c. — Cg. 1, c° 44, 1^m — Lib• 2, c° 25, 2^m — 74 — Verit. q. 25, 1, o. — Virt. q. 1, 12, 18^m — Meta. 5, lect. 13, fi. — Anima 2, lect. 12, meº 2, prinº — Poster. lect. 42, prinº.

16 Nullus sensus discurrit a causis ad effectus, nec e converso; sed tantum intellectus 1ª q. 58, 4, 5, o. — q. 85, 5, o. — Meta. 6, lect. 1, prinº.

17 Sensus non potest plura simul sentire, nisi ut unum. Quol. 7, 2, 1^m.

18 Experientia de objecto absenti sumitur per tres sensus : scilicet visum, auditum, et olfactum : per tactum vero de præsenti extrinseco; de intrinseco autem per gustum. Psal. 32.

19 Sensus dupliciter immutantur : scilicet interius, et exterius ab objecto 1ª q. 111, 4, c.

20 Sensus exterior apprehendit tantum rem præsentem, interior autem etiam absentem 1ª q. 78, 4, c. — 6^m — q. 81, 3, 3^m — 1-2, q. 15, 1, c. — q. 17, 7, 3^m — q. 35, 2, 2^m — 4, d. 49, q. 3, a. 1, q. 4, c.

21 Sensus non sentit nisi in præsentia objecti sensibilis 3, d. 14, a. 1, q. 2, c. — 4, d. 44, q. 2, a. 3, q. 2, c. — d. 49, q. 3, a. 1, q. 4, c.

22 Quilibet sensus corrumpitur ab excellentia sui objecti, et tangibilium qualitatum. Anima 8, c. — Meta. lect. 1 — Anima 3, lect. 7, o.

23 Sensus consistit in proportione. Ideo corrumpitur ab excellentia sui objecti. Anima 3, lect. 2, fi. — Lect. 7, fi.

24 Objectum sensus communis est ipsum sensibile : quia cum sit una potentia, extendit se ad omnia objecta quinque sensuum exteriorum 1ª q. 1, 3, 2^m.

25 Sensus communis non est communis ut genus, sed ut radix et principium sensuum exteriorum; vel ut respicit objectum sub universaliori ratione formali 1ª q. 1, 3, 2^m — q. 78, 4, 1^m.

26 Sensus communis fertur in omnia sensibilia secundum unam communem rationem, ad quam nullus sensuum propriorum pertingere potest 1ª q. 1, 3, 2^m — Verit. q. 15, 1, 3^m.

27 Sensus communis est nobilior sensu proprio, quia nobiliori modo recipit, et proprius objecto. Anima 3, lect. 3, fi.

28 Sensus communis, cognoscit differentias sensibi-

SENSUS.

SENSUS.

SERVIRE.

Et bona opera utriusque non merentur eam, nisi removendo impedimenta ejus 2-2, q. 177, 1, 3m — Psal. 50, fi. * Interpretatio o. Laus 1. Lingua o. Logos. Loqui o. Maria 1, 49. Prædicare o. Prædicator o. Prophetia 27. Usura 183.

4 Sermo dicitur durus dupliciter : scilicet quia resistit intellectui, vel quia resistit voluntati. Jo. 6, lect. 8, prin°.

SERO. Dies 7, etc. Elephas 7. Luna 1. Planetæ 1. Sol 5.

1 SERPENS. Comestio serpentis liberat a lepra 3, d. 3, q. 1, a. 2, q. 1, 2m. * Adam 64. Dæmoniaci. Maleficium 4.

2 Per evaporationem fumi cujusdam, trabes domus videntur serpentes 2, d. 8, 5, 4m. Mulier 7.

3 Serpens æneus erat signum rei sacræ, sicut nunc imago crucis quæ ponitur tantum ad repræsentandum : non autem erat sacramentum 4, d. 1, q. 1, a. 1, q. 1, 3m. * Paradisus 6. Peccatum 99. Reptile 2. Sirenæ.

4 Et laudabiliter fuit ablatus : quia habebat speciem mali, scilicet idololatriæ, licet esset bonus secundum se, ex sui institutione. Quol. 4, 23, 13m.

5 Diabolus dicitur serpens quadruplici ratione : scilicet propter renovationis ingenium, propter incedendi modum, propter venenosum morsum et propter involutionis modum. Isa. 27, fi.

6 Serpentis prudentia in duobus : scilicet in capitis defensione et vestis renovatione. Matth. 10, me°.

SERPENTINUM. Naasson.

SERRA lignea sectus est Isaias a Manasse : sed Jeremias et Zacharias filius Joiadæ, lapidati sunt. Hebr. 11, lect. 8, me°.

SERVA. Debitum 20. Natura 3.

SERVARE. Abraham. Apostoli 9. Avis 1. Baptismus 215, 233, 234. Contritio 8. Contumelia 4. Correctio 14. Custos. Divitiæ 6. Epiikia 7. Fallere 1. Gabaonitæ. Hæresis 69. Herodes. Individuum 17. Indulgentia 25. Judæi 4, 12, 44 Judaizare. Judicium 31. Juramentum 23, etc. Lex 173. Maria 40. Martyrium 11. Memoria 1, 9. Mendacium 15, 19. Meritum 83. Modestia 6. Observantia o. Peccatum 424. Præceptum 59, 64, 93, 131, 140. Professio 2, 3. Promissio 4. Promulgatio 1. Puritas 3. Religio 25, 106. Sacramentum 78. Sanctitas 1. Scientia 67. Sententa 4. Sepultura 2. Sobrietas 1. Sponsalia 5. Tributum 3. Usura 143, 161, 199, 211. Virginitas 3. Votum 29, 38, 65, 70, 74.

SERVILE. Ars 11, 12. Baptismus 206. Corpus 37. Despoticum. Dominium 9. Ignobilitas. Mechanica. Obedientia 42. Sabbatum 5, etc. Servitus 17, 18. Timor 58, etc.

1 SERVIRE Deo, est commune omni virtuti. Sed exhibere ei aliquid in signum servitutis est proprium latriæ 3, d. 9, q. 1, a. 1, q. 2, 2m.

2 Servire Deo propter temporalia, est pravæ intentionis. Job, lect. 2, fi. — c° 2, lect. 1, prin°. * Amor 62. Baptismus 36. Conjunctio 6. Contemplatio 10, etc. Corpus 37, 61. Cultus 4. Deservire. Deus 100. Jumentum. Ministrare. Oratio 26, 48, 49.

3 Qui servit homini, sufficit quod ei subjiciatur obediendo in licitis : sed qui servit Deo, oportet quod subjiciatur et interius, bonum affectum habendo 2-2, q. 104, 6, o. — Psal. 2, fi. * Perfectio 53. Religio 39. Rex 6. Sanctus 10. Simonia 17. Usura 263.

4 Copula carnalis retrahit animum a servitio Dei, propter vehementiam delectationis et sollicitudinem 2-2, q. 186, 4, c.

SERVITIUM. Cultus 4. Ministerium. Obsequium. Oratio 48, 49.

SERVITOR. Missa 15.

SERVITUS.

1 SERVITUS. Servus dicitur ad dominum. Ideo ubi est specialis ratio dominii, oportet esse specialem rationem servitutis 2-2, q. 81, 1, 3m. * Adventus 9.

2 Relatio servitutis et dominii fundatur super actione et passione. Ideo proprie non convenit naturæ, sed personæ secundum naturam 3a q. 20, 1, 2m — 2, c.

3 Servitus naturaliter refugitur : quia est impeditiva boni usus potestatis 1-2, q. 2, 4, 3m. * Alexius. Angelus 181. Ars 11.

4 Servitus est contra naturam, quoad primam intentionem naturæ, non autem contra secundam ; quia naturalis ratio ad hoc inclinat, et hoc appetit natura, ut quilibet sit bonus. Sed ex quo aliquis peccat, natura etiam inclinat, ut ex peccato pœnam reportet. Et sic servitus in pœnam peccati introducta est 1-2, q. 94, 5, 3m. — 4, d. 36, 1, 2m. * Baptismus 206. Charitas 113. Civitas 5. Corpus 37. Debitum 20.

5 Servitus est de jure positivo, sed a jure naturali proficiscitur, sicut determinatum ab indeterminato 4, d. 36, 1, 3m — 2, c.

6 Servitus quæ est de jure gentium est naturalis non quidem absolute, sed ratione utilitatis consequentis scilicet : quod quis regatur a sapiente et juvet eum 1-2, q. 94, 5, 3m — 2-2, q. 57, 3, 2m. * Deus 294, 395. Dominium 9. Dulia o. Eleemosyna 19. Emancipatus. Famulatus 1. Fides 69. Filiatio 8, 9. Gabaonitæ. Hæresis 103. Ignobilitas. Ira 40. Judæi 44.

7 Homo est servus alterius hominis secundum corpus, non autem secundum mentem 2-2, q. 104, 5, c. — 2m — 5, 1m — q. 122, 4, 3m. * Jumentum. Justitia 90. Lex 132. Mancipatus. Manumissus. Matrimonium 110, etc. Ministerium. Natura 3, 38. Obedientia 42. Ordo 97, 100, 101.

8 Vir potest se in servitutem dare contra voluntatem uxoris, non autem e converso : tamen tenetur ei debitum reddere, etiam prohibente ejus domino 4, d. 36, 3, o. * Paulinus. Pœna 38. Pœnitentia 39. Præceptum 136. Principatus 1. Prudentia 21. Religio 14, 54.

9 Proles sequitur matrem in servitute et libertate : quia pertinent ad corpus, quod est a matre. Sed in honore, hæreditate et hujusmodi, proles

SIGNIFICATIO.

SIMILITUDO.

SILOE est quidam fons, qui nascitur ad pedes montis Sion, cujus aquæ per oras ebulliunt, et per vias vadunt. Unde significant reges Juda, qui quandoque boni et potentes, quandoque mali erant et imbeciles. Et tamen legitime et quiete regnaverunt, comparatione regum Israel, qui omnes cogebant populum ad idola. Isa. 8, meº.

SILVA. Desertum. Fides 59. Homicidium 3. Usura 170, 199, 202, 203, 204. * Usus 10.

1 SILVESTER papa excommunicavit eos, a quibus exulavit, non quidem ex vindicta, sed ex zelo Dei 2-2, q. 108, 1, 4^m. * Altare 4.

2 Silvester fuit primus papa, qui obedientiam habuit ab imperatoribus. Opus. 20, lib. 3, cº 16 — 17. Martyrium 12.

SIMEON. Nativitas 27.

SIMILARI. Assimilatio o. Medicus 11.

SIMILE. Actio 4, 107. Adæquari o. Agens 50, 72, etc. Aleator 1. Ars 27. Amor 108. Assimilatio 9. Cœlum 99, 156. Causa 36, etc. Confessor 5. Consimile. Cornelius 3. Correctio 17. Delectatio 42. Deus 85. Ens 13, 14, 15. Eucharistia 104. Excusatio 2. Fractio 1. Generatio 26, 43. Grande. Gratia 135. Habitus 39, 60. Ignis 11. Imperfectio 2. Inclinatio 3. Justificatio 23. Loqui 6. Malum 31. Maria 40. Materia 5. Matutinæ 3. Metaphora 4. Misericordia 16. Mulier 1. Naturale 16. Passio 54. Pater 3. Peccatum 180. Superior o. Usura 137, 163, 186, 273, 295, 301.

1 SIMILITUDO est relatio æquiparantiæ, non tamen semper denominat utrumque extremorum, sed tantum quando forma est æqualiter et eadem ratione in utroque extremorum 1ª q. 4, 3, 4^m — q. 42, 1, 3^m — 1, d. 19, q. 1, 2, c. — d. 35, 4, 6^m — d. 48, 1, 4^m — Cg. 1, cº 29 — Verit. q. 2, 11, 1^m — q. 23, 7, 11^m — Poª q. 7, 7, 10^m. * Actio 4, 107.

2 Similitudo duplex : scilicet relatio realis, et relatio rationis. Prima requirit distinctionem realem : non autem secunda, sed distinctionem rationis tantum. Verit. q. 2, 2, 3^m.

3 Similitudo duplex : scilicet participationis ejusdem formæ, et proportionis 1ª q. 4, 3, o. — q. 14, 3, 2^m — Verit. q. 4, 4, 2^m — Poº q. 7, 7, 4^m.

4 Similitudo duplex : scilicet proportionalitatis, et per participationem ejusdem qualitatis. Prima est inter corporalia et spiritualia, non autem secunda 1ª d. 34, q. 3, 1, 2^m — 4, d. 1, q. 1, a. 1, q. 5, 3^m — d. 45, q. 1, a. 1, q. 1, 2^m. * Actus 12, 13, 14.

5 Similitudo duplex : scilicet repræsentationis, et secundum convenientiam in natura. Prima requiritur inter cognoscens et cognitum, non autem secunda 1ª q. 85, 8, 3^m — q. 88, 1, 2^m — 1, d. 34, q. 3, 1, 4^m — 4, d. 49, q. 2, 1, 7^m — Verit. q. 2, 3, 9^m — 5, 5^m — 7^m — 13, 1^m — q. 4, 4, 2^m — q. 8, 11, 3^m. * Adam 64. Adæquari 1. Agens 28, 70, 71, etc. 82, 115.

6 Similitudo duplex : scilicet ut principium, et ut principiatum. Prima dicitur exemplar, secunda vero imago 1ª q. 35, 1, 1^m — Cg. 4, cº 11 — Verit. q. 7, 1, 11^m. — 5, 2^m.

7 Aliqua dicuntur similia dupliciter : scilicet participando unam formam, et secundum quod unum imitatur alterum, secundum proportionalitatem. Prima sunt composita. Ideo nulla creatura est sic similis Deo, sed solum secundo modo 1ª q. 4, 3, o. — q. 44, 3, 1^m — 1, d. 34, q. 3, 1, 2^m — d. 35, 4, 6^m — d. 48, 1, c. — 2, d. 16, 1, 3^m — Cg. 1, cº 29 — Libº 4, cº 7, 11^m — Verit. q. 2, 11, o. — q. 23, 7, 10^m — Poª q. 3, 4, 9^m — q. 7, 7, o. — Psal. 34, meº. * Agere 9. Alienum 8. Amicitia 2. Amor 152, 176, 193, 194, etc. 242. Angelus 174, 178, 301, 357, etc.

8 Similitudo creaturæ ad Deum duplex : scilicet secundum participationem alicujus bonitatis Dei, et secundum proportionalitatem 2ª d. 16, 2, 5^m — 3, d. 2, q. 1, a. 1, q. 1, 3^m — Poª q. 3, 4, 9^m — 6, 25^m. * Anima 5, 121, 156, 324, 360. Animal 71. Anthropospatos.

9 Similitudo creaturæ ad Deum duplex : scilicet ad intellectum Dei, et ad essentiam ejus : primo modo, forma in utroque est ejusdem rationis, sed non secundum eumdem modum essendi; non autem secundo modo. Poª q. 7, 7, 6^m. * Appetitus 2, 3. Appropriatio 2, 3, 20, 21.

10 Similitudo prædestinatorum ad Filium Dei duplex : scilicet imperfecta, secundum animam et secundum corpus, id est, per gratiam : et perfecta utroque modo, id est, per gloriam. Ephes. lect. 1, meº. Filiatio 39. * Approximatio o. Ars 7, 18, 27. Artifex 1. Assimilatio o.

11 Similitudo triplex creaturæ rationalis ad Deum : scilicet secundum esse naturæ, secundum cognitionem, et secundum potestatem operandi ad beatitudinem obtinendam 2-2, q. 163, 2, o.— Poª q. 9, 9, c. fi. * Attingere 3. Augmentum 18. Beatitudo 19, 96. Bonitas 1, 2, 21.

12 Primas duas habuit angelus a principio, et tertiam appetiit : sed homo tantum primam habuit in sua creatione, et reliquas appetiit 2-2, q. 163, 2, o. — Poª q. 9, 9, c. fi. * Caput 2. Character 2, 6. Charitas 16. Causa 24, 36, etc. 52, 96. Cœlum 97, 99, 156.

13 Similitudo creaturæ ad Deum deficit a similitudine univocorum dupliciter : scilicet quia non est per participationem unius formæ, sed est per essentiam de Deo, et per participationem de creaturis; et quia est eminentius in Deo. Poª q. 7, 7, 2^m. * Certitudo 9. Circumcisio 9.

14 Non dicimus Deum esse similem aliis rebus, sicut neque dicimus hominem esse similem suæ imagini. Dio. 9, lect. 3.

15 Verbum, idea, Deus, et quælibet causa, dicitur large similitudo, id est, exemplar creaturæ et effectus : non autem proprie 1ª q. 35, 1, 1^m — q. 57, 2, 2^m — Verit. q. 4, 4, 2^m. * Cognitio 1, 61. Cohors 1. Communicabile 3. Conceptio 6. Conformitas 1. Conjunctio 1.

SPES.

SPES.

SUBSTANTIA.

SUPERBIA.

T

TEMPERANTIA.

TEMPUS.

TEMPUS.

1ª q. 10, 2, 4m — q. 13, 1, 3m — q. 42, 2, 4m — 1, d. 8, q. 2, 3, o. — d. 9, q. 2, 2, o. — Cg. 4, cº 23. Jo. lect. 1, meº. * Mundus 21, etc. Prædicari 34. Prophetia 92, etc. Quiescere 1, 3. Sponsalia 7, etc.

41 Quædam nomina significant tempus, verba vero et participia cum tempore, sed adverbia, habitudinem temporis 1ª q. 13, 1, 3m — Periher. lect. 4, meº etc.

42 Diversitas temporum non diversificat veritatem 4, d. 2, q. 2, a. 1, q. 2, 2m.

43 Tempus per se causat oblivionem, sed per studium causat scientiam 4, d. 50, q. 2, a. 2, q. 1, 3m — Ethi. lect. 11, prinº c. — Phy. 4, lect. 20, meº — Lect. 22, o. * Universale 2. Verbum 48,

44 Tempus matutinum est maxime aptum orationi et contemplationi, quia tunc cor est liberum a sollicitudine. Psal. 5, prinº. Contemplatio 10.

TENACITAS. Avaritia 13. Pertinacia o.

TENDERE. Advena 1. Amor 183, 205. Angelus 466. Anima 132. Appetitus 16, etc. 40, 43. Bonitas 169, etc. Charitas 36, 61. Contemplatio 27. Cor 12. Creatura 26, etc. Delectatio 12. Fides 151. Finis 27, 65, 72, 84, 123. Humilitas 2, 11, 32. Imperfectio 2. Intellectus 212. Lex 30. Liberum 11. Longanimitas 1. Magnanimitas 1, 2. Motus 18. Nihil 4. Perfectio 82. Pluralitas 1. Processio 46, 47. Proditor. Propositum 1. Religio 23, 66, 67. Resurrectio 23. Sensualitas 9, 12. Simplicitas 1. Spes 53, 58. Superbia 23, 25. Temperantia 18. Tentare 20. Voluntas 16.

1 TENEBRÆ possunt dici tripliciter : scilicet subjectum lucis, humilitas, et privatio ejus. Primo modo et secundo, sunt entia, et creatæ a Deo, non autem tertio modo 1ª q. 66, 1, c. — 5m q. 67, 4, c.— 2m — 3m — 4m— q. 68, 3, c.— q. 69, 1, c. — q. 74, 3, 6m — 2, d. 12, L. meº — d. 13, 3, 1m — Cg. 4, cº 13, fi. — Poª q. 3, 6, 16m — q. 4, 1, 2m — Psal. 23, meº * Caligo o. Cœlum 55.

2 Tenebra tripliciter accipi potest : scilicet pro pœna, pro dæmone et pro mundi erroribus. Jo. lect. 3, fi.

Tenebræ triplices : scilicet ignorantiæ, culpæ, et æternæ damnationis, a quibus liberat Christus. Isa 13, fi. — Jo. 8, lect. 2, prinº — cº 12, lect. 6 — lect. 8, meº.

3 Tenebra spiritualis, id est, ignorantia, facit tria, sicut et corporalis : scilicet sordes, otium, et pigritiem. Dio. 4, lect. 4.

4 Peccata dicuntur tenebræ, triplici ratione : scilicet quia carent lumine rationis, fiunt in tenebris, id est, in occulto, et ducunt ad tenebras damnationis. Jo. 3, lect. 3, fi. * Creatura 23, 25, etc. Damnatio 9, 42, 66. Dies 16. Exorcismus 13. Infernus 1, 2. Macula 5. Nativitas 15. Opus 4. Symbolum 8. Vespere. Visibile 1. Visio 20.

5 Tenebræ Dei et nubes quadruplices : scilicet humanitas Christi, species sacramentales, fides, et mila, per quos tenebra operatur. Psal. 17, meº.

6 Tenebræ opponuntur luci privative, non autem contrarie. Ma. q. 1, 1, 5m. Accidentaliter 3. Accusatio 28. Actus 186, 187. Angelus 55, 57. Auditor 1. Baptismus. Comprehendere 4. Contractus 1, 2. Deus 147. Divitiæ 3. Fides 73. Forma 89. Fortitudo 52. Fruitio 2. Generatio 53. Holocaustum 4. Homicidium 2. Infamia 1. Ira 9. Liber 23. Luminare 4. Magnanimitas 26. Mansuetudo 2. Matrimonium 80, 117, 122, 126. Memoria o. Missio 1. Modalis 1. Natura 27. Nomen 10. Oppositio 18, 21. Peccatum 99. Perjurium 5. Pertinacia 1. Potentia 7. Professio 5. Proportio 3. Religio 99. Restitutio 7, 9, etc. Sacerdos 24. Scriptura 16. Simonia 33. Simpliciter 6. Taurus. Unitas 13. Usura 29, 133, 169, 177. Verbum 18. Virtus 7.

1 TENERI ad aliquid dicitur dupliciter : scilicet per obligationem ad pœnam, et per carentiam finis. Verit. q. 23, 7, 8m. * Absolvere 26.

2 Ad impossibile nemo tenetur 2-2, q. 79, 3, 2m — q. 88, 3, 2m — q. 105, 1, 3m. * Abstinentia 4. Accusatio 9 Advocatus 1, 2. Ædificare 2. Aleator o. Amor 46, 119. Anniversarium. Auditor 1. Baptismus 30. Bellum 6. Benefacere. Bonitas. Charitas. Circumcisio 26 . Clericus. Comprehendere 4. Confessio 26, etc. Confessor 1. Confirmatio 19. Conscientia 17, 19. Conservatio 13. Contractus. Credere 14, etc. Damnatio 20, etc. Damnum 2, etc. Debitum o. Decimæ 1, 6, etc. Deus 335, etc. Divitiæ 7. Dominium 13. Donum 41. Eleemosyna 8, 16, etc. Episcopus 26, etc. Eucharistia 163, 167, 179. Exactio 5.

3 Ad aliquid tenemur directe, quod per se est in potestate nostra : indirecte vero, quod faciendo, aliquid quod est in potestate nostra habemus 1, d. 48, 3, c. * Fama 3, 4. Fides 60. Fornicatio 10, 12, 14. Furtum 8. Ignorantia 10, 33. Illegitimus 4. Inquirere 3. Jejunium 18, 22, etc. Juramentum 18. Lex 33. Matrimonium 35, 36, 40, 41, 60, 61, 80, 117, 126. Medicus 8. Melius 3. Meretrix 6. Mors 12. Necessitas 30, 31, 33. Negatio 8. Nescire 4. Obedientia 8, 29, etc. Oblatio 3. Obligatio o. Officium 4, 11. Omissio 15. Operatio 23. Oratio 84. Ordo 101, 106, 107. Papa 6. Pedagia. Pœna 67.

4 Ad illud proprie dicitur aliquis teneri, quod si non facit, peccat 1, d. 48, 3, c. * Pœnitentia 62, 74. Perfectio 65, 82, etc. Præceptum 60, 147. Prædicari 35, 36. Prælatio 7. Princeps 27, etc. Religio 30, etc. 62, etc. Restitutio o. Sacerdos 26. Sacrificium 11. Salvari 18. Satisfactio 13, etc. Scientia 62, etc. Servitus 8. Simonia 13. Stupor 2, 3. Testis 1, etc. Tributum 6. Usura 228, etc. Uxor 12. Vendere 8. Votum 23. Zacchæus.

TENERITAS. Dulcedo o. Joannes 13. Lacrymæ.

TENERITUDO. Animal 78. Joannes 13.

TENOR. Professio.

1 TENTARE est sumere experimentum de aliquo, an sciat, vel possit, vel velit. Quod contingit sextupliciter : scilicet verbis, factis, aperte, oc-

tus 30. Circulus 4. Cognitio 19. Color 5. Conceptio 1. Conclusio 2. Confinium. Consilium 4. Contractus 1. Contemplatio 24. Contentio 4. Contrarium 4. Contritio 17. Corpus 10. Creatio 9. Datio 5. Definitio 1. Determinatio o. Devotio 11. Deus 102. Dies 6, etc. Dimensio 1, etc. Dispositio 6. Dominium 1. Esse 5. Eucharistia 90, etc. Ex. Exclusio 1. Extremum. Facere 3. Fallacia 6. Femina 4. Fieri 1, 10, 11. Figura 1, 2. Finiri. Finis 11, etc. 40, etc. 129. Forma 17, 34, 94, 165. Generatio 16, etc. Gratia 54, 88. Hæresis 47, 48. Horizon 1. Incipere 3. Individuum 36. Indivisibile 1. Instans 24, 25, 26. Intellectus 213. Intensio 3. Investigare 1. Irascibilis 2. Joannes 1. Justificatio 11, 16, 24, 42. Limitatio. Limites. Materia 38. Matrimonium 89. Medium 3. Mensura 19. Merces 4. Misericordia 8, 28. Mors 14. Motus 13, etc. Mutatio o. Mutatum. Nativitas 3. Natura 17, 22. Negatio 7, 8. Numerus 12, 18, 21, 22. Objectum 8, 10. Omnis 4. Operatio 9, 13, 14. Passio 45, 56, 66, 129. Pax 5. Per 2. Perfectio 28. Physica 5. Pollutio 3. Possibile 4, 5. Potentia 26, 49, 59. Prædestinatio 47. Prædicari 35, 36. Principiatum 1. Processio 6, 15. Proportio 12. Psalmus 7. Puer 15. Puritas 2. Quando 2. Quia. Raptus 9. Ratio 34, 57. Reduplicatio 6. Relatio 7, 26, 27, 28. Relatum 4, 8. Religio 63. Restitutio 15. Resurrectio 5. Se. Significatio 2. Spirituale 9. Successio 2. Tempus 15, 32. Transire o. Tristitia 6. Usura 100, 157, etc. Uti 12, etc. Verbum 35. Via 9, etc. Virtus 37, 45, 211, 270. Vocatio 3.

TERNARIUS numerus, est numerus perfectus 2-2, q. 70, 2. c. — 3ª q. 53, 2, c — Hebr. 4, lect. 1, meᵒ. Tres. Trinarius.

1 TERRA est in medio totius mundi, licet Pythagorici dixerint ignem esse in medio. Cæ. 2, lect. 20 — 26, o. — Psal. 23, prinᵒ etc.

2 Terram esse inanimatam, multipliciter probatur, contra rationes Alexandri sequentis errores gentillium, qui attribuebant terræ cultum deitatis. Cæ. 2, lect, 18, fi. * Abraham 17. Adam 92. Aer 3, 10, Amor 58, 194. Angelus 147. Anima 134. Animal 10, etc 19, 20, 42. Apostoli 37. Aqua 7. Argentum 1. Ascendere 8. Baptismus 23. Bethlehem. Cereus 1. Cete 14. Cœtus. Chiliastæ. Cœmeterium. Corpus 35. Dæmon 115, 121. Descendere 13. Ecclesia 16. Eucharistia 160. Flumen 2. Fortitudo 41.

3 Non est possibile, aliam esse terram, præter istam. Et eadem ratio est de aliis partibus mundi 1ª q. 47, 3, 3ᵐ. * Grando. Infernus 4. Jerusalem 1. Judæi 6. Judicium 81. Justificatio 16. Limus. Luna 8. Manichæus 2. Mansuetudo 9. Mare 3. Materia 14. Motus 36. Offuscatio. Paradisus o. Physica 4. Plumbum. Pluvia o. Primitiæ 3. Pulvis 2. Radix 1. Reptile o. Sal. Salsedo. Servitus 9. Stella 7. Talpa. Tempus 29. Terræ motus o. Terrestris.

4 Terra quadruplex debet habitari : scilicet patriæ per desiderium, conscientiæ, per discussionem, Ecclesiæ, per confessionem fidei et unitatem, et carnis, per virtutes. Psal. 36. * Unctio 38. Usura 202, 203, 204, 215, 219, 294. Vapor 1. Velox 1. Vermis 1. Vespertilio.

5 Patria cœlestis dicitur terra, ratione firmitatis, et illuminationis a sole, id est, a Deo. Psal. 36, prinᵒ fi.

6 Quantitas terræ a superficie ejus usque ad centrum ejus, sciri potest naturaliter. Opus. 10, a. 42 — Opus. 11, a. 25 — Opus. 53, 14ᵐ.

7 Tota terra non habet sensibilem quantitatem, respectu supremæ sphæræ, respectu cujus, est ut centrum 3, cᵒ 57, 2ᵐ — Opus. 9, q. 98. * Dies 25. Elephas 4. Fortitudo 41.

8 Quantitas montium nihil est, in comparatione quantitatis terræ, sicut pilus in sphæra. Cæ. 2, lect. 27, meᵒ.

9 Longitudo terræ, est ab oriente in occidens, quia est major distantia quam a septentrione ad meridiem, quæ est latitudo ejus. Job 38, lect. 2, prinᵒ. * Luciditas 2. Maledicere 4. Mare 3.

10 Rotunditas terræ, secundum antiquos, est stadiorum 400000. Secundum modernos vero, est 180000. Sol autem, est 160 major terra. Cæ. 2, fi. * Vapor 1. Velox 2.

11 Terra est immobilis, et rotunda, seu sphærica. Cæ. 2, lect. 20, usque fi.

12 Oppositum videtur dicere a simili, quoad mobilitatem. Ma. q. 16, 9, 7ᵐ fi.

13 Astrologus demonstrat terram esse rotundam, per eclipsim solis et lunæ, naturalis vero per motum gravium ad centrum 1ª q. 1, 1, 2ᵐ — 1-2, q. 54, 2, 2ᵐ — 2, d. 24, q. 2, 2, 5ᵐ — Phy. 2, lect. 3, fi. — Poster. lect. 41, fi.

Per opus ornatus tertiæ diei creationis, aufertur duplex informitas terræ : scilicet coopertio per aquas, et defectus plantarum 1ª q. 66, 1, o. — q. 69, 2, c. Dies 22.

14 Terra sicut dicitur inanis et vacua, quia deerat ei duplex pulchritudo : scilicet una quam habet ex hoc quod est aquis discooperta ; alia quam habet ex hoc quod est ornata herbis et plantis. Ita ejus formationem expressit Scriptura per hoc quod dicit : Et appareat arida 1ª q. 66, 1, c. — 1ᵐ — 5ᵐ — q. 67, 4, c. — q. 68, 3, c. — q. 69, 1, c. — 1ᵐ — 2, c. — q. 74, 3, 4ᵐ — 2, d. 12, meᵒ — Cg. 4, cᵒ 13, fi. — Poª q. 3, 6, 16ᵐ — q. 4, 1, c. — 2ᵐ — 7ᵐ — Spiritu. 1, 4ᵐ — Psal. 23, prinᵒ — Psal. 32, prinᵒ.

15 Terra sancta. Jerusalem. Votum 41.

1 TERRÆ MOTUS causatur principaliter a Deo, secundario autem a vento impellente alium ventum intra terram. Ideo non potest esse simul in tota terra, sed per ducenta milliaria ad plus, et per quadraginta dies, et quandoque per annum. Et evaporat sole subtiliante. Psal. 17, prinᵒ.

2 In terræ motu terra videtur tremere, quia non movetur tota terra, nec de loco ad locum, sed

THEOLOGIA.

THEOLOGIA.

TIMOR.

TIMOR.

TIMOR.

TIMOR.

TIMOR.

TRINITAS.

TRISTITIA.

U

etiam vinum, quia vinum mordet 4, d. 23, q. 1, art. 3, q. 1, o. — Cg. 4, c^o 73.

5 Oportet quod materia hujus sacramenti sit consacrata, triplici ratione : scilicet quia efficacia sacramentorum a Christo descendit, propter plenitudinem gratiæ quæ confertur, et ex hoc quod effectus ejus corporalis, scilicet sanatio corporalis, non causatur ex materiæ naturali proprietate. Et hæc consecratio fit ab episcopo tantum 3^a q. 72, 3, c. — 4, d. 2, q. 1, a. 1, 4, 2, 2^m — d. 23, q. 1, a. 3, q. 2, 3, o. — a. 4, q. 1, 3^m.

6 Si sacerdos deprehenderit se errasse et ex errore de alio oleo unxisse, debet adhuc de alio oleo debito ungere et supplere quod omisit. Opus. 65, c^o 8.

7 Hoc sacramentum habet determinatam formam: scilicet orationem deprecativam, scilicet: Per istam sanctam unctionem et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus, quidquid deliquisti per visum, etc. 4, d. 23, q. 1, 4, o.— a. 2, q. 2, 3^m — q. 2, a. 2, q. 3, c. — Opus. 22, c^o 1.

8 Verba illa indicativi modi, quæ secundum morem quorumdam præmittuntur orationi, scilicet: Ungo hos oculos, oleo sanctificato, in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen : non sunt forma hujus sacramenti, sed sunt quædam dispositio ad formam, in quantum intentio ministri determinatur ad actum illum per illa verba 4, d. 23, q. 1, a. 4, q. 2, 3^m.

9 In hoc sacramento non imprimitur character, quia datur tantum in remedium. Nec per illud homo deputatur ad aliquod sacrum 4, d. 23, q. 1, a. 2, q. 3, o. — q. 2, a. 1, q. 3, 1^m — a. 4, q. 1, 1^m — Cg. 4, c^o 73.

10 Effectus principaliter intentus in hoc sacramento et in cæteris, est curatio morbi peccati 4, d. 23, q. 1, a. 1, q. 1, c. — q. 2, c. — 2^m — q. 2, a. 2, q. 1, o.

11 Effectus principalis ejus est remissio peccatorum, quoad reliquias, sed consequenter quoad culpam mortalem vel venialem si inveniat, nec recipiens ponat obicem 3^a q. 65, 1, c. — 4, d. 23, q. 1, a. 2, q. 1, o. — q. 2, c. — a. 3, q. 2, c. — a. 4, q. 3, 3^m — q. 2, a. 2, q. 1, 1^m — q. 2, 2^m — q. 3, 1^m — d. 24, q. 2, 2, 1^m — Cg. 4, c^o 73 — Ma. q. 7, 1, 14^m.

12 Hoc sacramentum datur contra reliquias peccati actualis, non autem peccati originalis 4, d. 2, q. 1, a. 1, q. 3, 4, o. — a. 2, c. — d. 7, q. 1, a. 1, q. 3, c. fi. — d. 8, q. 1, a. 2, q. 1, 2^m — d. 23, q. 2, a. 2, q. 3, 2^m — q. 4, 1^m — 2^m.

13 In ultima unctione infunditur gratia, quæ effectum sacramento præbet 3^a q. 87, 3, c. — 4, d. 23, q. 1, a. 2, q. 1, 3^m.

14 Hoc sacramentum causat gratiam et remissionem peccatorum. Ideo habet vim illuminativam et purgativam, licet non ita plenam sicut baptismus 4, d. 23, q. 1, a. 1, q. 1, 3^m — q. 2, a. 1, q. 2, c. — 1^m — Cg. 4, c^o 73.

15 Et remittit peccatum quoad maculam, per gratiam quam infundit, et quoad reatum pœnæ fortificando subjectum, et quoad reliquias, id est, quoad debilitatem mentis, non autem dispositiones et habitus causatos ex actibus peccatorum 3^a q. 65, 1, c. — 4, d. 23, q. 1, a. 2, q. 1, 2^m — Cg. 4, c^o 73.

16 In extrema unctione confertur perfecta sanitas spiritualis 3^a q. 84, 1, 1^m. * Character 37. Episcopus 12.

17 Et sanat corporaliter, non quidem principaliter nec semper, sed quando expedit animæ 4, d. 23, q. 1, a. 2, q. 2, o. — a. 3, q. 2, c. — a. 4, q. 3, 3^m — Cg. 4, c^o 73. * Eucharistia 47, 48. Matrimonium 143. Peccatum 374.

18 Effectus hujus sacramenti impeditur per fictionem, sicut etiam effectus aliorum sacramentorum. Cg. 4, c^o 72, fi.

19 Devotio suscipientis hoc sacramentum, meritum personale conferentis et meritum totius Ecclesiæ, plurimum valent ad effectum ejus 4, d. 23, q. 2, a. 3, q. 3, c. * Sacramentum 15, 41, etc. 87, 100, 153.

20 Hoc sacramentum immediate disponit hominem ad gloriam. Ideo non debuit figurari per aliquod sacramentum veteris legis, nisi remote, per omnes curationes ejus 1-2, q. 102, 5, 3^m — 3^a q. 65, 1, 4^m — 4, d. 2, q. 1, 2, 5^m — d. 8, q. 1, a. 2, q. 1, c. — 2^m — d. 23, q. 1, a. 1, 2^m — q. 3, c. — q. 2, a. 2, q. 2, c. — 2^m.

21 Hoc sacramentum potest conferri per sacerdotem. Non autem per laicum, nec per diaconum etiam in necessitate, nec per episcopum tantum 4, d. 23, q. 2, 1, o. — d, 24, q. 2, 2, 1^m — Cg. 4, c^o 73, fi. * Sacerdos 21.

22 Et debent interesse multi sacerdotes, propter copiam gratiæ. Tamen etiam solus perficit id in persona Ecclesiæ, cujus personam gerit. Cg. 4, c^o 72, fi.

23 Si sacerdos deficiat ante finem unctionis, alius debet prosequi. Non autem debet incipere. Sed in eucharistia potest prosequi et incipere super aliam materiam 4, d. 23, q. 1, art. q. 2, 3^m. * Sacramentum 64, 111.

24 Christus non accepit, nec dedit per seipsum hoc sacramentum 4, d. 23, q. 1, a. 1, q. 3, 3^m — a. 3, q. 2, c.

25 Hoc sacramentum non debet dari sanis, sed infirmis ad mortem tantum. Non autem furiosis, nec amentibus, nec pueris 4, d. 23, q. 2, 2, c. — art. 4, q. 1, 2^m — q. 2, c. — d. 25, q. 2, a. 1, q. 1, c. — Cg. 4, c^o 73.

26 Et debet dari tantum in organis quinque sensuum, in quibus est radix spiritualis infirmitatis, et in pedibus et secundum aliquos in renibus, sed prope in mutilatis 4, d. 23, q. 2, 3, o. — Cg. 4, c^o 73, fi. — Opus. 65, c^o 7.

27 Hoc sacramentum potest iterari in eadem infirmitate diuturna, iterato periculo mortis, et in diversis infirmitatibus non diuturnis 4, d. 18,

UNITAS.

UNIVERSALE.

recompensationem nocumenti, sicut et tenens pecuniam ultra terminum, tenetur restituere, non quidem totum lucrum possibile, sed secundum existimationem, pensatis periculis, laboribus, et expensis 2-2 q. 62, 4, 1m — 2m — q. 78, 1, 3m — 2, 1m — 3, c. — 4, d. 15, q. 1, art. 5, q. 2, 4m — Ma. q. 13, 4, 3m — Opus. 73, c° 7 — c° 14.

72 Item primum non potest fieri sine injuria Dei, qui hoc prohibuit fieri, nec sine injuria proximi, cui gratis debuit fieri illud ex quo lucrum speratur, quod est contra gratiam, et sic non potest fieri sine usuræ vitio. Opus. 73, c° 14.

73 Sed secundum : scilicet vitare damnum, potest juste fieri, sine usuræ vitio, eo quod per hoc non fit Deo injuria, eo quod non prohibetur aliqua lege, nec etiam fit injuria proximo, quia nihil minus accipit pro tempore mutuationis, quam reddere teneatur, eo quod tempore quo ei mutuatur tantum valebat quantum reddere tenetur. Nec etiam vitiaretur, si tempus a mutuante determinetur, in quo verisimile est, pecuniam vel rem mutuatam minus valituram, quam valeret tempore mutuationis, quia ex sola dilatione temporis, non accidit vivificatio, sed magis vel ex voluntate legispositivæ, vel ex natura rei vel pecuniæ. Nec in hoc damnificatur qui mutuum accipit, quia non ad hoc accipit, ut ipsam usque ad tempus illud servet in quo verisimiliter minus valitura esset, sed ut ipsa pecunia uteretur pro tempore illo, pro quo valorem suum reservaret quem habebat cum eam in mutuo acceperat. Opus. 73, c° 14.

74 De eo vero qui dat mutuo bladum, vel vinum, vel oleum, ad certas mensuras, et hoc in tempore quo minus valent, ut sibi reddatur in æqualibus mensuris et ponderibus, et speciebus, in alio tempore, quo verisimile est, res prædictas plus valituras, quia videtur primo ex eo quod jam diximus quod licitum sit, sic mutuum dare, quia nihil plus accipit quam datur, eo quod hujusmodi res, numero, pondere, et mensura realiter redduntur. Item quia in hoc, dans mutuo videtur tantum vitare damnum, et non sperare lucrum, quia si res hujusmodi venderentur in tempore quo minus valent, ex hoc damnificaretur dominus ipsarum : unde etiam et licite potest eas vendere pro tempore illo, in quo plus sunt valituræ verisimiliter, nec est usura, secundum decretalem. Quare videtur similiter, quod licite possit eas res mutuo dare, reddendas sibi in tempore, quo verisimiliter plus sunt valituræ. Et in hoc casu, conscientia aut excusat, aut accusat. Opus. 73, c. 14.

75 In hoc casu conscientia aut excusat, aut accusat : quia vero mutuum debet fieri gratis et sine spe lucri, quandocumque in mutuo, vel ex mutuo, intenditur spes lucri, tunc non caret vitio usuræ. Sed sic non est in emptione et venditione, nisi habeat rationem mutui. Si enim aliquis carius velit vendere res suas, quam sit justum pretium, ut de pecunia solvenda emptorem expectet, manifeste usura committitur, quia hujusmodi expectatio pretii solvendi, habet rationem mutui : unde quidquid ultra justum pretium pro hujusmodi expectatione exigitur, est quasi pretium mutui, quod pertinet ad rationem usuræ. Similiter etiam si aliquis emptor velit rem emere vilius quam sit justum pretium, eo quod pecuniam ante solvit, quam possit ei res tradi ; est peccatum usuræ, quia etiam illa anticipatio solutionis pecuniæ, habet mutui rationem cujus quoddam pretium est, quod diminuitur de justo pretio rei emptæ. Si vero aliquis de justo pretio velit diminuere, ut pecuniam prius habeat, non peccat peccato usuræ 2-2, q. 78, 2, 7m — Opus. 73, c° 14.

76 Potest autem excludi spes lucri ab intentione dantis mutuo modo prædicto dupliciter : scilicet vel quando dans mutuo, paratus est omni tempore accipere rem mutuatam, etiam ante illud tempus determinatum, quo res verisimiliter deberent esse cariores. Et hoc modo spes lucri etsi per accidens intendatur, non tamen per se, quia non tollit rationem gratuiti a mutuo. Vel quando dans mutuo, etiam tempus illud determinavit, in quo verisimiliter res plus valituræ erant, propter solam damni vitationem. Tunc enim damnum vitat, quando necessitati propriæ consulens, intendit conservare res suas sibi magis necessarias ad usum vitæ, quas si tunc non haberet, oporteret eas alibi emere, et sic reportaret damnum de gratia mutui facta proximo. Et sic intendens in mutuando excusatur ab omni vitio usuræ 2-2, q. 62, 4, 1m — 2m — Opus. 73, c° 7 — 14.

77 Ex his potest patere, quod non tantum ex dilatione temporis, sed ex natura rei, relata ad temporis vel loci conditionem, potest accidere usura : scilicet quando aliquæ res sive pecuniæ dantur mutuo, æquales reddendæ in specie et numero et pondere et mensura, et tamen quia mutuans sperat eamdem rem numero plus valituram in tempore determinato quo debet reddi, vel in loco, et propter hoc ipse mutuavit reddendam ad tale tempus vel ad talem locum, ut in tempore vel loco determinato sibi reddatur, dico quod ibi manifeste est vitium usuræ, quia plus speratur ex mutuo vel causa mutui, quam detur. Opus. 73, c° 8.

78 In Scriptura sacra quantum ad legem veterem, condemnantur dantes pecuniam ad usuram. Et ideo contra legem divinam accipiuntur usuræ. Unde accipere usuras ab alienis, non erat secundum intentionem legis, sed ex quadam permissione, propter pronitatem Judæorum ad avaritiam, et ut magis pacifice se haberent ad extraneos, a quibus lucrabantur 1-2, p. 105, 3, 3m — 2-2, q. 78, 1, o. — 3, d. 37, 6, o. — 4, d.

USURA.

125 Usura non potest habere rationem furti vel rapinæ, nisi propter detentionem alicujus rei alienæ invito domino 2-2, q. 66, 3, c. — Opus. 73, c° 8, prin°.

126 Quoniam antiqui hostis superseminata humanæ naturæ zizania cupiditatis et avaritiæ usuræ vitium produxit, non tantum in mutuis, quave luce divinæ veritatis, in Scriptura sacra manifeste condemnata eradicatur, sed etiam in aliis contractibus diffudit, in quibus sub specie æquitatis et justitiæ humanæ, quasi abscondita fœneratur, idcirco in hac parte quærentes detegere hanc malitiam, de his contractibus in quibus latet dicemus. Opus. 73, c° 8, prin°.

127 In eodem contractu secundum speciem, potest incidere vitium usuræ, ex intentione corrupta et vitium avaritiæ sine vitio usuræ, ex turpitudine lucri, et alias etiam potest fieri sine omni vitio, quando fit propter necessitatem vitæ. Opus. 73, c° 8.

128 Supposito quod in venditione ad terminum, consuetudo de dilatione solutionis usque ad spatium trium mensium vel hujusmodi, sit ad commune bonum mercatorum : scilicet pro expediendis mercantiis sive mercationibus suis, et non in fraudem usurariam introducta, videtur esse distinguendum. Opus. 67, 1^{m}.

129 Aut enim vendit venditor, mercationes ad terminum prædictum, ultra quantitatem justi pretii, propter expectationem, aut secundum justi pretii quantitatem. Opus. 67, 1^{m}.

130 Si primo modo, non est dubium usurarium esse contractum cum ibi expectatio temporis sub pretio cadat. Opus. 67, 1^{m} — Opus. 73, c° 10, prin°.

131 Nec potest esse excusatio, si secundus venditor sit primi minister, cum ad nullam causam liceat pro tempore expectationis pecuniæ pretium augeri. Opus. 67, 1^{m}.

132 Si autem vendat secundo modo : scilicet secundum justi pretii quantitatem, non est usura. Opus. 67, 1^{m}.

133 Est generaliter tenendum, quod in omnibus contractibus, in quibus accipitur plus a vendente vel emente quam dederit, et non fuerit ratio hujusmodi augmenti in usu rei, sive in natura ipsius rei, nec producta fuerit ex temporis aliqua conditione existente in ipsis rebus, sed accidit incrementum ex dilatione temporis concessa a vendente vel emente, ut per hoc plus accipiat, tunc talis superabundantia accepta super datum, usura dicitur, et usuræ tenet vitium, quia sine justa ratione generatur in talibus contractibus et mutuis. Et hoc vocatur apud jurisperitos, et etiam vulgariter vendere, vel emere ad credentiam. Opus. 21, o. — Opus. 67, o. — Opus. 73, c° 8. * Credentia. Vendere 7.

134 Credentia pretii persolvendi in tempore futuro, post aliquem contractum, potest incidere in contractibus sine vitio usuræ, tribus de causis: scilicet vel per gratiam et liberalitatem venditoris, id est, quando res venditur secundum æstimationem justam pro tempore venditionis et commutationis ipsius rei et ipse venditor expectat solutionem in prolixo tempore liberaliter et per gratiam quam habet ad emptorem. Opus. 73, c° 10.

135 Vel secundum meritum et justitiam ipsius contractus et per gratiam venditoris, ut si qua res vendatur in aliquo tempore in quo habet tantam necessitatem et utilitatem humanæ vitæ, sicut in futuro aliquo tempore habitura est secundum naturam temporis, et venditor rem suam intendat vendere pro illo tempore in quo habet majorem necessitatem et utilitatem, et in quo plus valitura sit, quam valeat in tempore quo venditur saltem expectet tempus illud, pro quo facit majorem æstimationem pretii. Opus. 73, c° 10.

136 Vel potest incidere credentia per accidens : scilicet ex malitia vel paupertate emptoris. Et hoc modo vendere carius rem suam, quam valeat tempore venditionis vel etiam quam valitura sit probabiliter in futuro tempore, quo solutio determinatnr potest excusari a vitio usuræ, per intentionem venditoris, licet ipse contractus de se sit vitiosus. Opus. 73, c° 10.

137 Non obstat si venditor pro minori peccato pretio daret, si statim sibi pecunia solveretur. Quod etiam per simile potest in aliis debitis videri. Opus. 67, 1^{m}.

138 Si enim alicui debeatur aliquid ad certum terminum, quandocumque de eo quod est sibi debitum demitteret, si sibi citius solvatur, talis immunis esset a peccato usuræ. Opus. 67, 1^{m}.

139 Licet enim plus debito accipere, propter temporis dilationem, usuram sapiat, minus tamen accipere, ut sibi citius solvatur usuram non sapit, maxime ex parte ejus qui minus recipit, quamvis ex parte ejus qui minus dat, ubi citius solvat, videatur esse aliquis modus usuræ, cum spatium temporis vendat. Opus. 67, 1^{m}.

140 Unde etiam in casu proposito, plus esset de usura timendum emptori, qui ut ante tres menses minus solvat, justa æstimatione pannos emit, quam venditori qui minus accipit, ut citius sibi solvatur. Opus. 67, 1^{m}.

141 Per anticipationem ergo temporis, aliquando generari potest vitium usuræ, sicut per dilationem vel prolongationem 2-2, q. 68, 2, 7^{m} — Opus. 67, 1^{m} — Opus. 73, c° 8.

142 Ille qui ad certum terminum debet, si ante terminum solvit ut ei aliquid de debito dimittatur, usuram committere videtur, quia manifeste tempus solutionis pecuniæ vendit. Unde ad restitutionem tenetur. Opus. 67, 4^{m}.

143 Nec excusatur per hoc quod solvendo ante terminum gravius, vel quod ab alio inducitur, quia eadem ratione possent omnes usurarii excusari. Opus. 67, 4^{m}.

USURA.

dum consuetudinem humanam, in hoc quod tantum potest æstimari res necessaria vitæ humanæ, quantum necessarius est usus ejus, et hoc vel simpliciter, vel pro tempore aliquo determinato. Opus. 73, c° 8.

174 Et quia simpliciter apud sapientes plus æstimatur res perfecta quam imperfecta, et pro determinato, æstimatur res quantum vendi potest inter homines, et ideo licet tales res minus vendantur imperfectæ, quam sunt valituræ perfectæ, non videtur mihi quod aliquis præter sortem amplius accipiat, quia sors vendita est ipsius ementis, cum incremento suæ valitudinis atque utilitatis. Opus. 73, c° 8.

175 Si autem secundo modo, id est, causa lucri tantum, fiant hujusmodi contractus, potest adhuc in eis tantum turpe lucrum judicari causa cupiditatis, quæ oritur ex conditione temporis. Et potest iterum in eis incidere vitium usuræ, et hoc quando hujusmodi lucrum quæritur tantum ex tempore et periculum tollitur, vel verisimiliter dubitari non potest de periculo, utrum magis minusve ratione temporis res possint valere, quia in usura accipitur pro re juste possessa, vel debita alicui personæ. Illud autem dicitur sorti accidere : quod non pertinet ad proprietatem sortis. Opus. 73, c° 8.

76 Emere autem aliqua bona, ut redditus vel possessiones ad vitam, quæ est tempus indeterminatum, vel emere aliqua prædictorum ad tempus determinatum : scilicet ad decem annos, vel ad viginti, quæ duo frequenter fiunt inter homines nostri temporis, in hac consideratione non tantum in emptione ad vitam alicujus, potest aliquando incidere vitium usuræ, sed etiam in emptione ad omne tempus. Opus. 73, c° 9.

177 Dare certam pecuniam sive summam pecuniæ alicui Ecclesiæ, pro aliqualibus possessionibus ejus tenendis ad vitam dantis pecuniam, et post mortem tenentis, reddituris ad ipsam Ecclesiam, secundum Goffredum est usurarius contractus. Sed hoc exemplum ejus, tunc veritatem habere dicitur quando Ecclesia, necessitate impulsa, cogitur impignorare possessiones suas, quas non potest nec vult simpliciter alienare. Tunc enim non est venditio proprie, sed impignoratio, quia qui non potest rem vel possessionem aliquam vendere simpliciter, non potest vendere eo jure ad tempus. Opus. 73, c° 9.

178 Constat quod licet quædam Ecclesiæ multa possideant, tamen alienare jus possidendi non possunt, sine auctoritate et consensu superioris prælati, nec simpliciter, nec ad tempus. Et ideo hujusmodi venditiones Ecclesiarum, sunt impignorationes, propter quod secundum hanc viam, usurarius est hujusmodi contractus, quia fructus pignorum non licet recipere ultra sortem, eo quod non sunt de natura sortis. Opus. 73, c° 9.

179 Si dans pecuniam, in hujusmodi contractu habet spem vivendi ultra id tempus, quo receperit de proventibus totam sortem quam dederat, et ultra, hujusmodi spes vel receptio amplior, non facit vitium usuræ, nisi quando illud quod speratur vel recipitur amplius, sorti accidit et non est de natura sortis. Aliter omnis emens agros vel animalia, ut plus recipiat in proventibus processu temporis, vel in ipsis rebus venditis in alio tempore, esset usurarius, quod est absurdum dicere, quia sic omnis mercator esset usurarius 2-2, q. 58, 1, o. — 2, 7m — Opus. 67, o. — Opus. 73, c° 9.

180 In venditionibus justis, quando aliquis dominus transfert dominium suæ rei cum usu ejus et fructu simpliciter, sive ad tempus, constat quod omnis proventus rei venditæ est de natura sortis, et non accidens sorti. Quare talis spes vel amplior acceptio, non facit contractum usurarium. Opus. 73, c° 9.

181 Contractus emptionis alicujus possessionis ad vitam alicujus, et contractus in quo aliquis dat centum libras ut annuatim recipiat decem quamdiu vixerit, et speret se victurum ad undecim annos et ultra vel ut in decimo anno recipiat simul centum et decem libras, addita etiam conditione, quod si ante moriatur, quod nihil accipiat de tota summa, non sunt ejusdem rationis, et tantum in secunda est vitium usuræ. Opus. 73, c° 9.

182 In eo qui sperat centum et decem libras se accepturum in undecimo anno, jam gratia temporis determinati tantum, fit recompensatio inæqualitatis, et sic facit usurarium contractum. Sed in alio qui non sperat se plus accepturum, nisi in tempore indeterminato, et ex re empta juste secundum naturam, tunc nihil accipitur ultra sortem, sed totum speratur ut suum, et de sorte sua, non factum suum propter rationem temporis, sed propter naturam contractus. Opus. 73, c° 9.

183 Cum dicitur quod quando fit numismatis translatio ad alterum, ut seipsum augeat et multiplicet, fit tocos, id est, vitium usuræ secundum Philosophum, verum est : quare cum in emptione reddituum ad vitam, fiat translatio pecuniæ ad hoc ut seipsum multiplicet, videtur semper et naturaliter esse vitium usuræ : dissolvendum est, quod intentio Philosophi, ut apparet ex dictis suis, est, quod numisma inventum est causa translationis aliarum rerum, quarum usus, vitæ humanæ est necessarius. Et ideo quandocumque aliquis utitur translatione numismatis, ut per numismata, alia ejusdem generis multiplicentur, fit abusus numismatis, et inhonestus contractus, et vocatur tocos, id est, parens rei. Et hinc constat mihi quod hujusmodi contractus de quo est sermo, non est tocos. Opus. 73, c° 9.

184 Et si redditus, pecunia emantur ad vitam, tamen ex natura contractus non habetur, quod ad hoc

tractus posse fieri, absque vitio usuræ. Opus. 67, 4^m — Opus 73, c^o 10.

203 Unaquæque enim rei æstimatio justa, dependet ab utilitate vel necessitate ipsius rei. Constat autem quod non est tanta utilitas vel necessitas alicujus rei imperfectæ, sicut est ejusdem perfectæ. Quare nec recte tanti pretii æstimanda est, cum adhuc est imperfecta, et longe a perfectione sua, sicut cum jam est perfecta. Sed hujusmodi res : scilicet bladum in terra, et silvæ et nemora ante tempus incisionis, emuntur in tempore suæ imperfectionis. Quare absque vitio usuræ debent æstimari minoris pretii, quam sint valituræ in tempore suæ perfectionis. Opus. 73, c^o 10.

204 Illud quod per naturam temporis accrescit alicui rei, juste est illius, cujus est ipsa res : ut si quis emit terras fructiferas, vel arbores, vel animalia fructifera, quidquid emit per naturam temporis, non tantum per exercitium laboris, juste fit illius, cujus sunt hujusmodi terræ, arbores, vel animalia. Quare cum per naturam temporis, segetes in terra satæ, veniant ad majorem valorem, et similiter silvæ et nemora, sequitur quod quidquid provenit ultra pretium datum, juste, et absque vitio usuræ fit illius qui emit ipsa, et cedit in propriam sortem. Quare nihil accipit ultra sortem, licet plus accipiat emens quam dederit. Opus. 63, c^o 10.

205 Hoc autem dicimus quantum ad naturam contractus, licet tamen per accidens per intentionem ementis, posset esse turpe lucrum, quando scilicet tantum intenditur augmentatio lucri et divitiarum, proveniens ex natura temporis, sine exercitio laboris, et sine dubio periculi, probabiliter possibilis evenire. Et alio modo, esse potest esse contractus usurarius, quando scilicet aliquis cogitur talia vendere ante tempus congruum, ea necessitate, propter quam emptor, fraterna charitate tenetur venditori mutuum dare si voluerit. Sed si attendatur natura contractus secundum se, non pro dilatione temporis plus accipitur ab emente, sed pro natura et utilitate rei, facta vel ducta ex natura temporis 2-2, q. 118, 8, 4^m — Opus. 73, c^o 10.

206 Dare decem modios in hieme, ut recipiat quindecim in messe æquivalentes, habita ratione pecuniæ, non est usura 3, d. 37, fi.

207 De his autem quæ committuntur bonæ fidei aliorum ad lucrum, mihi videtur dicendum, quod aut commissio fit pecuniæ, vel alterius rei, ita quod transfertur in toto vel in parte rei commissæ in potestatem ejus cui committitur, aut ita fit commissio, quod non transeat dominium sed remanet tota res commissa in dominio committentis. Primo modo est vitium usuræ, eo quod sperat lucrum jam de re non sua, quia jam erat translata per commissionem in dominium alterius. Et in hoc commissio assimilatur mutuo. Sed secundo modo potest sperari lucrum sine vitio usuræ, quia tunc commissa est pecunia vel res alia, sicut servo vel ministro, qui de re domini negotiatur ad utilitatem domini sui. Et ideo committens potest sperare lucrum sicut ex re sua. Et sic lucrum non accidit sorti, nec possidetur sine justo titulo : quia sicut rei propriæ partum recipit, non tamen partum numismatis ex numismate immediate, sed partum ipsarum rerum quæ per numismata sua sunt acquisitæ justa commutatione 2-2, q. 78, 2, 5^m — Opus. 73, c^o 11.

208 In toto vel in parte ideo dictum est, quia si aliquis committit centum alicui, ita quod medietatem ei mutuet, et aliam medietatem suo retineat dominio, ita tamen quod de illis centum debeat negotiari ad lucrum ille cui committitur, dico quod hoc lucrum jam habet vitium usuræ propter hoc, quod non tantum ex re commissa speratur lucrum, sed etiam pariter ex re mutuata et commissa 2-2, q. 78, 2, 1^m — 5^m — Opus. 73, c^o 11.

209 Et sicut in logica, locutio falsa judicatur, propter falsi subjectionem, licet veritatem directe significet, sicut si dicatur, homo volans est animal, ita in moralibus, actio vitiosa judicatur, quando vitio permiscetur, ut est in proposito casu usuræ. Opus. 73, c^o 11.

210 Dare autem pecuniam mercatori vel artifici, per modum societatis, cum pacto vel spe lucri, ita quod cum periculo ipsius committentis mercator de ea negotiatur, vel artifex operatur, licitum est, non autem in mutuo 2-2, q. 78, 2, 5^m — Opus. 73, c^o 11

211 Dans vero pecuniam usurario, ut usuras exerceat, vel ut copiosius exerceat, peccat, non autem si det pecuniam ut tutius servetur 2-2, q. 78, 4, 3^m — Ma. q. 13, 4, 18^m — 19^m.

212 Si quis autem pecuniam alicui naviganti commiserit mutuo, propter spem alicujus lucri, licet periculum etiam sortis super se receperit, nihilominus judicatur usurarius, etiam si totum amiserit, secundum decretalem. Opus. 73, c^o 6, prin^o — 14, prin^o.

213 Quod liceat alicui mercatori committere pecuniam suam alteri eunti ad nundinas ad lucrum, sine vitio usuræ, potest intelligi dupliciter : scilicet quia aut est simpliciter commissio, quæ fit propriæ rei, bonæ fidei alterius. Et sic non incideret usuræ vitium. Aut est commissio secundum quid, sed est simpliciter translatio, sicut est in mutuo. Commissionem vero secundum quid dico, in quantum committens non retinet periculum super se rei commissæ. Et hoc modo propter rationem translationis quæ debuit fieri gratis sine spe lucri, incidit vitium usuræ. Et in hoc casu loquitur decretalis. Opus. 73, c^o 14, prin^o.

214 Dare pecuniam aliquam determinatam mutuo aliis mercatoribus tali pacto, quod similem et æqualem in numero et pondere persolvent cre-

USURA.

rante et non prohibente, quia sic agit causam viri. Opus. 73, c° 17.

257 Quod si viro sciente, sed dissimulante fecerit, tanto securius agere potest, quia jam est argumentum, quod vir approbat, ex quo non reprobat. Opus. 73, c° 17.

258 Si vero prohibente, vel prius aut postmodum puniente, ita mulier fecerit vel facere voluerit, jam non licet ei, quia sicut res sunt sub potestate viri, ita et uxor. Quare oportet eam sic subditam viro obedire per omnia secundum apostolum etsi non in faciendo malum, tamen obedire debet in omittendo bonum, quia non est necessarium ad propriam salutem. Unde si uxor non faciat quod sibi videtur bonum, non imputatur ei ad peccatum, sed ei qui hoc ei prohibet. Opus. 73, c° 17.

259 Sicut autem socii furum, et hi qui dicuntur currere cum fure, furti judicio condemnantur in sacra Scriptura, ita filii et filiæ, et servi, et mercenarii usurariorum, in quantum agunt aliquid ad vitium usuræ perpetrandæ, vel ut motores, vel ut auctores, vel ut participes lucri, vel ut fautores et defensores talium, usuræ vitio condemnandi sunt. Et sicut non satisfit Deo de injuria sibi illata, nisi per pœnitentiam, ita nec proximo de re sua injuste spoliato, nisi per justam restitutionem. Quia nullus debet obedire alicui, ad communicandum in facto illicito 2-2, q. 100, 6, 2^m. Opus. 73, c° 17.

260 Unicuique vero secundum gradum sui delicti, competit restitutio ablati, v. g. alius peccat in hoc vitio usuræ, tantum ut motor : quare et ipse tenetur movere auctorem, ad faciendam restitutionem. Qui si non sufficit ad hoc inducendum, debet invocare superioris auxilium. Quod si non sufficit, vel forte motor negligit hoc facere, puto sine præjudicio, quod in hoc casu tenetur is qui promotor fuit per ipsius motionem, ad restitutionem ablatorum. Et si fuit actor, vel ut principalis, vel ut adjutor, uterque tenetur ad restitutionem ablatorum in solidum, ita tamen quod altero restituente, alter absolutus est, quantum ad injurias proximi. Opus. 73, c° 17 — c° 20.

261 Si vero ut particeps fuit tantum lucri, aut fuit scienter, aut ignoranter. Si scienter, tunc iterum potest fieri juste dupliciter: scilicet aut pro necessitate corporali, id est, quando alias commode non potest invenire remedium vitæ, sicut accidit pauperibus mendicantibus. Et sic aliquando etiam per hoc possunt excusari filii et filiæ, in domo parentum usurariorum qui alias nequeunt victum sibi necessarium invenire. Et similiter uxor eadem necessitate potest excusari 2-2, q. 32, 7, 3^m — Opus. 73, c° 17.

262 Aut hoc fit pro utilitate spirituali, sicut et dominus cum publicanis manducabat pro conversione ipsorum. Et hoc fit iterum juste. Opus. 73, c° 17.

263 Et primo modo : scilicet pro necessitate corporali, artifices et laborantes, et servientes, possunt juste aliquando percipere de bonis usurariorum, quæ acquirunt ab usurariis : quia quantum accipiunt ab usurariis, tantumdem reddunt ipsis, per recompensationem operis, vel laboris, vel artificii, ita quod per hoc non sunt usurarii impotentes effecti ad restitutionem faciendam. Opus. 73, c° 17.

264 Hujusmodi tamen artifices, si credant usurarios nihil habere de bonis propriis, et eadem facilitate possunt ab aliis lucrari, peccant, scienter usurariis communicando opera sua, pro lucro quod sciunt esse rem alienam, et maxime propter scandalum. Opus. 73, c° 17.

265 Sed secundo modo, etiam possunt participare filii et filiæ et uxor, in spe recompensandi in aliquo futuro tempore, quando sperant se probabiliter facultatem habituros, quamquam tunc non habent, quando participant. Opus. 73, c° 17.

266 Quicumque vero participes fuerint scienter, extra aliquam trium causarum dictarum, sive etiam ignoranter, et aliquando hujus notitiam habuerint, tales ad restitutionem tenentur pro parte illa, in qua participes existunt rei alienæ. Opus. 73, c° 17.

267 De accipientibus eleemosynas et oblationes et munera ab usurariis, secundum quod tales qui ab eis recipiunt, aut sciunt eos esse usurarios, aut nesciunt, nec tunc quando accipiunt, nec post. Et sic si nesciunt, non peccant accipiendo, nec tenentur ad restitutionem. Opus. 73, c° 17. * Prædicare 8.

268 Si vero sciverint vel tunc vel post, aut necessitate, compelluntur ad accipiendum, aut non. Si necessitate non peccant, nec tenentur ad restitutionem. Opus. 73, c° 17.

269 Si vero necessitas non fuerit, adhuc aut sunt usurarii notorii, aut non notorii. Si notorii, tunc omnis accipiens ab eis, peccat, propter scandalum, et quia ipso jure sunt excommunicati. Et ideo semper restituendum est, sed non eis semper. Opus. 73, c° 17.

270 Si vero non sunt notorii, aut ergo aliquid creduntur habere de bono proprio præter usuras, aut nihil. Si nihil, tunc restitutio facienda est ab his qui aliquid acceperunt. Si vero aliquid, tunc etiam accipi possunt sine peccato ab eis munera et hujusmodi, et ad restitutionem non obligatur. Opus. 73, c° 17.

271 Ille solus tenetur ad restitutionem, qui accipit vel detinet rem alienam injuste. Unde et usurarius qui sola spe lucri dat mutuum, et nihil ultra accipit, licet speraverit, etsi sit reus vitio usuræ, tamen non tenetur ad aliquam restitutionem. Opus. 73, c° 17.

272 Fautores et defensores qui fovent usurarios et defendunt in exercitio fœnerandi, sicut aliquæ civitates et aliqui principes fovent et defendunt hujusmodi qui dicuntur Caursini, qui alias

V

VIRTUS.

VIRTUS.

VIRTUS.

VIRTUS.

VIRTUS.

VIRTUS.

VIRTUS.

VIRTUS.

VOLUNTAS.

VOLUNTAS.

43 Voluntas tendit tantum in bonum existens, vel in bonum apparens, et sic tendit in non ens sub ratione boni 1^a q. 19, 9, c. — q. 82, 2, 1^m — 1-2, q. 6, 4, 3^m — q. 8, 1, o. — q. 18, 4, 1^m — q. 19, 1, 1^m — q. 27, 1, 1^m — q. 29, 4, c. — 3^m — q. 74, 1, 1^m — q. 77, 2, c. — q. 80, 1, c. — 1, d. 46, 2, 2^m — 2, d. 3, q. 3, 2^m — d. 7, q. 1, 1^m — d. 25, 1, 2^m — 3, 5^m — d. 38, 5, 3^m — d. 39, q. 2, 1, c. fi. — 3^m — d. 41, q. 2, 1, 1^m — d. 43, 1, 1^m — 4, d. 49, q. 1, a. 3, q. 1, c. — d. 50, q. 2, a. 1, q. 1, 2^m — Cg. 1, c^o 95, 2^m — Verit. q. 14, 2, c. — q. 22, 6, c. — 5^m — 6^m — q. 24, 8, c. — Ma. q. 1, 1, 12^m — q. 3, 9, 4^m — q. 6, 6^m.

44 Voluntas secundum suam naturam est bona, ideo actus ejus naturalis semper est bonus. Sed moraliter se habet ad bonum et ad malum indifferenter. Ma. q. 2, 3, 2^m. * Christus 66, 149, etc.

45 Operatio voluntatis : scilicet velle, nihil aliud est, nisi inclinatio volentis in objectum voluntatis 1^a q. 82, 2, c. — q. 87, 4, c. — q. 105, 4, c. — q. 106, 2, c. — q. 111, 2, c. — 1-2, q. 6, 4, c. — Cg. 4, c^o 19.— Ma. q. 3, 3, c. fi. * Abdicatio. Abraham 5, 13. Accusatio 17. Actio 18. Actus 125, etc. 137, etc. Adoptio 9. Advocatus 5.

46 Velle est actio manens in voluntate, ideo non cogit intelligi esse aliquid existens in actu. Cg. 1, c^o 79, fi. * Agens 53, etc. 95, 103. Agere 12, 14. Alienum 4, etc. Amicitia 4, 19, 32. Amor 28, 71, 191, 192.

47 A voluntate procedit aliquid per modum operationis, non autem per modum operati. Verit. q. 4, 2, 7^m — q. 10, 9, 7^m — Po^a q. 10, 2, 11^m — Virt. q. 1, 8, 13^m.

48 Imo aliquid procedit a voluntate utroque modo 1^a q. 37, 1, c. — Cg. 4, c^o 19, 3^m — 4^m. * Anima 122, 124, etc. 275. Animal 51. Apparere 9. Appetitus 15, etc. 63.

49 Non est perfecta voluntas, nisi sit talis, quæ opportunitate data operetur 1-2, q. 20, 4, c.
Voluntas non dependet ex aliquo corporali quo ad actum nec quoad objectum, quia capit objectum ab intellectu, secundum quod apprehendit aliquid sub ratione boni 2, d. 8, 5, c. Intellectus 218. * Apprehensio 2, 3. Ars 35, 39, 40, 49. Artifex 2, etc. Assentire 1, 2, 3, 7. Assimilatio 5, etc. 10. Auditor 1, 2. Aureola 13, 22, 23, 25. Baptismus 19, 90, etc. 125, 128, etc. 155, 213, etc. Bartholomæus. Beatitudo 23, 34, 52, 72, etc. 92, etc.

50 Voluntas semel ad aliquid fixa, ab illo nunquam divelli potest, quin vel actu vel habitu in illo maneat, nisi per actualem dissensum ad illud in speciali, vel in genere 4, d. 16, q. 1, a. 2, q. 1, c. — q. 2, a. 1, q. 1, 3^m. * Beatus 30, 31, 36,
volentia 1. Blasphemia 23. Bonitas 163,
230, etc. Campsoria 5, 9, 11.
ro facto reputatur 1^a q. 64, 2, 3^m —
4, c. — 3^a q. 68, 2, c. — 2^m — 3^m —
. $prin^o$. Charitas 62, etc.

VOLUNTAS.

52 Oppositum videtur dicere 2, d. 43, 3, 3^m — L. fi. — 4, d. 25, q. 3, a. 1, q. 1, 1^m.

53 Voluntas pro facto reputatur tam in bonis quam in malis, in iis quæ sunt omnino ab homine, et quoad præmium essentiale, non autem in sacramentis, et quoad præmium accidentale, ut in remissione pœnæ 1-2, q. 20, 4, c. — 2-2, q. 81, 6, 1^m — 3^m fi. —q. 107, 1, 2^m — 3^a q. 68, 2, c. — 2^m — 3^m — 4, d. 4, q. 3, a. 3, q. 2, c. fi. — d. 15, q. 2, a. 1, q. 2, 4^m — d. 17, L. $prin^o$ — q. 3, a. 5, q. 2, 2^m — d. 20, q. 1, 1, 3^m — q. 3, 2^m — Verit. q. 24, 1, 1^m. * Certitudo 1, 9, 15. Circumcisio 28. Coactio 4, etc. Cogitatio 6, 11, 12.

54 Sufficit bona voluntas, ubi deest facultas ; quia laus virtutis, in voluntate consistit, non autem in potestate. Et ideo deficere ab æqualitate quæ est medium justitiæ, propter defectum potestatis, non diminuit laudem virtutis, si non fuerit defectus ex parte voluntatis. Et etiam in baptismo, apud Deum voluntas pro facto reputatur ei qui non habet tempus operandi 2-2, q. 81, 6, 1^m — q. 106, 3, 5^m — q. 107, 1, 2^m — 3^a q. 68, 2, 3^m fi. — 4, d. 4, q. 3, a. 3, q. 2, c. fi. — Verit. q. 24, 1, 1^m.

55 Omnes actus voluntatis reducuntur sicut in primam radicem, in id quod naturaliter vult. Virt. q. 2, 1, c. * Comparatio 1. Comprehendere 8. Communicatio 1, 3, 5, 6. Conclusio 1. Concupiscentia 3, 12. Consensus o. Contemptus 1. Contentio 1, 2. Contritio 5, 12, 13. Corpus 44. Credere 1, 3, 5. Damnatio 16, etc. 24. Datio 16, 17.

56 Actus voluntatis præcedit actionem naturæ in diversis, sed in eodem est e converso. Po^a q. 2, 3, 6^m.

57 Voluntas magis fertur in repræsentatum, secundum unam conditionem quam secundum aliam tripliciter : scilicet quia præponderat, præoccurrit cogitationi, et magis convenit dispositioni hominis. Ma. q. 6, c. fi. * Æqualitas 8. Defectus 12, 13, 19. Devotio 2, 13. Deus 263, 266, 305, etc. 409, 410, 421. Difficile 4, 5, 19, 20. Discordia 1, 2. Dolor 24, 31. Dominium 4, etc. 15. Electio 1, 2, 3, 8, 28. Eleemosyna 11, 15, 18, 36, 37. Eucharistia 172, etc. 189, 213, etc. 228. Experientia 1, 9, 11. Fervor 1, etc. Fides 1, 24, 57, 80, 86, 89, 90, 143. Finis 40. Fomes 6, etc. Fornicatio 17. Fortitudo 5. Gratia 13, 39, etc. 52, 87, 116, 127. Habere 2. Habitus 2. Hæresis 1, 4, 9, 23, 27, 32. Homo 36, etc. Honestum 4. Ignorantia o. Phantasma 8.

58 Voluntas non potest eodem modo se habere ad passiones corporales præsentes, sicut ad absentes, propter acerbitatem. Verit. q. 26, 6, 3^m — q. 29, 3, 5^m. * Imago 9, 25, etc. 39. Imperare 1, etc. 8, etc. Imperator 7. Incontinentia 8. Infidelitas 1, 2, 8. Infinitum 20, 23. Injustitia 7. Instans 18, 19. Intellectualis 6, etc. Intellectus 191, etc. Intelligentia 2. Intelligibile 2. Intentio 2, etc. Involuntarium 1, 2, 3, 5. Joannes 4, 9.

VOLUNTAS.

VOLUNTAS.

VOTUM.

VOTUM.

Z

REPERTORIUM

OMNIUM DICTIONUM PRINCIPALIUM

PER ORDINEM ALPHABETI QUÆ IN PRÆCEDENTI TABULA DECLARANTUR.

F

J

L

INDEX

LOCORUM OMNIUM S. SCRIPTURÆ EXPLICATORUM

SECUNDUM LIBRORUM ORDINEM

Auctoritates ex libro Geneseos.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

CAPUT XVII.

CAPUT XVIII.

CAPUT XIX.

CAPUT XX.

CAPUT XXI.

CAPUT XXII.

CAPUT XXIII.

CAPUT XXIV.

CAPUT XXV.

CAPUT XXVI.

CAPUT XXVII.

CAPUT XXVIII.

CAPUT XXIX.

CAPUT XXX.

CAPUT XXXI.

CAPUT XXXII.

CAPUT XXXIII.

CAPUT XXXV.

CAPUT XXXVII.

CAPUT L.

Auctoritates ex libro Exodi.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

CAPUT XVII.

CAPUT XVIII.

CAPUT XIX.

CAPUT XX.

CAPUT XXI.

CAPUT XXVI.

CAPUT XXVII.

CAPUT XXVIII.

CAPUT XXIX.

CAPUT XXX.

CAPUT XXXI.

CAPUT XXXII.

CAPUT XXXIII.

CAPUT XXXIV.

CAPUT XXXV.

CAPUT XXXVI.

CAPUT XXXVII.

CAPUT XXXVIII.

CAPUT XXXIX.

CAPUT XL.

Auctoritates ex libro Levitici.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT XXI.

CAPUT XXII.

CAPUT XXIII.

CAPUT XXIV.

4 Qui irrogaverit maculam... sicut fecit, fiet ei fracturam pro factura... cogetur 1-2, q. 105, 2, 10^{m}.

5 Æquum judicium sit inter vos, etc. supra 19, 15^{a}. — Ego sum Dominus Deus vester. Gen. 17, 5^{a}.

CAPUT XXV.

1 Sabbatizetis sabbatum Domino. Exod. 20, 13^{a}. — Sex annis seres agrum tuum, septimo autem anno erit sabbatum, etc. Exod. 23, 6^{a}.

2 Anno jubilæi redient omnes ad possessiones suas, etc. usque fi. 1-2, q. 105, 1, 3^{m}.

3 Timeat unusquisque Deum suum, etc. 19, 14^{a}. — Ego Dominus Deus vester. Gen. 17, 5^{a}. — Facite præcepta mea et judicia custodite, supra 18, 2^{a}.

4 Dabo benedictionem meam vobis anno sexto. Gen. 2, 35^{a}.

5 Terra non vendetur in perpetuum, etc. usque vendetur 1-2, q. 105, 2, c. — 3^{m} — 2-2, q. 66, 2, c.

6 Pecuniam tuam non dabis ei ad usuram 1-2, q. 105, 3, 3^{m} — 2-2, q. 78, 1, o. — 3, d. 37, 6, o. — 4, d. 33, q. 2, a. 2, q. 2, c. — Ma. q. 13, 4, o. — Quol. 3, q. 7, 2, o.

7 Computabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit, et quod reliquum est reddet emptori, sicque recipiet possessionem suam 2-2, q. 78, 2, 6^{m}.

8 Si paupertate compulsus vendiderit se tibi frater tuus, non eum opprimes servitute famulorum, etc. 1-2, q. 105, 4, 1^{m} — 4^{m}.

CAPUT XXVI.

1 Ego Dominus Deus vester. Gen. 17, 5^{a}. — Non facietis vobis idolum et sculptile, etc. Exod. 20, 3^{a}. — Custodite sabbata mea, ibidem 13^{a}.

2 Si in præceptis meis ambulaveritis, etc. usque fi. 1-2, q. 91, 5, c. — q. 99, 6, o. — q. 104, 10, 1^{m} — q. 107, 1, 2^{m} — 3, d. 40, a. 4, q. 1, c. — 1^{m} — Matth. 3 — Rom. 10, lect. 2, me^{o}.

3 Comedetis vetustissima veterum, et vetera novis supervenientibus projicietis. Galat. prin^{o}. Ephes. 2, lect. 5.

4 Non abjiciet vos anima mea 1^{a} q. 3, 2, 1^{m} — q. 19, 11, c.

5 Respiciam vos. Exod. 2, 6^{a}. — Ambulabo inter vos. Gen. 3, 13^{a} — 2^{a} Cor. 6, fi.

6 Ponam tabernaculum meum in medio vestri... meus 2^{a} Cor. 6, fi.

7 Vos eritis populus meus. Exod. 19, 3^{a}. — Visitabo vos. Exod. 4, 13^{a}. — Ponam faciem meam contra vos. Gen. 3, 14^{a}.

8 Addam correctiones vestras septuplum, propter peccata vestra. Gen. 3, 21^{a} — Exod. 20, 7^{a}.

9 Ego quoque contra vos adversus incedam. Gen. 3, 13^{a}. — In furore contrario. Exod. 4, 5^{a}. — Abominabitur vos, ibidem.

10 Donec erubescat incircumcisa mens eorum. Jer. 4, 3^{a}. — Recordabor fœderis mei. Gen. 8, 1^{a}.

11 Propter peccata patrum suorum et sua affligentur. Exod. 20, 7^{a}. — Donec confiteantur iniquitates suas, et majorum suorum 4, d. 17, q. 3, a. 1, q. 2, 5, o. — a. 2, q. 2, 1^{m} — d. 21, q. 2, 3, o. — d. 22, q. 2, a. 3, q. 2, 3^{m}.

CAPUT XXVII.

1 Locutus est Dominus ad Moysen. Exod. 6, 1^{a}.

2 Animal quod immolari potest Domino, si quis voverit... mutari non potest 2-2, q. 88, 10, 1^{m} — 4, d. 38, q. 1, a. 4, q. 3, 2^{m}.

3 Sanctum erit et consecratum Domino. Exod. 3, 4^{a}. — Primogenita Domini sunt. Exod. 13, 2^{a}. — Omnes decimæ Domini sunt, etc. Exod. 22, 12^{a}.

Auctoritates ex libro Numeri.

CAPUT I.

1 Locutus est Dominus ad Moysen. Exod. 6, 1^{a}.

2 Tollite summam universæ congregationis filiorum Israel, etc. usque fi. 2-2, q. 108, 4, 1^{m} — 2, d. 33, q. 1, 2, 5^{m} — 4, d. 14, L. fi. — d. 46, q. 2, a. 2, q. 2, 3^{m}.

3 Meum est omne primogenitum. Exod. 13, 2^{a}. — Locutus est Dominus ad Moysen. Exod. 6, 1^{a}.

CAPUT II.

1 Ad orientem 2-2, q. 84, 3, 3^{m}.

CAPUT III.

1 Applica tibi tribum Levi. Matth. 9.

CAPUT IV.

1 Pollutusque est. Levit. 5, 2^{a}.

CAPUT V.

1 Locutus est Dominus ad Moysen. Exod. 6, 1^{a}. — Eliciant de castris omnem leprosum, et qui semine fluit, pollutusque est super mortuo. Levit. 5, 2^{a}.

2 Confitebuntur peccatum suum. Levit 26, 11^{a}. — Reddent ipsum caput. Levit. 6, 2^{a}. — Et quintam partem desuper ei in quem peccaverit, ibidem 3^{a}.

3 Sin autem non fuisset qui recipiat, dabunt Domino, et erit sacerdotis 2-2, q. 62, 5, 3^{m} — 4, d. 15, q. 1, a. 5, q. 4, 1^{m} — 2^{m}.

4 Omnes primitiæ quas offerunt filii Israel, ad sacerdotem pertinebunt. Exod. 22, 13^{a}.

5 Vir cujus uxor erraverit, maritumque contemnens dormierit cum altero viro, etc. usque fi. 1-2, q. 105, 4, 9^{m} — 2-2, q. 154, 6, 2^{m} — 2, d. 18, q. 1, 3, c.

6 Non fundet super eam oleum nec imponet thus, quia sacrificium zelotypiæ est, et oblatio investigans adulterium 1-2, q. 105, 4, 9^{m} — q. 102, 3, 3, 14^{m}.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XXXVI.

Auctoritates ex libro Deuteronomii.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

CAPUT XVII.

CAPUT XVIII.

CAPUT XIX.

CAPUT XX.

CAPUT XXI.

CAPUT XXII.

CAPUT XXIII.

CAPUT XXIII.

CAPUT XXIV.

Auctoritates ex libro Judicum.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT XIX.

1 Levites... accepit uxorem de Bethlehem Juda. Num. 36, 2^a.

2 Nolite fratres. Gen. 13, 3^a. — Nolite facere malum hoc : scilicet contra naturam. Levit. 18, 11^a.

3 Cessate ab hac stultitia 2-2, q. 46, 3, o. — Job 5, $prin^o$.

4 Habeo filiam virginem, et hic homo habet concubinam. — Educam eas, etc. Gen. 19, 4^a.

CAPUT XX.

1 Qui noluerunt fratrum suorum filiorum Israel audire mandatum, etc. Gen. 13, 3^a.

2 Ita sinistra ut dextera præliantes, supra 3, 4^a.

3 Posueruntque filii Israel insidias. Josue 8, 1^a. — Fugam arte simulantes, ibidem 3^a.

4 Omnes reliquias civitatis, etc. Gen. 6, 9^a.

CAPUT XXI.

1 Grandi juramento se constrinxerunt 2-2, q. 88, 1, 2^m — 10, c. — 12, 2^m — q. 89, 7, o. — 4, d. 38, q. 1, a. 3, q. 1, 3^m — a. 4, q. 1, 2^m.

2 Super fratre nostro Benjamin. Gen. 13, 3^a. — Extruxerunt altare, etc. Josue 22, 5^a.

3 Omnes generis masculini et mulieres quæ cognoverunt viros interficite. Gen. 6, 9^a. — Atque jurgari. Gen. 13, 2^a.

Auctoritates ex libro Ruth.

CAPUT I.

1 Acceperunt uxores Moabitidas, quarum una vocabatur Orpha, alteraque Ruth. Exod. 34, 11^a — Deuter. 23, 3^a.

2 Audierat enim quod respexisset Dominus populum suum. Exod. 3, 6^a. — Et osculata est eas. Gen. 17, 2^a.

3 Egressa est manus Domini. Gen. 3, 14^a. — Orpha... reversa est... ad deos suos. Exod. 7, 1^a. — Deus tuus Deus meus. Gen. 17, 5^a.

4 Obstinato animo Ruth decrevisset 4, d. 20, art. 1, q. 1, c. — Quol. 10, 16, c. — Omnipotens. Gen. 17, 1^a.

CAPUT II.

1 Dominus vobiscum. Num. 14, 1^a — 4, d. 8, L. — Benedicat tibi Dominus. Gen. 1, 31^a.

2 Quæ cadens in faciem suam et adorans super terram. Gen. 18, 2^a.

3 Reddat tibi Dominus pro opere tuo. Psal. 56, 4^a. — Et plenam mercedem recipias. Matth. 20, 1^a.

4 A Domino Deo nostro. Gen. 17, 5^a. — Ad quem venisti. Psal. 33, 3^a. — Sub cujus confugisti alas. Gen. 1, 31^a.

CAPUT III.

1 Benedicta es a Domino. Gen. 1, 31^a.

2 Scit omnis populus, etc. mulierem te esse virtutis 1^a q. 39, 2, c. — 4^m — 1, d. 34, q. 1, 2, 4^m.

CAPUT IV.

1 Ascendit Booz ad portam et sedit ibi 3, d. 22, q. 3, a. 3, q. 2, c. — q. 3, 1^m — Hebr. lect. 2.

2 Ruth Moabitidem debes accipere. Exod. 34, 11^a — Deuter. 23, 3^a. — Uxorem defuncti ut suscites, etc. ibidem 25, 4^a.

3 Hic erat mos, etc. — Solvebat homo calceamentum suum et dabat proximo suo, ibidem 5^a.

4 Benedictus Dominus. Psal. 33, 1^a. — Consoletur animam tuam. Gen. 46, 2^a.

Auctoritates ex primo libro Regum.

CAPUT I.

1 Recordatus mei fueris, nec oblitus. Gen. 8, 1^a.

2 Si respiciens videris afflictionem. Exod. 2, 6^a.

3 Dabo eum Domino omnibus diebus vitæ ejus, etc. Num. 6, 1^a.

CAPUT II.

1 Non est sanctus ut est Dominus. Psal. 82, 1^a. — Neque enim est alius extra te. Deuter. 6, 3^a. — Et non est fortis sicut Deus noster. Exod. 20, 5^a.

2 Ipsi præparantur cogitationes 1^a q. 14, 13, o. — q. 86, 3, 4, o. — 1, d. 38, 5, o. — Verit. q. 2, 12, o. — Matth. 9, 3^a.

3 Dominus mortificat et vivificat. Deuter. 32, 19^a.

4 Donec sterilis peperit plurimos, etc. Gal. 9, lect. 7.

5 Dominus judicabit fines terræ. Psal. 9, 3^a. — Et dabit imperium regi suo. Matth. 28, 6^a.

6 Sublimabit cornu Christi sui. Philipp. 2, 4^a. — Desiderat anima tua. Gen. 46, 2^a. — Ante faciem Domini. Gen. 3, 14^a.

7 Si peccaverit vir in virum, placari ei potest Deus. Si autem in Deum, etc. Matth. 12, 18^a.

8 Samuel placebat tam Deo quam hominibus. Rom. 15, 1^a. — Numquid non aperte revelatus sum domui patris tui, etc. Gen. 32, 2^a.

9 Loquens locutus sum, ut domus tua, etc. Absit hoc a me. Jerem. 18, 2^a. — Juxta cor meum. Gen. 3, 14^a. — Et animam meam. Levit. 26, 4^a.

CAPUT III.

1 Sermo Domini erat pretiosus 2-2, q. 174, 6, 2^m.

2 Vocavit Dominus Samuel. Exod. 3, 8^a. — Venit Dominus. Gen. 3, 13^a. — Exod. 19, 6^a. — Et stetit. Judic. 6, 3^a.

3 Juravi. Gen. 22, 8^a. — In oculis suis. Gen. 3, 14^a. — Erat Dominus cum eo. Num. 14, 1^a.

4 Et addidit Dominus ut appareret, etc quoniam revelatus fuerat Dominus Samuel. Gen. 32, 2^a.

Auctoritates ex secundo libro Regum.

CAPUT XXIV.

Auctoritates ex tertio libro Regum.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

Auctoritates ex quarto libro Regum.

Auctoritates ex primo libro Paralipomenon.

CAPUT VII.

1 Frater ejus et fratres eorum. Gen. 13, 3ª.
2 Ipsis forte contigerant. Act. 1, 2ª.
3 Multas enim habuerunt uxores 2 Reg. 5, 4ª.
4 Concubina Manasse Syra, peperit Machir patrem Galaad. Gen. 16, 1ª.

CAPUT VIII.

1 Postquam dimisit Husim et Bara, uxores suas. Deut. 24, 1ª — 2 Reg. 30, 4ª.
2 Habitaverunt ex adverso fratrum suorum in Jerusalem, cum fratribus suis. Gen. 13, 3ª.

CAPUT IX.

1 Et fratres eorum, ibidem. — Super panes erant propositionis, ne semper novos per singula sabbata præpararent. Exod. 25, 6ª.
2 Capita levitarum per familias suas principes manserunt in Jerusalem. Num. 7, 2ª.

CAPUT X.

1 Dixit Saul ad armigerum suum : Evagina gladium tuum, et interfice me 1 Reg. 31, 1ª. — Et noluit armiger ejus, ibidem 2ª.
2 Arripuit ergo Saul ensem, et irruit in eum. Idem fecit armiger ejus. Ju. 16, 7ª. — In fano dei sui. Exod. 7, 1ª.
3 Pythonissam consuluit 1 Reg. 28, 3ª. — Nec speravit in Domino 4 Reg. 18, 3ª.

CAPUT XI.

1 Os tuum sumus, et caro tua. Gen. 29, 2ª.
2 Unxeruntque eum in regem 2 Reg. 2, 1ª. — Dominus erat cum eo. Num. 14, 1ª.
3 Proficiebatque David vadens et crescens 2-2, q. 186, 2, 2^{m} — 3, d. 29, art. 8, q. 2, o. — 2ª Cor. 13, lect. fi. — Hebr. 6.

CAPUT XII.

1 De fratribus Saul. Gen. 13, 3ª.
2 Utraque manu fundis saxa jacientes. Judic. 3, 4ª.
3 Cor meum jungatur vobis. Deut. 10, 6ª. — Videat Deus patrum nostrorum, et judicet. Exod. 3, 6ª — Gen. 17, 5ª.
4 Spiritus Domini induit Abisai. Exod. 31, 2ª — Psal. 89, 1ª.
5 Te adjuvet Deus tuus 1ª q. 23, 8, 2^{m} — Verit. q. 28, 8, 8^{m} — Rom. 11, lect. 5 — 1ª Cor. 3, lect. 2 — 2ª Cor. 6, prinº.

CAPUT XIII.

1 Mittamus ad fratres nostros. Gen. 13, 3ª. — Dei sedentis super Cherubim 1 Reg. 4, 1ª. — Iratus est Dominus. Exod. 4, 5ª.
2 Percussit Ozam Dominus, eo quod tetigisset arcam Domini, et mortuus est ibi coram Domino 2 Reg. 6, 2ª. — Et timuit Deum. Levit. 19, 14ª.
3 Et benedixit Dominus domui ejus, et omnibus quæ habebat. Gen. 1, 31ª.

CAPUT XIV.

1 Accepit ergo David alias uxores 2 Reg. 5, 4ª. — Unctus esset David in regem 1 Reg. 9, 4ª. — Dereliquerunt ibi deos suos. Exod. 7, 1ª.
2 Gradientis in cacumine. Gen. 3, 13ª. — Egressus est enim Deus ante te, ibidem.
3 Divulgatum est nomen David in universis regionibus 3 Reg. 18, 2ª.

CAPUT XV.

1 Quos elegit Dominus. Deut. 7, 2ª. — Usque in æternum. Gen. 17, 11ª. — Et fratres ejus. Gen. 13, 3ª. — Sanctificamini. Exod. 30, 1ª.
2 Pro octava canebant 1-2, q. 102, 5, 1^{m} — 3ª q. 70, 3, 3^{m} — Psal. prol. — Psal. 6, prinº — Rom. 4, lect. 2.
3 Adjuvisset Dominus levitas, supra 15, 2ª.

CAPUT XVI.

1 Laudarent Dominum Deum Israel. Gen. 17, 5ª — Psal. 33, 2ª. — Quærite faciem ejus semper. Gen. 3, 14ª. — Et virtutem ejus. Deut. 4, 14ª.
2 Et juramenti illius. Gen. 22, 8ª. — Nolite tangere christos meos. — Magnus Dominus. Psal. 47, 1ª. — Et terribilis. Psal. 46, 2ª.
3 Super omnes deos. Exod 7, 1ª. — Lætentur cœli, et exultet terra. Psal. 18, 1ª. — Quoniam venit. Psal. 3, 13ª — Exod. 19, 6ª.
4 Judicare terram. Psal. 9, 3ª. — In æternum misericordia ejus. Exod. 22, 11ª. — Benedictus Dominus. Psal. 33, 1ª. — Et fratres ejus. Gen. 13, 3ª.
5 Oris ejus. Gen. 3, 14ª. — Ut offerrent holocausta jugiter, mane et vespere. Num. 28, 3ª.
6 Confitemini Domino 2-2, q. 3, 1, o. — q. 12, 1, 2^{m} — 4, d. 17, q. 3, art. 2, q. 3, o. — Psal. 9, prinº — Isa. 25, fi. — Matth. 11 — Rom. 10, lect. 2.
7 Quoniam bonus 1ª q. 6, 1, o. — Cg. 1, cº 37 — Verit. q. 21, 1, 1^{m}.

CAPUT XVII.

1 Dixit Nathan ad David : Omnia quæ sunt in corde tuo fac 2 Reg. 7, 1ª. — Dominus tecum est. Num. 14, 1ª.
2 Neque mansi in domo, ex eo tempore quo eduxi, etc. Psal. 92, 3ª. — Sed semper fui mutans loca tabernaculi. Gen. 3, 13ª.
3 Firmabo solium ejus, usque in æternum 2 Reg. 7, 4ª. — Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium, ibidem 5ª. — Juxta cor tuum fecisti Domine. Gen. 3, 14ª.
4 Non auferam misericordiam meam ab eo, sicut abstuli, etc. Exod. 22, 11ª — Josue 3ª. — Quis similis tibi. Psal. 82, 1ª. — Non est alius Deus præter te. Deut. 6, 2ª.
5 Posuisti populum tuum Israel in populum tuum.

Exod. 19, 1ª. — Et tu factus es Deus ejus. Psal. 89, 1ª — Gen. 17, 5ª.

6 Ad quam perrexerat. Gen. 3, 13ª. — Magnitudine sua. Psal. 47, 1ª. — A facie ejus. Gen. 3, 14ª.

CAPUT XVIII.

1 Adjuvit eum Deus, supra 12, 5ª. — Humiliavit eos 2 Reg. 8, 1ª.

2 Omnia vasa aurea, argentea, et æenea, consecravit David Domino. Exod. 30, 1ª.

CAPUT XIX.

1 Dixit David : Faciam misericordiam, etc. ad consolandum eum 2 Reg. 10, 1ª.

CAPUT XX.

1 Et humiliavit eos 2 Reg. 8, 1ª.

CAPUT XXI.

1 Consurrexit Satan contra Israel, et incitavit David, ut numeraret populum. Gen. 22, 1ª. — Augeat Dominus populum suum, etc. Deut. 3ª.

2 Dixit David ad Deum : Peccavi nimis, ut hoc facerem : scilicet numerando populum. Num. 2ª. — Locutus est Dominus ad Gad prophetam videntem 1 Reg. 9, 2ª.

3 Melius est mihi ut incidam in manus Domini 2 Reg. 24, 3ª. — Quia multæ sunt misericordiæ ejus. Exod. 22, 11ª.

4 Ceciderunt de Israel septingenta millia, ibidem 5ª. — Misit Dominus angelum. Luc. 1, 8ª. — Vidit Dominus. Exod. 2, 6ª. — Cesset manus tua. Gen. 3, 14ª.

5 Ornan adoravit regem pronus in terram. Gen. 18, 2ª.

CAPUT XXII.

1 Ipse erit mihi in filium, et ego ero illi in patrem 2 Reg. 7, 5ª. — Firmaboque solium ejus, super Israel in æternum, ibidem 4ª.

2 Sit Dominus tecum. Num. 14, 1ª. — Domino Deo tuo et meo, et vestro. Gen. 17, 5ª. — Si custodieris mandata et judicia, etc. Levit. 18, 2ª.

3 Confortare et viriliter age, ne timeas, neque paveas. Josue 2ª.

CAPUT XXIII.

1 Ut minister ipse, et filii ejus in sempiternum. Gen. 17, 11ª.

2 Mortuus est Eleazar, et non habuit filios, sed filias, et acceperunt eas filii Cis fratres earum. Num. 36, 2ª — Gen. 13, 3ª.

3 Et numerum capitum singulorum. Num. 7, 2ª.

4 Requiem dedit. Deut. 33, 10ª. — Dominus Deus Israel. Gen. 17, 5ª. — Populo suo. Exod. 19, 3ª.

5 Sacerdotes erunt super panes propositionis. Exod. 25, 6ª.— Et azyma. Exod. 12, 7ª.

6 In sabbatis et calendis 1 Reg. 20, 1ª. — Et solemnitatibus reliquis. Num. 23, 1ª. — Et cæremonias. Deut. 4, 6ª.

CAPUT XXIV.

1 Divisis utraque familia, sortibus. Act. 1, 9ª.

2 David divisit principes sacerdotum, secundum viginti quatuor vices suas. Luc. 1, 3ª — Act. 1, 9ª.

CAPUT XXV.

1 Qui prophetabant 1 Reg. 10, 3ª. — Videntis regis, ibidem 9, 2ª. — Super confitentes et laudantes Dominum. Psal. 33, 2ª.

2 Et fratribus ejus. Gen. 13, 3ª. — Miseruntque sortes. Act. 1, 9ª.

CAPUT XXVI.

1 Benedixit illi Dominus. Gen. 13, 1ª. — Et fratres ejus et eorum. Gen. 13, 3ª. — Missæ sunt sortes. Act. 1, 9ª.

2 Quæ sanctificavit. Exod. 30, 1ª. — Samuel videns 1 Reg. 9, 2ª.

CAPUT XXVII.

1 Multiplicaret Israel quasi stellas cœli. Gen. 15, 2ª.

2 Ira Dei irruerat. Exod. 4, 5ª.

CAPUT XXVIII.

1 Audite fratres mei. Gen. 13, 3ª. — Scabellum pedum Domini. Gen. 3, 14ª.

2 Elegit Deus. Deuter. 7, 2ª. — Dominus Deus Israel, noster et meus. Gen. 17, 5ª. — In sempiternum, ibidem 11ª. — Ego ero ei in patrem 2 Reg. 7, 5ª.

3 Firmabo regnum ejus in æternum, ibidem 4ª. — Si perseveraverit facere præcepta mea et judicia. Levit. 18, 2ª. — Audiente Deo nostro. Exod. 2, 4ª.

4 Custodite et perquirite cuncta mandata, etc. Levit. 26, 2ª. — Servi ei corde perfecto. Isa. 38, 1ª.

5 Omnia corda scrutatur Dominus, etc. 3. Reg. 8, 12ª. — Si dereliqueris eum. Josue 22, 2ª.

6 Projiciet te. Josue 3ª. — In candelabra. Exod. 25, 7ª. — Et lucernas, ibidem. — Et in mensam propositionis, ibidem 6ª. — Similitudo quadrigæ Cherubim, etc. Gen. 13, 31ª — Exod. 25, 5ª.

7 Altari in quo adoleatur incensum, aurum purissimum. Exod. 30, 26ª. — Omnia venerunt ad me scripta manu Domini. Gen. 3, 14ª.

8 Ut intelligerem opera exemplaris. Exod. 26, 2ª. — Viriliter age et confortare, et fac ne timeas, neque paveas. Josue 2ª.

CAPUT XXIX.

1 Domini Dei mei, nostri et Israel. Gen. 17, 5ª. — Benedixit Domino. Psal. 33, 1ª. — Tibi laus, ibidem 2ª. — Tu dominaris omnium. Deuter. 10, 8ª.

2 In manu tua. Gen. 3, 14ª. — Virtus. Deuter. 4, 14ª.

3 Peregrini sumus coram te et advenæ, sicut omnes patres nostri. Psal. 38, fi. — Hebr. 11, lect. 4.

4 Universo corde 3 Reg. 8, 12ª. — Et simplicitatem diligas, et ego in simplicitate cordis mei. Job. 1ª. — Da cor perfectum. Isa. 38, 1ª.

5 Ut custodiat mandata tua, etc. Deuter. 4, 6ª. — Adoraverunt regem. Gen. 18, 2ª.

6 Unxerunt Salomonem in principem et Sadoc in sacerdotem 1 Reg. 9, 4ª. — Gad videntis, ibidem 2ª.

Auctoritates ex secundo libro Paralipomenon.

CAPUT I.

1 Dominus erat cum eo. Num. 14, 1ª. — Ubi erat tabernaculum fœderis Domini. Exod. 26, 1ª. — Altare æneum. Exod. 20, 26ª.

2 Nocte apparuit ei Dominus 3 Reg. 3, 1ª. — Innumerabilis quasi pulvis terræ. Gen. 15, 2ª. — Nec animas eorum, qui te oderant. Gen. 46, 2ª— Jo. 12, 2ª, 4ª.

3 Sapientia et scientia data sunt tibi 3 Reg. 4, 2ª.

CAPUT II.

1 Ad propositionem panum. Exod. 25, 6ª. — Ad holocausta mane et vespere. Num. 28, 3ª. — In sempiternum. Gen. 17, 11ª. — Neomeniis 1 Reg. 20, 1ª.

2 Solemnitatibus Domini. Num. 23, 1ª. — Magnus Dominus. Psal. 47, 1ª. — Super omnes deos. Exod. 7, 1ª. — Si enim cœlum et cœli cœlorum capere eum nequeunt, etc. Gen. 28, 7ª.

3 Sed ad hoc tantum, ut adoleatur incensum 3 Reg. 8, 9ª. — Dilexit Dominus populum suum. Deuter. 7, 3ª. — Benedictus Dominus Deus Israel. Psal. 33, 1ª.

4 Qui fecit cœlum et terram. Gen. 1ª. — Misi ergo tibi virum prudentem et scientissimum. Exod. 31, 2ª.

5 Filium mulieris de filiabus Dan, cujus pater fuerat Titius. Exod. 34, 11ª. — Numeravit viros proselytos, centum quinquaginta tria millia sexcentos. Num. 1, 2ª.

CAPUT III.

1 Et cœpit Salomon ædificare domum Dei in Jerusalem, in monte Moria, qui demonstratus fuerat David, etc. in arca Ornan Jebusæi 1-2, q. 102, 4, 2m.

2 Et hæc sunt fundamenta quæ jecit Salomon, ut ædificaret domum Domini, etc. Exod. 26, 1ª. — Sculpsit in ea palmas, etc. et Cherubim. Exod. 25, 5ª.

3 Fecit et velum ex hyacintho, purpura, cocco et bysso. Exod. 26. 3ª.

CAPUT IV.

1 Fecit altare æneum, etc. Exod. 20, 26ª. — Et altare aureum, ibidem. — Similitudo bovum erat subter illud. Exod. 25, 5ª.

2 Fecit et candelabra, ibidem 7ª. — Et mensas, ibidem 6ª.

3 Et atrium sacerdotum, etc. ibidem 27, 3ª. — Omnia de auro mundissimo facta sunt 3 Reg. 6, 6ª.

CAPUT V.

1 Capita familiarum. Num.. 7, 2ª. — Intulerunt sacerdotes arcam fœderis Domini. Exod. 25, 3ª. — Subter alas Cherubim, ibidem 4ª.

2 Nihil aliud erat in arca, nisi duæ tabulæ, etc. 3 Reg. 8, 1ª. — Sanctificati sunt. Exod. 30, 1ª. — Et fratres eorum. Gen. 13, 3ª. — Confitemini Domino, supra 16, 6ª. — Quoniam bonus, ibidem 7ª.

3 Cum Dominum laudare cœpissent. Psal. 33, 2ª. Impleretur domus Dei nube, etc. propter caliginem. Exod. 19, 7ª.

4 Compleverat gloria Domini domum Domini 1ª Cor. 11, lect. 2.

CAPUT VI.

1 Dominus pollicitus est ut habitaret in caligine. Exod. 19, 7ª. — Benedictus Dominus. Psal. 33, 1ª. — Dominus Deus Israel noster et meus. Gen. 17, 5ª. — Populus meus Israel. Exod. 19, 3ª.

2 Deus non elegit aliam civitatem, neque alium virum, sed elegit Jerusalem et David, etc. I Reg. 16, 3ª. — Ut esset nomen ejus ibi. Deuter. 12, 2ª. — Ut habitaret ibi. Rom. 8, 12ª.

3 In perpetuum. Gen. 17, 11ª. — Non est similis tui, etc. Psal. 82, 1ª. — Qui ambulant coram te. Gen. 5, 3ª. — Ergone credibile est ut habitet Deus cum hominibus super terram. Gen. 28, 7ª.

4 Si enim cœlum et cœli cœlorum non te capiunt, quanto magis, etc. ibidem. — Sed ad hoc tantum facta est, etc. 3 Reg. 8, 9ª. — De habitaculo tuo, id est, de cœlo, ibidem 10ª.

5 Ut respicias, etc. Exod. 2, 6ª. — Et audias preces, ibidem 4ª. — Et obsecrationes 1ª Tim. 2.— Ut reddas iniquo, etc. Psal. 61, 6ª. — Ulciscaris justum, etc. Deuter. 32, 17ª.

6 Aperias oculos tuos. Gen. 3, 14ª. — Propter manum tuam robustam et brachium tuum extentum, ibidem. — Et aures tuæ, ibidem. — Exurge Domine, ibidem 13ª.

7 Tu solus nosti corda filiorum hominum 3 Reg 8, 12ª. — Neque est homo qui non peccet, ibidem 13ª. — Et si iratus fueris. Exod. 4, 5ª. — In requiem tuam. Gen. 2, 3ª.

8 Ut timeant te. Levit. 19, 14ª. — In toto corde suo et in tota anima sua. Deuter. 6, 4ª. — Et arca fortitudinis tuæ. Exod. 20, 5ª.

9 Sacerdotes tui induant salutem. Rom. 13, 11ª

10 Et sancti tui lætentur in bonis. Psal. 15, 4ª. Memento Domine. Gen. 8, 1ª.

2 Et omnem exercitum cœli assistentem ei 3 Reg. 22, 2ª. — A dextris et a sinistris. Deuter. 10, 11ª. — Egrediar et ero spiritus mendax, etc. ibidem 4ª.
3 Egredere et fac ita, ibidem 5ª.—Clamavit ad Dominum. Gen 4, 4ª.

CAPUT XIX.

1 Impio præbes auxilium... sed bona opera inventa sunt in te 2-2, q. 186, 10, 2^m.
2 Iram Dei merebaris. Exod. 4, 5ª. — His qui oderunt Dominum, ibidem 20, 8ª. — Præparaveris cor tuum 1 Reg. 7, 2ª.
3 Amicitia jungeris malis 2-2, q. 23, 1, 3^m.
4 Dominum Deum patrum suorum. Gen. 17, 5ª.— Sit timor Domini vobiscum. Levit. 19, 14ª. — Fratrum vestrorum. Gen. 13, 3ª.
5 Non hominis exercetis judicium, sed Domini 2-2, q. 10, 11, c. — q. 108, 4, 2^m — 4, d. 18, q. 1, a. 3, q. 3, c. — q. 2, a. 1, q. 2, c. — a. 3, q. 2, c.
6 Et quodcumque judicaveritis, in vos redundabit. Matth. 7, 2ª.
7 Cum diligentia cuncta facite 2-2, q. 54, 1, 1^m.
8 Non est apud Deum iniquitas. Deuter. 32, 5ª.
9 Nec personarum acceptio, ibidem 10, 10ª.
10 Ubicumque quæstio est de lege, etc. Deuter. 4, 6ª.
11 Confortamini. Josue 2ª. — Et Dominus erit vobiscum. Num. 14, 1ª.

CAPUT XX.

1 Domine Deus patrum nostrorum. Gen. 17, 5ª. — Tu es Deus in cœlo 3 Reg. 8, 10ª. — Tu dominaris cunctis gentibus. Deuter. 8ª. — In manu tua. Gen. 3, 14ª.
2 Est fortitudo et potentia. Exod. 20, 5ª. — Nec quicquam tibi potest resistere. Gen. 50, 5ª. — Dedisti eam semini Abraham amici tui. Gen. 13, 4ª.
3 In sempiternum. Gen. 17, 11ª. — Super quem factus est spiritus Domini. Psal. 89, 1ª. — Nolite timere, nec paveatis. Josue 2ª.
4 Cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te. Gen. 36, 2ª — Eccl. 9, 2ª.
5 Dominus erit vobiscum. Num. 14, 1ª. - Laudabant Dominum. Psal. 33, 2ª. — Voce magna. Gen. 4, 4ª.
6 Credite in Domino, supra 16, 2ª. — Confitemini Domino. 1 Paral. 16, 6ª. — Quoniam in æternum misericordia ejus. Exod. 22, 11ª. — Benedixerunt Domino. Psal. 33, 1ª.
7 Irruit pavor Domini, super universa regna terrarum 3 Reg. 18, 2ª. — Verumtamen excelsa non abstulit 4 Reg. 18, 1ª.
8 Iniit amicitias Josaphat cum Ochozia, cujus opera fuerunt impiissima, supra 19, 3ª. — Quia habuisti fœdus cum Ochozia, percussit Dominus, etc. ibidem 1ª.

CAPUT XXI.

1 Dereliquerat Dominum. Josue 22, 2ª. — Dominum Deum patrum suorum. Gen. 17, 5ª. — Fornicari fecit, etc. Exod. 34, 10ª.
2 Quia non ambulasti in viis Josaphat, etc. ecce Dominus percutiet te, etc. usque fi. Levit. 26, 2ª — Judic. 2, 5ª.
3 Suscitavit Dominus contra Joram, spiritum Philisthinorum et Arabum, etc. Exod. 4, 9ª.

CAPUT XXII.

1 Voluntatis Dei fuit adversus Ochoziam, ut veniret ad Joram, etc. supra 10, 1ª.
2 Jehu, quem unxit Dominus 1 Reg. 9, 4ª. — Josabeth filia regis Joram, uxor Joiadæ pontificis. Num. 36, 2ª.

CAPUT XXIII.

1 Sanctificati sunt. Exod. 30, 1ª. — Joiada pontifex 4, d. 24, q. 3, art. 2, q. 1, 1^m — Hebr. 5.
2 Uuxit eum Joiada pontifex et filii ejus 1 Reg. 9, 4ª. — Ut essent populus Domini. Exod. 19, 3ª.

CAPUT XXIV.

1 Accepit ei : scilicet regi Joas, Joiada duas uxores 1 Reg. 5, 4ª. — Quæ sanctificata fuerat. Exod. 30, 1ª.
2 Congregata est infinita pecunia. Num. 20, 4ª. — Infinitam multitudinem, ibidem.
3 Adoraverunt regem. Gen. 18, 2ª. — Servierunt lucis et sculptilibus. Exod. 20, 4ª. — Facta est ira Domini contra Judam. Exod. 4, 5ª.
4 Mittebat eis prophetas. Jer. 7, 8ª. — Spiritus Dei induit Zachariam. Rom. 13, 11ª. — Dereliquistis Dominum. Josue 22, 2ª. — Ut derelinqueret vos, ibidem 3ª.
5 Videat Dominus, et requirat. Exod. 2, 6ª. — Non occidentur patres pro filiis, nec e converso. Exod. 20, 7ª.

CAPUT XXV.

1 Non est Dominus cum Israel. Num. 14, 1ª.
2 Allatos deos Seir, statuit illos in deos sibi. Exod. 7, 1ª. — Et adoravit eos. Exod. 20, 4ª.
3 Iratus Dominus. Exod. 4, 5ª. — Misit illi prophetam. Jerem. 7, 8ª. — Domini esset voluntas, ut traderetur in manus hostium, supra 10, 1ª.

CAPUT XXVI.

1 In oculis Domini. Gen. 3, 14ª. — In diebus Zachariæ intelligentis, et videntis Deum. Gen. 32, 2ª — 1 Reg. 9, 2ª.
2 Adjuvit eum Deus 1 Paral. 12, 5ª.

CAPUT XXVII.

1 Roboratus est, eo quod direxisset vias suas coram Domino. Judic. 2, 5ª.

CAPUT XXVIII.

1 Reliquissent Dominum. Josue 22, 2ª. — De fratribus suis. Gen. 13, 3ª. — Et infinitam præ-

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

Auctoritates ex libro tertio Esdræ prophetæ.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

Auctoritates ex quarto libro Esdræ prophetæ.

3 Viduam justifica... et dabo. Exod. 22, 17ª. — Mortuos ubi inveneris signans commenda sepulcro. Tob. 1, 11ª.
4 Veniet requies tua. Exod. 33, 10ª. — Manus meæ tegent te. Gen. 3, 14ª. — Misericors sum. Exod. 22, 11ª.
5 Qui vos ad cœlestia regna vocavit. Exod. 3, 8ª — Matth. 5, 4ª. — Accipite jucunditatem gloriæ vestræ. Psal. 15, 8ª.
6 Lux perpetua lucebit vobis. Jo. lect. 8, prinº. — Vidi turbam magnam quam numerare non potui. Matth. 20, 1ª.
7 Et confessi sunt nomen Dei 1 Paral. 16, 6ª.
8 Modo coronantur. Verit. q. 29, 6, c.

CAPUT III.

1 O dominator Domine. Deut. 10, 8ª. — Manuum tuarum. Gen. 3, 14ª. — Dextera tua, ibidem. — Insuffla in eum spiritum vitæ. Gen. 2, 10ª.
2 Induxisti eum in paradiso quem plantaveras, ibidem 12, 13ª. — Instituisti in eum mortem etc. ibidem 22ª.
3 Elegisti Abraham. Deut. 7, 2ª. — Et dilexisti eum, ibidem 3ª. — Nunquam derelinqueres semen ejus. Josue 3ª.

CAPUT IV.

1 Angelus missus est ad me. Lucæ 1, 8ª. — Viam Altissimi. Job 11, 4ª. — O dominator Domine. Deut. 10, 8ª. — In facie mea. Gen. 3, 13ª.
2 Omnes pleni sumus impietate 3 Reg. 8, 13ª. — Quem dilexisti populum. Deut. 7, 3ª. — Ante oculos tuos. Gen. 3, 14ª.

CAPUT V.

1 Si Altissimus dederit. Job 11, 6ª. — Anima mea laboravit, ut deficeret. Gen. 46, 2ª.
2 O dominator Domine. Deut. 10, 8ª. — Elegisti tibi. Deut. 7, 2ª. — Populum unum tibi. Exod. 16, 3ª. — Et si odiens odisti. Psal. 5, 5ª.
3 Tuis manibus debet castigari. Gen. 3, 14ª. — Missus est angelus ad me. Lucæ 1, 8ª.
4 Qui venerat ad me. Jud. 6, 2ª.

CAPUT VI.

1 Fiat cœlum et terra. Gen. 1ª. — Et erat tunc spiritus, ibidem 4ª. — Et tenebræ circumferebantur, ibidem 3ª. — Tunc dixisti proferri lumen luminosum, ibidem 6ª.
2 Die secundo creasti spiritum firmamenti, ibidem 12ª. — Ut divideret et divisionem faceret inter quas, etc. ibidem 17ª. — Die tertia imperasti congregari aquas, etc. ibidem 18ª.
3 Die quarto imperasti fieri solis splendorem, lunæ lumen, stellarum dispositionem, ibidem 23ª. — Ut deservirent futuro plasmato homini, ibidem 24ª.
4 Quinto die dixisti, etc. ut procrearet animalia et volatilia et pisces, ibidem 27ª. — Sexto die imperasti terræ ut crearet, etc. et Adam, ibidem 29ª, 30ª.
5 Quem constituisti ducens super omnibus quæ fecisti, ibidem 33ª. — Quem elegisti. Deut. 7, 2ª. — Propter nos creasti sæculum. Gen. 31ª — 2, d. 1, q. 2, 5, o. — 4, d. 47, q. 2, a. 1, q. 1, c.
6 Residuas gentes dixisti nihil esse, etc. Isa. 40, 1ª.
7 Quem vocasti primogenitum, unigenitum æmulatorem tuum. Exod. 4, 10ª.

CAPUT VII.

1 Et dixi scilicet angelo, loquere Domine Deus. Exod. 6, 1ª. — Introitus ejus angustus. Matth. 7, 8ª. — Super stellas fulgebunt facies eorum, etc. Matth. 13, 11ª.
2 Nostræ facies super tenebras nigræ 4, lect. 4, fi.
3 Deus misericors. Exod. 22, 11ª. — Et longanimis. Nehemiæ 9, 8ª.

CAPUT VIII.

1 Multi creati sunt, sed pauci salvabuntur. Matth. 7, 8ª — cº 20, 4ª.
2 Manuum tuarum. Gen. 3, 14ª.—Cujus oculi elevati sunt, ibidem. — Auribus percipe, ibidem.
3 Cujus thronus inestimabilis. Judic. 6, 3ª. — Et gloria incomprehensibilis. Jo. prol. prinº. — Cui adstat numerus angelorum. Daniel 7, 1ª.
4 Nec indigneris eis. Exod. 4, 5ª. — Ut ita amarus sis, ibidem. — Non irascaris Domine, ibidem.
5 Sed diligas eos. Deut. 7, 3ª. — Misericors vocaberis. Exod. 22, 11ª. — Dixerunt in corde suo, non esse Deum. Psal. 13, 1ª.
6 Nemo de genitis est, qui non impie gessit 3 Reg. 8, 13ª. — Annuntiabitur justitia tua Domine. Deut. 32, 6ª. — Et bonitas. Psal. 16, 7ª.
7 Et memorabor. Gen. 8, 1ª. — Tu ei imago nominatus es 1ª q. 35, 1, 1^{m} — q. 93, 5, 4^{m}. — Quam similatus es ei. Poª q. 3, 16, 5^{m} — 17, 6^{m}.
8 Propter quem omnia plasmasti, supra 6, 5ª. — Tibi approximavi 4, d. 17, q. 1, a. 2, q. 2, c. — Peccatoribus autem nunquam 1, d. 40, q. 4, 2, 4^{m}.

CAPUT IX.

1 Omne quod factum est in sæculo, initium habet et consummationem. Gen. 17, 1ª.
2 Plures sunt qui pereunt quam qui salvabuntur. Matth. 7, 8ª — cº 20, 4ª. — O Domine te ostendisti patribus. Gen. 32, 2ª.
3 Humiliata sum valde 2 Reg. 1ª. — Justi quorum est sæculum, et propter quos sæculum, supra 6, 1ª.

CAPUT X.

1 Deus fortis. Exod. 20, 5ª. — Altissimus. Job 11, 6ª.
2 Angelus venit ad me. Judic. 6, 2ª.
3 Confortavit me, Luc. 22, 34ª.

CAPUT XI.

1 Quem feceram regnare. Rom. 13, 2ª.
2 Humiliasti muros eorum 2 Reg. 8, 1ª.

Auctoritates ex libro Tobiæ.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

Auctoritates ex libro Esther.

CAPUT XVI.

Auctoritates ex libro Job prophetæ.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

CAPUT XVII.

CAPUT XVIII.

CAPUT XIX.

CAPUT XX.

CAPUT XXI.

CAPUT XXII.

CAPUT XXIII.

CAPUT XXIV.

CAPUT XXV.

Auctoritates ex libro Psalmorum.

PSALMUS III.

PSALMUS IV.

PSALMUS V.

PSALMUS VI.

PSALMUS XIII.

PSALMUS XIV.

PSALMUS XV.

PSALMUS XVI.

PSALMUS XVII.

PSALMUS XVIII.

PSALMUS XIX.

PSALMUS XX.

PSALMUS XXI.

PSALMUS XXII.

PSALMUS XXIII.

PSALMUS XXIV.

PSALMUS XXXII.

PSALMUS XXXIII.

PSALMUS XXXIV.

PSALMUS XXXV.

PSALMUS XXXVI.

PSALMUS XXXVII.

PSALMUS XXXVIII.

PSALMUS XXXIX.

PSALMUS XLVI.

PSALMUS XLVII.

PSALMUS XLVIII.

PSALMUS XLIX.

PSALMUS L.

PSALMUS LI.

PSALMUS LII.

PSALMUS LIII.

PSALMUS LIV.

PSALMUS LV.

PSALMUS LVI.

PSALMUS LVII.

PSALMUS LVIII.

PSALMUS LIX.

PSALMUS LX.

PSALMUS LXI.

PSALMUS LXII.

PSALMUS LXIII.

PSALMUS LXIV.

PSALMUS LXV.

PSALMUS LXVI.

PSALMUS LXVII.

PSALMUS LXXVIII.

PSALMUS LXXIX.

PSALMUS LXXX.

PSALMUS LXXXI.

PSALMUS LXXXVIII.

PSALMUS LXXXIX.

PSALMUS XC.

PSALMUS XCI.

PSALMUS XCII.

PSALMUS XCIII.

PSALMUS XCIV.

PSALMUS XCV.

PSALMUS XCVI.

PSALMUS XCVII.

PSALMUS XCVIII.

PSALMUS XCIX.

PSALMUS CX.

PSALMUS CXI.

PSALMUS CXII.

PSALMUS CXIII.

PSALMUS CXIV

PSALMUS CXV.

PSALMUS CXVI.

PSALMUS CXVII.

PSALMUS CXIX.

PSALMUS CXX.

PSALMUS CXLI.

PSALMUS CXLII.

PSALMUS CXLIII.

PSALMUS CXLIV.

PSALMUS CXLV.

PSALMUS CXLVI.

PSALMUS CXLVII.

PSALMUS CXLVIII.

PSALMUS CXLIX.

PSALMUS CL.

Auctoritates ex libro Proverbiorum Salomonis.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

Isa. 1, 4ª. — Honora Dominum de tua substantia, etc. Tob. 6, 9ª.
4 Disciplinam Domini, fili mi, ne abjicias... Beatus. Hebr. 12, lect. 2, meº — Tob. 3, 7ª — Judith 8, 8ª.
5 Et quasi Pater in Filio, complaceat sibi. Luc. 6, 12ª. — Beatus homo, qui invenit sapientiam. Psal. 1, 1ª.
6 Melior est acquisitio ejus : scilicet sapientiæ... comparari. Eccl. 7, 2ª. — Longitudo dierum in dextera ejus, etc. Gen. 3, 14ª.
7 Viæ ejus, viæ pulchræ, etc. Job 23, 6ª. — Lignum vitæ est his qui apprehenderint eam. Gen. 2, 15ª.
8 Dominus sapientia fundavit terram, stabilivit cœlos prudentia, etc. 2 prol.
9 Dominus erit in latere tuo. Num. 14, 1ª. — Et custodiet pedem tuum. Josue 24, 3ª. — Ne æmuleris hominem injustum. Psal. 36, 1ª.
10 Cum simplicibus sermocinatio ejus. Job 1ª.
11 Habitacula justorum, benedicentur. Gen. 1, 31ª.

CAPUT IV.

1 Et unigenitus coram matre mea 3ª q. 37, 2, 1^{m} — 4, d. 1, q. 2, a. 3, q. 1, 4^{m}.
2 Et docebat me, etc. 1ª Cor. 14, 2ª.
3 Justorum semita, quasi lux splendens procedit, et crescit usque ad perfectum diem. Phil. 1, lect. 1, prinº.
4 Ne declines ad dexteram, neque ad sinistram. Deut. 5, 11ª. — Vias quæ a dextris sunt, novit Dominus. Exod. 33, 5ª.

CAPUT V.

1 Cur detestatus sum disciplinam ? etc. supra 3, 4ª.
2 Bibe aquam de cisterna tua, et fluenta putei tui 2-2, q. 95, 7, 3^{m}.
3 Respicit Dominus viam hominis, et omnes gressus ejus considerat. Psal. 32, 8, 9ª.

CAPUT VI.

1 Fili si spoponderis pro amico tuo... amicum tuum. Hebr. 13, lect. 3.
2 Homo apostata, vir inutilis, graditur ore perverso... seminat 2-2, q. 12, 1, 2^{m}.
3 Sex sunt quæ odit Dominus. Psal. 5, 5ª. — Et septimum detestatur anima ejus, ibidem.— Levit. 26, 4ª.
4 Liga ea in corde tuo... quia. Deut. 6, 5ª. — Mandatum lucerna est, et lex lux, etc. Psal. 17, 24ª.
5 Qui ingreditur ad mulierem proximi sui, etc. Exod. 20, 20ª. — Non concupiscat pulchritudinem ejus cor tuum, etc. ibidem 23ª.
6 Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit 2-2, q. 66, 6, 1^{m}.—Furatur enim, ut esurientem impleat animam. Deu. 46, 2ª. — Deprehensus quoque reddet septuplum, etc. Exod. 22, 1ª.
Opprobrium ejus, non delebitur. Psal. 30, 8ª.

8 Quia zelus et furor viri, non parcet in die vindictæ. Exod. 20, 6ª. — Deut. 32, 17ª.

CAPUT VII.

1 Fili serva mandata, et vives. Levit. 18, 3ª. — Liga ea in digitis tuis. Deut. 6, 5ª. — Scribe ea in tabulis cordis tui, supra 3, 1ª.
2 Ad decipiendas animas. Gen. 46, 2ª.
3 Ut custodiat te. Josue 24, 3ª.

CAPUT VIII.

1 Veritatem meditabitur guttur meum, et labia mea detestabuntur impium. Cg. 1, cº 1, o. Job 27, 2ª.
2 Melior est sapientia cunctis opibus, etc. Eccl. 7, 2ª. — Beati qui custodiunt vias meas. Psal. 1, 1ª — Job 23, 6ª.
3 Per me reges regnant, etc. Rom. 13, 1ª. — Ego diligentes me diligo. Deut. 6, 4ª— 7ª, 3ª.
4 Mecum sunt divitiæ et gloria, opes superbæ et justitia. Ma. q. 8, 2, 17ª.
5 Dominus possedit me in initio viarum suarum... terrarum 1, d. 2, L. fi.
6 Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram 1ª q. 27, 2, 2^{m} — Cg. 4, cº 11.
7 Ante omnes colles ego parturiebar, ibidem. — Omnes qui me oderunt. Exod. 28, 8ª. — Diligunt mortem 4, d. 15, L. 7^{m}.
8 Quando præparabat cœlos aderam... cuncta componens. Cg. 4, cº 11, fi.

CAPUT IX.

1 Sapientia ædificavit sibi domum 3ª q. 32, 1, 3^{m} — Matth. 1.
2 Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis 1ª q. 1, 5, b. — 2^{m} — Cg. 3, cº 50, fi. — 1ª Cor. lect. 4.
3 Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. Cg. 3, cº 51, fi.
4 Noli arguere derisorem, ne oderit te. Verit. q. 3, 1, 1^{m}.
5 Principium sapientiæ, timor Domini. Psal. 110, 6ª.

CAPUT X.

1 Non affliget Dominus famæ animam justi. Gen. 46, 2ª. — Benedictio Domini super caput justi. Gen. 1, 31ª.
2 Odium suscitat rixas 2-2, q. 41, 2, 4^{m}.
3 Universa delicta, operit charitas. Luc. 7, 6ª. — Via vitæ custodienti disciplinam, supra 3, 4ª.
4 Qui profert contumeliam, insipiens est 2-2, q. 72, 4, o. — q. 73, 3, 3^{m} — q. 158, 7, c.
5 In multiloquio non deerit peccatum 2-2, q. 72, 1, 1^{m} — q. 89, 2, c. fi. — q. 148, 6, c. — Ma. q. 14, 4, c. — Psal. 11.
6 Sapientia est viro prudentia 1ª q. 1, 6, c. — 2-2, q. 47, 2, 1^{m} — 3, d. 35, q. 2, a. 4, q. 2, c. — Psal. 48 — Rom. 6, lect. 2, prinº — 1ª Cor. 1, lect. 3 — Ephes. 5.

3 Ne attingas parvulorum terminos, nec agrum pupillorum introeas. Exod. 22, 17^a.

4 Propinquus enim illorum fortis est. Exod. 20, 5^a. — Et ipse judicabit contra te causam illorum. Deut. 32, 17^a — Psal. 9, 3^a.

5 Non æmuletur cor tuum peccatores. Psal. 36, 1^a.

6 Sed in timore Domini esto, tota die. Levit. 19, 14^a.

CAPUT XXIV.

1 Ne æmuleris viros malos, ibidem. — Erue eos qui ducuntur ad mortem, etc. 2-2, q. 10, 12, 2^m — q. 69, 4, 3^m — 3^a q. 68, 10, 1^m — Quol. 2, q. 4, 2, 2^m.

2 Qui inspector est cordis 3 Reg. 8, 12^a. — Reddetque homini juxta opera sua. Psal. 61, 6^a. — Spes tua non peribit. Psal. 13, 4^a.

3 Habebis in novissimis spem, ibidem. — Septies in die cadit justus, et resurget. Ma. q. 7, 2, 13^m.

4 Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, etc. supra 17, 5^a. — Ne forte videat, et displiceat ei. Exod. 2, 6^a.

5 Et auferat ab eo iram suam. Exod. 4, 5^a. — Non habent futurorum spem mali 2-2, q. 18, 3, o. — 3, d. 26, q. 2, a. 5, q. 3, 4, o.

6 Lucerna impiorum extinguetur. Psal. 17. — Time Dominum. Levit. 19, 14^a.

7 Cognoscere personam in judicio, non est bonum. Deut. 1, 6^a.— Ne sis frustra, contra proximum tuum. Exod 20, 52a — Psal. 126, 2^a.

8 Ne lactes quemquam labiis tuis. Psal. 140, 6^a.

9 Ne dicas : Quomodo fecit mihi, sic faciem ei, etc. Deut. 32, 17^a — Num. 31, 1^a.

CAPUT XXV.

1 Gloria Dei est celare verbum 2^a Cor. 12, lect. 2.

2 Quæ viderunt oculi tui, ne proferas in jurgio cito. Gen. 13, 2^a.

3 Exprobrare non cesset. Psal. 41, 6^a. — Qui loquitur contra proximum suum testimonium falsum. Exod. 20, 22^a. — Tristitia nocet cordi, supra 17, 4^a.

4 Si esurierit inimicus tuus, ciba illum... super caput ejus. Verit. q. 2, 8, 4^m — Rom. 12, fi.

5 Et Dominus reddet tibi. Psal. 61, 6^a. — Ventus aquilo dissipat pluvias, et facies tristis linguam detrahentem. Psal. 77, 7^a. — Rom. 1, lect. 5.

6 Qui scrutator est majestatis, opprimetur a gloria 4, d. 11, L. 2^m — Job 9, fi. — Verit. q. 5, 2, 11^m — Trin. 5, o. — 7, c. — Psal. 126, 2^a.

7 Cohibere spiritum suum 1 Esdræ 1^a.

CAPUT XXVI.

1 Maledictum frustra prolatum in quempiam, superveniet. Psal. 126, 2^a.

2 Sicut qui mittit lapidem in acervum mercurii, ita qui tribuit insipienti honorem 2-2, q. 63, 3, c. — Quol. 7 vel 8, q. 4, 2, c.

3 Susurrone subtracto jurgia conquiescunt. Levit. 19, 18^a — Gen. 13^a, 2^a. — Iracundus suscitat rixas, ibidem.

4 Laudet te alienus, et non os tuum, etc. Psal. 25 — 2^a Cor 2, fi. — c^o 10.

5 Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor 1-2, q. 46, 6, 1^m.

6 Anima saturata calcabit favum, etc. Gen. 46, 2^a. — Ut possit exprobranti respondere. Psal. 41, 6^a.

7 Diligenter agnosce vultum pecoris tui 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 1, 4^m — q. 5, 2^m.

CAPUT XXVII.

1 Non auferetur ab eo stultitia ejus 2-2, q. 114, 1, 3^m.

CAPUT XXVIII.

1 Justus quasi leo confidens, absque timore erit 3^a q. 15, 7, 1^m — 2^a Cor. 7.

2 Qui declinat aurem suam, ne audiat legem, oratio ejus erit execrabilis 2-2, q. 83, 10, 1^m — q. 178, 2, 1^m.

3 Simplices possidebunt bona. Job 1^a.

4 Qui abscondit scelera sua, non dirigetur. Job 31, 12^a — 3^a q. 84, 6, 1^m. — Qui confessus fuerit peccata, et relinquerit ea, misericordiam consequetur. Levit. 26, 11^a.

5 Beatus homo, qui semper est pavidus. Psal. 1, 1^a — Levit. 19, 14^a. — Qui autem mentis est duræ, corruet in malum 1-2, q. 101, 3, c. — 4, d. 1, q. 1, a. 5, q. 2, 3^m — Rom. 5, fi.

6 Qui calumniatur animæ, etc. Levit. 19, 10^a — Gen. 46, 2^a. — Qui cognoscit in judicio faciem, non facit bene. Deut. 1, 6^a.

7 Qui se jactat, et dilatat, supra 27, 1^a. — Jurgia concitat. Gen. 13, 2^a. — Qui sperat in Domino, sanabitur 4 Reg. 18, 3a

8 Qui dat pauperi, non indigebit 2-2, q. 117, 4, 3^m.

CAPUT XXIX.

1 Viro, qui corripientem dura cervice contemnit. Verit. q. 23, 7, 6^m — q. 24, 11, o. — Hebr. 6, 2^a.

2 Viri sanguinum, oderunt principem. Ruth 3, 2^a. — Justi quærunt animam ejus. Gen. 46, 2^a — Jo. 12, 2^a.

3 Totum spiritum suum profert stultus 1 Esdræ 1^a.

4 Cum defecerit prophetia, dissipabitur populus 1 Tim. 4, lect. 3.

5 Qui custodit legem, beatus est. Psal. 1, 1^a. — Vir iracundus provocat rixas. Gen. 13, 1^a.

6 Superbum sequitur humilitas 2 Reg. 8, 1^a. — Humilem spiritu suscipiet gloria. Matth. 5, 2 .

7 Odit animam suam. Psal. 10, 5^a.

8 Qui sperat in Domino sublevabitur 4 Reg. 18, 3^a.

CAPUT XXX.

1 Vir cum quo est Deus, etc. Num. 14, 1^a — Stultissimus sum virorum... quis 2-2, q. 113, 1, 1^m.

2 Quis ascendit in cœlum, atque descendit. Rom. 10. — Quis continuit spiritum in manibus suis 1 Esdræ 1^a.

CAPUT XXXI.

Auctoritates ex libro Ecclesiastes Salomonis

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

Auctoritates ex libro Canticorum.

Auctoritates ex libro Sapientiæ.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

CAPUT XVII.

CAPUT XVIII.

CAPUT XIX.

Auctoritates ex libro Ecclesiastici.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT XXVIII.

CAPUT XXIX.

CAPUT XXX.

CAPUT XXXI.

CAPUT XXXII.

CAPUT XXXIII.

CAPUT XXXIV.

CAPUT XXXV.

CAPUT XXXVI.

CAPUT XXXVII.

CAPUT XXXVIII.

CAPUT XXXIX.

CAPUT XL.

CAPUT XLI.

CAPUT XXVII.

CAPUT XXVIII.

CAPUT XXIX.

CAPUT XXX.

CAPUT XXXI.

CAPUT XXXII.

CAPUT XXXIII.

CAPUT XXXIV.

CAPUT XXXV.

CAPUT XXXVI.

CAPUT XXXVII.

CAPUT XXXVIII.

CAPUT XXXIX.

CAPUT XL.

3 Spiritus a facie mea egredietur 2 Paral. 6, fi. — Abscondi faciem meam, ibidem.
4 Non est pax impiis, dicit Dominus, supra c° 48, 5^{a}.

CAPUT LVIII.

1 Nonne hoc est magis jejunium quod elegi? Dissolve colligationes impietatis, etc. 2-2, q. 147, 1, 1^{m} — 4, d. 15, q. 3, art. 1, q. 1, 2^{m}.
2 Quia misericors sum Dominus Deus tuus. Psal. 24, fi. — Psal. 102 — Eccl. 2, 3^{a}.
3 Animam afflictam repleveris. Rom. 13.
4 Os enim Domini locutum est 2 Paral. 6, fi.

CAPUT LIX.

1 Ecce non est abbreviata manus Domini, etc. neque aggravata est auris ejus 2 Paral. 6, fi.— Faciem ejus a vobis, ibidem. — In oculis ejus, ibidem. — Et brachium ejus, ibidem.
2 Iniquitates vestræ diviserunt inter vos et Deum vestrum, et peccata vestra absconderunt faciem ejus a vobis 1^{a} q. 48, 4, c. fi.
3 Et aporiatus est Dominus. Cg. 1, c° 91, fi.
4 Indutus est vestimentis ultionis, etc. Deut. 32, 4^{a}. — Et venerit Sion redemptor, et eis qui redeunt ab iniquitate in Jacob. Rom. 11, lect. 4.
5 Cum venerit quasi fluvius violentus, quem spiritus Domini cogit. Isa. prol. prin°. — Et venerit Sion redemptor, eis et qui redeunt ab iniquitate in Jacob... Hoc fœdus meum cum eis. Rom. 11, lect. 4, prin°. — Qui sunt isti, qui ut nubes volant. Job 37, 1^{a}.

CAPUT LX.

1 In indignatione mea percussi te. Exod. 32, 2^{a}.
2 Et adorabunt vestigia pedum tuorum. Gen. 18, 2^{a}.
3 Ponam te in superbiam populorum 2-2, q. 162, 1, 1^{m} — Ma. q. 8, 2, 17^{m}.
4 Et tibi Dominus in lucem sempiternam. Psal. 35, fi. — Opus manuum mearum 2 Paral. 6, fi.

CAPUT LXI.

1 Spiritus Domini super me, eo quod unxerit me 1^{a} q. 36, 1, 2, 1 — 1^{m}.
2 Ad annuntiandum mansuetis misit me. Cg. 4, c° 24, prin° — Po^{a} q. 10, 4, 14^{m}.
3 Ministri Dei vestri, dicetur vobis 2^{a} Cor. Prol.
4 Et in gloria eorum superbietis, supra c° 60, 3^{a}. — Lætitia sempiterna erit eis. Psal. 15, fi.
5 Et odio habens rapinam in holocaustum. Psal. 5. — Isti sunt semen cui benedixit Dominus. Gen. 1, 29^{a}.
6 Exultabit anima mea, supra 58, 3^{a}.

CAPUT LXII.

1 Et vocabitur tibi nomen novum 3^{a} q. 37, 2, 2^{m}.
2 Quod os Domini nominavit 2 Paral. 6, fi. — In manu Domini, ibidem. — In dextera sua, et in brachio fortitudinis suæ, ibidem. — Donec egrediatur ut splendor, etc. Hebr. 1, lect. 1, prin°.
3 Juravit Dominus. Exod. 32, 4^{a}.

CAPUT LXIII.

1 Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Ephes. c° 3, lect. 3, fi. — 2-2, q. 2, 7, 1^{m}— 2, d. 11, L. — 3, d. 3, q. 3, art. 2, q. 2, 2^{m}.
2 Et factus est eis salvator. Psal. 89, 1^{a}.
3 Et angelus faciei ejus, salvavit eos 2 Paral. 6, fi. — Qui eduxit ad dexteram Moysen in brachio, ibidem.
4 Ipsi autem ad iracundiam provocaverunt eum, et afflixerunt spiritum sancti ejus. Exod. 32, 2^{a} — Cg. 4, c° 23.
5 Et recordatus est. Gen. 8, 1^{a}. — Attende de cœlo, et vide de habitaculo sancto tuo 3 Reg. 8, 5^{a}, 10^{a}.
6 Tu autem pater noster. Deut. 32, 2^{a}.
7 Abraham nescivit nos, et Israel ignoravit nos 1^{a} q. 89, 8, c. — 4, d. 45, q. 3, 1, 1^{m} — Verit. q. 9, 6, 5^{m}.
8 Quare errare fecistis nos, Domine, de viis tuis, et indurasti cor nostrum? Exod. 4, 2^{a} — Cg. 4, c° 150, o.

CAPUT LXIV.

1 Utinam dirumperes cœlos, et descenderes 2 Reg. 22, 7^{a}. — Descendisti, ibidem.
2 A facie tua 2 Paral. 6, fi. — Ecce tu iratus es. Exod. 32, 2^{a}.
3 Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectantibus te 2-2, q. 17, 2, 1^{m} — 3^{a} q. 57, 2, 2^{m} — 3, d. 24, a. 2, q. 3, 1^{m}— 1^{a} Cor. 2.
4 Quasi pannus menstruatæ universæ justitiæ nostræ 3^{a} q. 89, 6, c.
5 Et nunc, Domine, pater noster es tu. Deut. 22, 2^{a}.
6 Quæsierunt me, qui ante non interrogabant, invenerunt qui non quæsierunt me. Rom. 10, lect. 3.

CAPUT LXV.

1 Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur via non bona, post cogitationes suas. Rom. 10, lect. 3, fi.
2 Expandi manus meas 2 Paral. 6, fi. — Ante faciem meam, ibidem. — In oculis meis, ibidem.
3 Populus qui ad iracundiam provocat me. Exod. 32, 2^{a}. — Fumus erunt in furore meo, ibidem.
4 Reddam et retribuam in sinum eorum iniquitates vestras. Deut. 32, 2^{a}. — Et iniquitates patrum vestrorum 2 Reg. 21, 1^{a}.
5 Ecce servi mei comedent, et vos esurietis, etc. Cg. 4, c° 82.
6 Et servos suos vocabit nomine alio 3^{a} q. 37, 2, o.
7 In quo qui benedictus est, benedicet in Domino. Gen. 1, 29^{a}, fi.— Semen benedictorum Domini est, ibidem.
8 Ecce ego creo cœlos novos, et terram novam. Eccl. 1, 7^{a}.
9 Sed gaudebitis, et exultabitis in sempiternum. Psal. 15, fi.
10 Puer centum annorum morietur, et peccator centum annorum maledictus erit Gen. 2, 22^{a} — 3, 21^{a} — Matth. 10, 7^{a}.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

CAPUT XVII.

CAPUT XVIII.

CAPUT XIX.

CAPUT XX.

CAPUT XXI.

CAPUT XXII.

CAPUT XXIII.

CAPUT XXIV.

CAPUT XXV.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

Auctoritates ex libro Oseæ prophetæ.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

Auctoritates ex libro Joelis prophetæ.

Auctoritates ex libro Amos prophetæ.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

Auctoritates ex libro Abdiæ prophetæ.

CAPUT I.

Auctoritates ex libro Jonæ prophetæ.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

Auctoritates ex libro Michææ prophetæ.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

Auctoritates ex libro Nahum prophetæ.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

Auctoritates ex libro Habacuc prophetæ.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

Auctoritates ex libro Sophoniae prophetae.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

Auctoritates ex libro Aggiae prophetae.

CAPUT I.

CAPUT II.

Auctoritates ex libro Zachariae prophetae.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT IV.

Auctoritates ex primo libro Macchabæorum.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

Auctoritates ex secundo libro Machabæorum.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

Auctoritates ex evangelio secundum Matthæum.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

CAPUT XVII.

CAPUT XVIII.

CAPUT XIX.

CAPUT XXIV.

CAPUT XXV.

CAPUT XXVI.

CAPUT XXVII.

CAPUT XXVIII.

Auctoritates ex evangelio secundum Marcum.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XX.

Auctoritates ex evangelio secundum Lucam.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIX.

CAPUT XX.

CAPUT XXI.

CAPUT XXII.

CAPUT XXIII.

CAPUT XXIV.

Auctoritates ex evangelio secundum Joannem.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

CAPUT XVII.

CAPUT XVIII.

CAPUT XIX.

CAPUT XX.

CAPUT XXI.

Auctoritates ex epistola ad Romanos.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

CAPUT XVI.

Auctoritates ex secunda epistola ad Corinthios

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

Auctoritates ex epistola ad Ephesios.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

Auctoritates ex epistola ad Philippenses.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

Auctoritates ex epistola ad Colossenses.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

Auctoritates ex prima epistola ad Thessalonicenses.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

Auctoritates ex secunda epistola ad Thessalonicenses.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

Auctoritates ex prima epistola ad Timotheum.

CAPUT I.

CAPUT VI.

Auctoritates ex secunda epistola ad Timotheum.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

Auctoritates ex epistola ad Titum.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

Auctoritates ex epistola ad Philemonem.

Auctoritates ex epistola ad Hebræos.

CAPUT I.

CAPUT II.

1 Si enim qui per angelos dictus est sermo. Exod. 20, 1ª. — Et omnis prævaricatio et inobedientia, justam accipit mercedis retributionem. Psal. 61, 6ª.

2 Quomodo vos effugiemus, si tantam neglexerimus salutem? Cg. 3, cº 159 — 160.

3 Contestante nos Deo signis et portentis, et variis virtutibus, et Spiritus sancti distributionibus. Act. 2, 28ª.

4 Non enim angelis subjecit Deus orbem terræ futurum. Psal. 8, 3ª.

5 Quid est homo, quod memor es ejus? etc. Psal. 8, 2ª. — Omnia subjecisti sub pedibus ejus, ibidem 3ª.

6 Nunc autem necdum videmus omnia subjecta ei 3ª q. 20, 1, 3^m — q. 59, 4, 2^m.

7 Videmus Jesum propter passionem mortis, gloria et honore coronatum. Phil. 2, 12ª, 14ª. — Ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem 1ª Tim. 2, 6ª.

8 Decebat eum, etc. per passionem consummari 3ª q. 50, 1, 10. — q. 52, 1, c. — Cg. 4, cº 55, 11^m — Quol. 2, 2, c. — Opus. 2, cº 7 — Opus. 3, cº 224 — 228.

9 Propter quem omnia, et per quem omnia. Jo. 5ª — Rom. 11, fi.

10 Qui enim sanctificat, et qui sanctificantur, ex uno omnes. Jo. 1, 5ª.

11 Propter quod non confunditur fratres eos vocare 1ª q. 33, 3, o. — 3ª q. 28, 3, 5^m.

12 Nuntiabo nomen tuum fratribus meis. Psal. 21, 3ª. — Ego ero fidens in eum 2-2, q. 129, 6, o. — Ecce ego et pueri mei quos dedit mihi Deus. Isa. 8, fi.

13 Quia ergo pueri communicaverunt carni et sanguini 3ª q. 80, 1, 2, 3, o. — 4, d. 9, a. 1, q. 1, 1^m — q. 3, o. — a. 2, o. — Jo. 6, lect. 7 — 1ª Cor. 11, lect. 7 — Hebr. 2, lect. 2, o.

14 Et ipse participavit eisdem 3ª q. 81, 1, o. — q. 84, 7, 4^m — 4, d. 11, q. 3, 1, o. — Hebr. 2, lect. 2, o.

15 Ut per mortem destrueret eum, qui mortis habebat imperium 3ª q. 48, 4, o. — 6, 3^m — q. 52, 1, c. — 3, d. 19, a. 4, q. 1, o.

16 Et liberaret eos qui timore mortis per totam vitam obnoxii tenebantur servituti 3ª q. 48, 4, c. — q. 49, 2, o. — 3, d. 19, 2, o.

17 Nusquam enim angelos apprehendit. Verit. q. 29, 7, 9^m. — Sed semen Abrahæ apprehendit 3ª q. 31, 2, o.

18 Unde debuit per omnia, fratribus assimilari 3ª q. 29, 3, 1^m — 3ª d. 3, q. 5, 2, 1^m — d. 12, q. 8, a. 2, q. 1, 1^m — d. 15, q. 1, 2, 1^m — L. 4^m — d. 21, q. 1, 2, 1^m — 4, d. 1, q. 2, a. 2, q. 3, 1^m.

19 Ut misericors fieret et fidelis pontifex ad Deum, infra 3, 1ª.

20 Ut repropitiaret delicta populi 3ª q. 21, 4, 2^m.

21 In eo enim in quo passus est, et tentatus, potens est et eis qui tentantur, auxiliari 3ª d. 31, q. 1, 3, c.

CAPUT III.

1 Considerate apostolum, et pontificem confessionis nostræ Jesum 3ª q. 22, o. — q. 31, 2, 2^m — q. 59, 4, 1^m — q. 84, 7, 4^m — 4, d. 4, q. 1, a. 3, q. 5, 1^m — Cg. 4, cº 75 — Opus. 20, lib. 2, cº 12, fi. — Psal. 2 — Psal. 44 — Rom. 1, lect. 4 — Hebr. 1, lect. 4, fi.

2 Qui fidelis est ei, qui fecit illum. Hebr. 6, lect. 4, prinº.

3 Qui omnia creavit, Deus est 2 Macch. 2ª. — Quæ domus sumus nos 1ª Tim. 3, 7ª.

4 Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, etc. Psal. 94, 7ª.

5 Ubi tentaverunt me patres vestri. Deut. 6, fi. — Quibus juravi. Exod. 31, 4ª. — In ira mea, ibidem 2ª.

6 Si introibunt in requiem meam. Psal. 94, fi.

CAPUT IV.

1 Non profuit illis sermo auditus, non admixtus fidei 2-2, q. 5, 2, 2^m.

2 Ingrediemur in requiem, qui credidimus. Mar. 16, 12ª. — Sicut juravi. Exod. 32, 4ª. — In ira mea, ibidem 2ª. — Si introibunt in requiem meam. Psal. 94, fi.

3 Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti. Hebr. 4, lect. 1.

4 Et pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus, etc. Dio. 9, lect. 1.

5 Non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus. Esther 14, 4ª. — Omnia nuda et aperta sunt oculis ejus 2 Paral. 6, fi. — Esther 14, 4ª.

6 Habentes ergo pontificem magnum 3ª q. 22, 1, c. — Qui penetravit cœlos. Mar. 16, 21ª.

7 Jesum Filium Dei. Rom. 8, 42ª.

CAPUT V.

1 Omnis pontifex, ex hominibus assumptus est 3ª q. 22, 1, c. — 3, 1^m — q. 50, 4, 3^m — 3, d. 22, q. 1, 1, 4^m.

2 Pro hominibus constituitur in his quæ sunt ad Deum 3ª q. 22, 1, c. 1^m — 4, c. — q. 86, 1, o. — q. 82, 3, c. — 3, d. 19, a. 5, q. 2, o. — d. 25, q. 2, a. 1, q. 4, c.

3 Propterea debet quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis 3ª q. 22, 4, 1^m.

4 Filius meus es tu, ego hodie genui te. Psal. 2, 3ª. — Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Psal. 109, 6ª.

5 Qui in diebus carnis suæ preces supplicationes que ad eum, etc. Matth. 26, 17ª.

6 Exauditus est pro sua reverentia 3ª q. 21, 3, 4, o. — 3, d. 17, a. 3, q. 4, o. — Opus. 3, cº 240 — Psal. 21 — Jo. 12, lect. 4 — Hebr. 5, lect. 1.

7 Cum esset Filius Dei. Rom. 8, 42ª. — Didicit ex his quæ passus est obedientiam 3, d. 14, a. 3, q. 5, 1^m.

8 Factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis. Psal. 89, 1ª — 1ª Tim. 2, 6ª. — Appel-

16 Fide Rahab meretrix non periit cum incredulis, excipiens exploratores cum pace. Josue 2, 1ª.
17 Acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos 4, d. 38, L. — Rom. 7, lect. 1.
18 Alii vero distenti sunt, non suscipientes redemptionem, ut meliorem invenirent resurrectionem. Quol. 4, q. 10, 1, o.
19 Quibus dignus non erat mundus 2-2, q. 188, 2, 3^{m} — Ma. q. 13, 2, 2^{m} — Jo. 1, lect. 12.
20 Hi omnes testimonio fidei probati, non acceperunt repromissionem 1-2, q. 98, 2, c.

CAPUT XII.

1 Aspicientes in auctorem fidei, et consummatorem Jesum, ibidem.
2 Qui proposito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione contempta. Matth. 27, 3ª. — In dextera sedis Dei sedet. Mar. 16, 22ª.
3 Fili mi, noli negligere disciplinam Domini, neque fatigeris dum ab eo argueris. Virt. q. 3, 1, 1^{m}.
4 Quem enim diligit Dominus, castigat : flagellat autem omnem filium quem recipit 4, d. 17, q. 3, a. 5, q. 4, 2^{m}.
5 Tamquam filiis, nobis offert se Deus. Luc. 6, 27ª.
6 Omnis disciplina in præsenti quidem videtur non esse gaudii, sed mœroris, postea autem fructum peccati, etc. Hebr. 10, lect. 4.
7 Pacem sequimini cum omnibus. Isa. 32, fi. — Phil. 4, 2ª. — Et sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum 2-2, q. 81, 8, o.
8 Aut profanus, ut Esau. Ma. q. 14, 2, 1^{m}.
9 Qui propter unam escam vendidit primitiva sua. Gen. 25, fi.
10 Postea cupiens hæreditare benedictionem, reprobatus est 1ª q. 23, 3, o.
11 Non invenit pœnitentiæ locum, quamquam cum lacrymis inquisisset eam 2 Macch 9, 2ª. — 3ª q. 86, 1, 1^{m}.
12 Non accessistis ad tractabilem montem, et accensibilem ignem, et turbinem, et caliginem, etc. Exod. 24, 2ª, 3ª.
13 Si bestia tetigerit montem, lapidabitur. Exod. 19, 1ª.
14 Sed accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis Jerusalem cœlestem 1ª q. 3, 1, 5^{m} — Isa. 34.
15 Et multorum millium angelorum frequentiam 1ª q. 50, 3, o. — q. 112, 4, 2^{m} — 2, d. 3, q. 1, 3, o. — Cg. 4, cº 90 — Poª q. 6, 6, c. fi.
16 Et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in cœlis. Exod. 32, 9ª, 10ª.
17 Et judicem omnium Deum. Psal. 9, 2ª. — Et spiritus justorum perfectorum 4, d. 8, q. 1, a. 1, q. 1, c.
18 Et Testamenti novi mediatorem Jesum. Gal. 3, 11ª. — Adhuc semel, et ego movebo, non solum terram, sed et cœlum. Joel 2, 3ª.
19 Deus noster ignis consumens est. Exod. 24, 3ª.

CAPUT XIII.

1 Honorabile connubium, et thorus immaculatus 2ª Cor. 11, lect. fi.
2 Non te deseram, neque derelinquam. Jos. 3ª.
3 Dominus mihi adjutor, non timebo quid faciat mihi homo. Cg. 3, cº 89.
4 Jesus Christus heri et hodie, ipse in sæcula 3, d. 2, q. 1, 2, 5^{m} — Rom. 1, lect. 3.
5 Doctrinis variis et peregrinis, nolite, etc. Exod. 34, 5ª.
6 Optimum est gratia stabilire cor. Virt. q. 2, 12, 19^{m}.
7 Habemus altare, de quo edere non habent potestatem, qui tentant Deum 1ª q. 112, 2, c. — 2-2, q. 97, 2, o.
8 Propter hoc et Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, etc. 3ª q. 46, 10, o.
9 Exeamus igitur ad eum extra castra improperium ejus portantes 3ª q. 46, 3, o.
10 Non enim habemus hic civitatem manentem, sed futuram inquirimus. Luc. 6, 27ª.
11 Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo. Psal. 33, 1ª.
12 Beneficentiæ autem et communionis nolite oblivisci 2-2, q. 31, 1, o.
13 Talibus enim hostiis promeretur. Deut. 2-2, q. 86, 2, 1^{m}.
14 Obedite præpositis vestris, et subjacete illis. Rom. 13, 1ª — Ephes. 6, 4ª.
15 Deus autem pacis 2ª Cor. fi. — Qui eduxit de mortuis pastorem magnum. Psal. 3, 2ª.

Auctoritates ex actibus apostolorum.

CAPUT I.

1 Cœpi Jesus facere, et docere. Matth. 23, 2ª.
2 Assumptus est. Mar. 16, 21ª. — Quibus et præbuit seipsum vivum, post passionem suam, in multis argumentis 3ª q. 55, 5, 6, o. — 3, d. 21, q. 2, 3, 4, o. — Opus. 3, cº 245.
3 Per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei 3ª q. 55, 3, o. — 3, d. 21, q. 2, 3, c. — d. 22, q. 3, a. 3, q. 3, c. — Jo. 20, lect. 6, prinº — cº — 21, prinº.
4 Et convescens, præcepit eis. Luc. 24, 26ª. — Joannes quidem baptizavit aqua. Matth. 3, 5ª. — Vos autem baptizabimini Spiritu sancto, ibidem 6ª.
5 Non est vestrum nosse tempora vel momenta. Gen. 17, 1ª — 1 Reg. 24, 1ª — Matth. 24, 14ª.
6 Videntibus illis elevatus est. Mar. 16, 21ª — Cg. 4, cº 8. — Cumque intuerentur in cœlum euntem illum, ibidem. — Hic Jesus qui assumptus est a vobis in cœlum, ibidem. — Et sedet a dextris Dei. Cg. 4, cº 8. — Et sic veniet, quemadmodum, etc. Matth. 24, 10ª.
7 Et nubes suscepit eum ab oculis eorum 3ª q. 57, 4, 3^{m}. — Hi omnes erant perseverantes in oratione. Luc. 18, 1ª.
8 Oportet impleri Scripturam. Matth. 5, 14ª. — Quam prædixit Spiritus sanctus per os David. Jer. 7, 8ª — Hebr. 2, 11a. — Et hic possedit agrum de mercede iniquitatis. Matth. 26, 12ª —

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

CAPUT VI.

CAPUT VII.

CAPUT VIII.

CAPUT IX.

CAPUT X.

CAPUT XI.

CAPUT XII.

CAPUT XIII.

CAPUT XIV.

CAPUT XV.

Auctoritates ex epistola Jacobi apostoli.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

Auctoritates ex prima epistola Petri apostoli.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT III.

Auctoritates ex epistola prima Sancti Joannis apostoli.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

Auctoritates ex secunda epistola Joannis apostoli.

CAPUT I.

Auctoritates ex tertia epistola Joannis apostoli.

CAPUT I.

Auctoritates ex epistola Judæ.

CAPUT I.

Auctoritates ex apocalypsi Joannis.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

CAPUT IV.

CAPUT V.

1 Et vidi in dextera sedentis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signatum sigilli septem. Verit. q. 1, 9, c. fi.
2 Et vicit leo, de tribu Juda, radix David. Isa. 3.
3 Et vidi agnum stantem. Jo. 26^a. — Tamquam occisum. Matth. 27, 6^a. — Habentem cornua septem, qui sunt septem spiritus Dei. Tob. 12, 5^a.
4 Missi in omnem terram. Hebr. 20^a. — Redemisti nos, Domine, in sanguine tuo. Hebr. 9, 8. — Et fecisti nos regnum, et sacerdotes, supra 1, 5^a.
5 Et erat numerus eorum, millia millium. Hebr. 12, 17^a.

CAPUT IV.

1 Vidi sub altare Dei animas interfectorum, propter verbum Dei 4, d. 43, a. 4, q. 1, 4^m — Cg. 4, cº 82, fi.
2 Et clamabant voce magna dicentes. Isa. 6, 3^a.— Usquequo, Domine, sanctus et Deus, non judicas et vindicas sanguinem nostrum? 2-2, q. 82, 8, 2^m — 4, d. 25, q. 3, 3, 1^m.
3 Et datæ sunt illis stolæ albæ 3, d. 24, q. 3, 3, c. — Isa. 52, fi.
4 Et dictum est illis, ut requiescerent adhuc modicum tempus 4, d. 45, q. 3, 3, 1^m.
5 Donec compleantur conservi eorum, et fratres eorum 4, d. 17, q. 3, a. 3, q. 1, o. — q. 4, c.— 4^m — L. 11^m — d. 18, q. 2, a. 2, q. 2, c. — d. 21, q. 3, 3, o. — Cg. 4, cº 71, fi.
6 Et sol factus est niger, tamquam saccus cilicinus. Joel. 2, 5^a. — Et luna tota facta est sicut sanguis, ibidem. — Et cœlum recessit sicut liber involutus, ibidem 4.
7 Et stellæ ceciderunt de cœlo super terram. Matth. 24, 7^a.
8 Et dicunt montibus et petris : Cadite super nos, et abscondite nos. Matth. 24, 3^a, 4^a.
9 Veniet dies magnus iræ ipsorum. Joel. 2, fi.

CAPUT VII.

1 Amicti stolis albis, supra 6, 3^a. — Vidi turbam magnam, etc. Matth. 24, 4^a.
2 Laverunt stolas suas, et dealbaverunt eas in sanguine agni. Heb. 9, 8^a.
3 Non esurient, neque sitient amplius. Psal. 15, fi. — Neque cadet super illos sol neque ullus æstus. Psal. 33, fi.
4 Et deducet eos ad vitæ fontes aquarum. Jo. 10, 3^a.
5 Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum 2-2, q. 82, 4, 3^m.

CAPUT VIII.

1 Factum est silentium in cœlo, quasi in media hora 3, q. 60, 8, o. — 4, d. 3, q. 1, a. 2, q. 4, 1^m.
2 Et alius angelus venit, et stetit ante altare habens thuribulum aureum : et data sunt ei incensa multa, etc. 3^a q. 37, 2, 4^m — q. 83, 5, 2^m — 5, d. 1, q. 2, a. 5, q. 1, 3^m — d. 11, q. 1, a. 3, q. 3, 7^m.
3 Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum, de manu angeli coram Deo. Tob. 3, 14^a.

CAPUT IX.

1 Et erat numerus equestrium exercitus millies vicies dena millia. Hebr. 12, 17^a.

CAPUT X.

1 Et angelus quem vidi, stantem supra mare, et super terram. Psal. 90, 4.
2 Levavit manum suam ad cœlum, et juravit per viventem in sæcula sæculorum 2-2, q. 89, 10, 4^m.
3 Qui creavit cœlum et ea quæ in eo sunt, et terram, etc. mare, etc. Gen. 1^a—2^a — 2 Macch. 2^a.
4 Tempus non erit amplius 2, d. 11, q. 2, 6, 3^m.

CAPUT XI.

1 Ubi Dominus eorum crucifixus est. Matth. 27, 3^a.
2 Omnipotens. Job. 42, 1^a. — Qui es, et qui eras, et qui venturus es, supra 1, 1^a. — Et advenit ira tua. Exod. 32, 2^a.
3 Et tempus mortuorum judicari. Psal. 9, 2^a.— Et reddere mercedem, etc. Psal. 61, 7^a.

CAPUT XII.

1 Et signum magnum apparuit in cœlo, mulier amicta sole 1-2, q. 103, 3, 4^m.
2 Et ecce draco magnus rufus, etc. 13 — 2, d. 6, L.
3 Et cauda ejus trahebat tertiam partem stellarum cœli, et misit eas in terram 2, d. 6, L.
4 Et factum est prælium magnum in cœlo. Quol. 7, 18, c. fi.
5 Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus 2-2, q. 165, 2, 5^m — 4^m — 2, q. 21, q. 2, 1, c. — 3^m — Verit. q. 18, 6, 4^m — Job 40, fi.
6 Et datæ sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ, ut volaret in desertum in locum suum, ubi alitur per tempus et tempora et dimidium temporis 4, d. 46, a. 3, q. 2, 2^m.

CAPUT XIII.

1 Quorum nomina non sunt scripta in libro vitæ. Exod. 32, penult.
2 Agni qui occisus est ab origine mundi 3^a q. 83, 1, c. — Hebr. 9, lect. 5 — cº 12, lect. 4, fi.
3 Si quis habet aurem audiendi audiat. Matth. 11, 9^a.
4 Et qui gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Marc. 26, 23^a.
5 Et fecit signa, ut etiam ignem faceret de cœlo descendere, etc. 2^a Thess. 2, 5^a.
6 Et faciet omnes, etc. habere characterem in dextera manu, aut in frontibus suis 3^a q. 63, 3, 3^m — 4, d. 4, q. 1, a. 1, 3^m.

CAPUT XXII.

SAINT-BRIEUC, IMPRIMERIE FRANCISQUE GUYON.

TABULA COLLATIVA OPUSCULORUM S. THOMAE DE AQUINO

1. Côntra errores graecorum ad Urb. IV.
2. Declar. articulor. contra graecos etc.
3. Compendum theologiae.
4. De praecept. carit. et X legis praec.
5. De ârticulis fidei et sacr. eccl.
6. Expositio super symbolum.
7. Expositio super pater noster.
8. Expositio super ave maria.
9. Articuli 108 ex Petro de Tarentasia.
10. Articuli 42 ad Joh. Vercell.
11. Articuli 36 ad lectorem Venet.
12. Articuli 6 ad lect. Bisuntinum.
13. De differentia verbi di. et hum.
14. De natura verbi intellectus.
15. De angelis (substant. separatis).
16. De unit. intellect. contra Averro.
17. Contra retrahentes (de perf. chr. relig.).
18. De perfectione vitae spirit.
19. Contra impugnant. dei cultum.
20. De regimine princ. (rege et regno).
21. De regimine Iudaeorum.
22. De forma absolutionis.
23. Expositio primae decretalis.
24. Expositio secundae decretalis.
25. De sortibus.
26. De astrorum iudiciis.
27. De aeternitate mundi.
28. De fato.
29. De principio individuationis.
26. De ênte et essentia.
31. De principiis rer. naturalium.
32. De nat. Materiae et dim. internm. (=46).
33. De mixtione elementorum.
34. De occultis operib. naturae.
35. De motu cordis.
36. De instantibus.
37. De quatuor oppositis.
38. De demonstratione.
39. De fallaciis.
40. De propositionibus modalibus.

Tabula collativa opusculorum S. Thomae Aquino

41. De natura accidentis.
42. De natura generis.
43. De potentiis animae.
44. De tempore.
45. De pluralitate formarum (unitate formae).
46. De dimensionib. interm. (=n. 32.)
47. De natura syllogismorum.
48. Summa totius logicae.
49. De sensu resp. singularium et intell. etc.
50. De inventione medii.
51. De natura luminis.
52. De natura loci.
53. De intellectu et intelligibili.
54. De quo est et quod est.
55. De universalibus I.
56. De universalibus II.
57. Officium de corpore Christi.
58. De ven. sacramento serm. XXXII.
59. De eucharistia ad mod. X predicam.
60. De humanitate christi.
61. De dilectione dei et proximi.
62. De divinis moribus.
63. De beatitudine.
64. De modo confit. et puritate conscient.
65. De officio sacredotis.
66. Expositio missae.
67. De emptione et vend. ad tempus.
68. Epistola de modo studendi.
69. In boethium de hebdomadibus.
70. In boethium de trinitate. #63 in Vives.
71. De vitiis et virt. num. quaternar.
72. De concordantiis in seipsum.
73. De usuris.

Opusculorum Computatio: